

O

Teksty liturgii Mszy świętej

REMUS

Październik 2026 ❖ cena 13,00 zł (w tym 8% VAT)

16-19 listopada 2026 r.

REKOLEKCJE KAPŁAŃSKIE

prowadzi ksiądz
Piotr Kieniewicz MIC

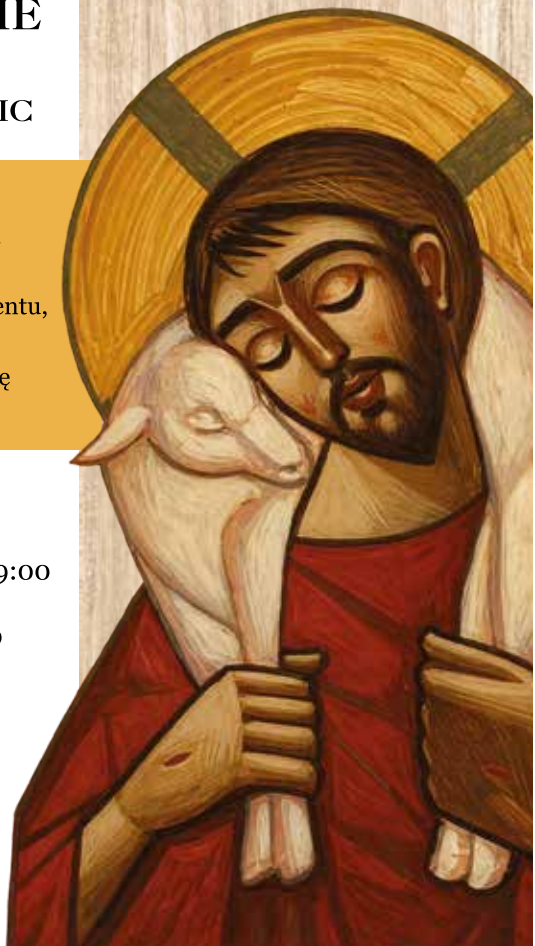
Katechezy, wspólnie
sprawowana codzienna
Eucharystia, adoracja
Najświętszego Sakramentu,
a jednocześnie czas na
własną refleksję, lekturę
czy spacer.

Dom Papieski

rozpoczęcie:
poniedziałek, godz. 19:00
zakończenie:
czwartek, godz. 13:30

Zgłoszenia:
tel. 63 270 81 42
63 270 81 63

ZAPRASZAMY
do Lichenia

Módlmy się

*Niechaj anioł Twój wybrany,
By się nami opiekował,
Tu przybędzie i obroni
Od zarazy wszelkich grzechów.*

*Niech oddali od nas podstęp
Złego ducha, wroga ludzi,
By zdradzieckie jego sidła
Nie spętały serc niebacznych.*

*Niech uwolni nas od lęku
Przed najazdem naszych granic;
Niech nam zgodę da i pokój,
A chorobom kres położy.*

z Liturgii godzin

OREMUS[®]

**Teksty liturgii Mszy świętej
na każdy dzień (rok A/II)
październik 2026 Rok 32 nr 10 (361)**

Redaguje zespół: *Łukasz Wiśniewski* MIC (redaktor naczelny), *Anna Foltńska* (redaktor odpowiedzialny), *Halina Świrska* (nasza okładka), *Małgorzata Terlikowska* (współpraca), *Eliza Wiśniewska* (redaktor techniczny; skład komputerowy), *Gabriela Sylwestrowicz* (opracowanie graficzne okładki), *ks. Tomasz Bać* (wprowadzenia liturgiczne i rozważania), *s. Benedykta Prus CSSF* (modlitwy wiernych), *Adam Kowalski* (wybór śpiewów), *Agnieszka Kalicka* (rozważania różańcowe), *Maciej Zachara* MIC (liturgiczne ABC), *ks. Krystian Chmielewski* (pokochać Psalmy), *ks. Piotr Kulbacki* (pytania i odpowiedzi). Wydawca: PROMIC – Wydawnictwo Księży Marianów MIC, ul. Św. Bonifacego 9/1, 02-914 Warszawa. Kontakt z redakcją: oremus@wydawnictwo.pl, www.wydawnictwo.pl,
Druk i oprawa: POZKAL w Inowrocławiu

© by Konferencja Episkopatu Polski – teksty Mszału i Lekcjonarza

© by PROMIC – Wydawnictwo Księży Marianów MIC – edycja

Okładka: *Aniołowie*, Baptysterium św. Jana we Florencji, ok. XIII w. – opis na s. 220-221

3254/CO/2610

Kalendarz liturgiczny na październik 2026

1 Św. Teresy od Dzieciątka Jezus, dziewicy
i doktora Kościoła (B)* Wsp. obow.

2 Świętych Aniołów Stróżów (B) Wsp. obow.

3 Dzień powszedni (Z) (II)**

4 DWUDZIESTA SIÓDMA NIEDZIELA ZWYKŁA (Z) (III)

5 Św. Faustyny Kowalskiej, dziewicy (B) Wsp. obow.

6 Św. Brunona, prezbitera (B) Wsp. dow.

7 Najświętszej Maryi Panny Różańcowej (B) Wsp. obow.

8 Dzień powszedni (Z)

9 Świętych męczenników Dionizego,
biskupa, i Towarzyszy (C) Wsp. dow.

10 Dzień powszedni (Z)

11 DWUDZIESTA ÓSMA NIEDZIELA ZWYKŁA (Z) (IV)

12 Bł. Jana Beyzyma, prezbitera (B) Wsp. dow.

13 Bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera (B) Wsp. obow.

14 Św. Małgorzaty Marii Alacoque,
dziewicy (B) Wsp. dow.

* Kolor szat liturgicznych: (B) – biały, (Z) – zielony, (C) – czerwony

** Tydzień Psalterza

15	Św. Teresy od Jezusa, dziewicy
i doktora Kościoła (B)	Wsp. obow.
16	Św. Jadwigi Śląskiej (B)	Wsp. obow.
17	Św. Ignacego Antiocheńskiego, biskupa
i męczennika (C)	Wsp. obow.

**18 DWUDZIESTA DZIEWIĄTA
NIEDZIELA ZWYKŁA (Z) (I)**

19	Bł. Jerzego Popiełuszki, prezbitera
i męczennika (C)	Wsp. dow.
20	Św. Jana Kantego, prezbitera (B)	Wsp. obow.
21	Dzień powszedni (Z)	
22	Św. Jana Pawła II, papieża (B)	Wsp. obow.
23	Św. Józefa Bilczewskiego, biskupa (B)	Wsp. dow.
24	Św. Antoniego Marii Clareta, biskupa (B)	Wsp. dow.

**25 TRZYDZIESTA NIEDZIELA ZWYKŁA (Z) (II)
ROCZNICA POŚWIĘCENIA
KOŚCIOŁA WŁASNEGO (B)**

Uroczystość

26	Dzień powszedni (Z)	
27	Dzień powszedni (Z)	
28	Świętych Apostołów Szymona
i Judy Tadeusza (C)	Święto
29	Dzień powszedni (Z)	
30	Dzień powszedni (Z)	
31	Dzień powszedni (Z)	

Teksty liturgii Mszy świętej na każdy dzień

Czwartek, 1 października Św. Teresy od Dzieciątka Jezus, dziewicy i doktora Kościoła Pierwszy czwartek miesiąca

„W sercu Kościoła, mej Matki, będę miłością” – te słowa wspomnianej dziś patronki, św. Teresy od Dzieciątka Jezus (1873-1897), ukazują piękno jej osoby i powołania. Swoim życiem pokazała, że fundamentalne dla każdego ucznia Chrystusa są wierność w małych rzeczach oraz zachwyt nad pięknem Jezusa i Ewangelii. Tego uczy nas Eucharystia: wdzięczności, zachwytu i dostrzegania piękna, zaprasza także do wierności w tym, co codzienne i zwyczajne. Dzięki temu możemy rzeczywiście promieniować miłością w sercu Kościoła.

ANTYFONA: Bóg opiekował się Teresą i ją pouczał, * strzegł jej jak żrenicy oka. * Jak orzeł rozpostarł swe skrzydła, * wziął ją i nosił na swoich ramionach. * Pan sam był jej przewodnikiem.

MÓDLMY SIĘ: Boże, Ty otwierasz bramy swojego królestwa pokornym i małym, † spraw, abyśmy z ufnością wstępowali w ślady świętej Teresy od Dzieciątka Jezus * i dzięki jej wstawiennictwu osiągnęli Twoją wieczną chwałę. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Księgi Hioba (19,21-27). Hiob powiedział: „Zlitujcie się, przyjaciele moi, zlitujcie, bo ręka Boga mnie do-

tknęła. Czemu, jak Bóg, mnie ścigacie? Nie syci was wygląd ciała? Oby me słowa zostały spisane, oby w księdze utrwalone! Żelaznym rylcem i ołowiem na skale wyryte na wieki! Lecz ja wiem: Wybawca mój żyje i jako ostatni stanie na ziemi. Potem me szczątki skórą przyodzieje, i ciałem swym Boga zobaczę. To właśnie ja Go zobaczę, moje oczy ujrzą, nie kto inny; moje nerki już mdleją z tęsknoty”.
Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 27,7-9c.13-14)

REFREN: W krainie życia ujrzę dobroć Boga.

Usłysz, Panie, kiedy głośno wołam, *
zmiłuj się nade mną i mnie wysłuchaj.

O Tobie mówi serce moje: *
„Szukaj Jego oblicza!”.

Będę szukał oblicza Twego, Panie. *
Nie zakrywaj przede mną swojej twarzy,
nie odtrącaj w gniewie Twego sługi. *
Ty jesteś moją pomocą, więc mnie nie odrzucaj.

Wierzę, że będę oglądał dobra Pana *
w krainie żyjących.
Oczekuj Pana, bądź mężny, *
nabierz odwagi i oczekuj Pana.

AKLAMACJA: Alleluja.

Bliskie jest królestwo Boże.
Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (10,1-12). Jezus wyznaczył jeszcze innych siedemdziesięciu dwu uczniów i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta

i miejscowości, dokąd sam przyjść zamierzał. Powiedział też do nich: „Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie! Oto posyłam was jak owce między wilki. Nie noście z sobą trzosa ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie. Gdy wejdziecie do jakiegoś domu, najpierw mówcie: Pokój temu domowi. Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was. W tym samym domu zostańcie, jedząc i pijąc, co będą mieli: bo zasługuje robotnik na swoją zapłatę. Nie przechodźcie z domu do domu. Jeśli do jakiegoś miasta wejdziecie i przyjmą was, jedzcie, co wam podadzą; uzdrawiajcie chorych, którzy tam są, i mówcie im: Przybliżyło się do was królestwo Boże. Lecz jeśli do jakiegoś miasta wejdziecie, a nie przyjmą was, wyjdźcie na jego ulice i powiedzcie: Nawet proch, który z waszego miasta przylgnął nam do nóg, strząsamy wam. Wszakże to wieście, że bliskie jest królestwo Boże. Powiadam wam: Sodomie lżej będzie w ów dzień niż temu miastu”. Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: *Ewangelia jest dynamiczna i życiodajna. Jezus posyła apostołów z zadaniem, aby szli, spotykali ludzi, budowali z nimi relacje, głosili Dobrą Nowinę i wzywali do nawrócenia. Być uczniem Jezusa to znaczy być w drodze: iść, spotykać, budować relacje, tworzyć wspólnotę i nieustannie głosić słowo o królestwie Bożym. Dla apostołów to pierwsze posłanie było próbą – sprawdzianem tego, co dokona się później, gdy zostaną wysłani na cały świat, aby nieść Chrystusa wszystkim narodom i przemieniać ludzkie serca. Bardzo wymowne jest paschalne „Idźcie!”, które już teraz pada z ust Jezusa, ale jeszcze mocniej wybrzmi po Jego zmartwychwstaniu. Wezwa-*

nie to bardzo szybko zaczęło być używane w liturgii; niemal od samego początku chrześcijanie kończą każdą Eucharystię właśnie tym słowem. Ukazuje ono zarówno ich tożsamość, jak i zadanie, jakie mają do wypełnienia.

MODLITWA WIERNYCH:

- Módlmy się za Papieża, biskupów i prezbiterów, aby na wzór św. Teresy pragnęli być miłością w sercu Kościoła i prowadzili wszystkich do zbawienia.
- Za misjonarzy i misjonarki, aby ich praca przynosiła obfite owoce, a serca wypełnione zapalem apostołskim trwały w miłości miłosiernej.
- Za ludzi młodych, aby odważnie i z radością odpowiedzieli na głos Chrystusa wzywający ich do szczególnej służby Bogu i ludziom.
- Za profesorów i wykładowców, aby w rozpoczynającym się roku akademickim gorliwie poszukiwali prawdy i kształtowali odpowiedzialność w studentach.
- Za nas samych, abyśmy odnajdywali Boga w codziennych zadaniach i miłowali naszych bliźnich.

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, Ty ukazałeś swoją chwałę świętej Teresie, † wysławiamy Ciebie i pokornie prosimy, * abys przyjął Ofiarę, którą Ci składamy, tak jak przyjąłeś jej pokorne życie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 - 41 ALBO O ŚWIĘTYCH DZIEWICACH I ZAKONNIKACH 74

ANTYFONA: Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, * nie wejdziecie do królestwa niebieskiego.

MÓDLMY SIĘ: Boże, nasz Ojczy, niech Najświętszy Sakrament rozpali w nas miłość, † która pobudziła świętą Teresę do oddania się Tobie, * aby dla wszystkich wyprosić Twoje miłosierdzie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Pierwszy czwartek miesiąca

ANTYFONA: Pan przysięgł i tego nie odwoła: * Ty jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka.

MÓDLMY SIĘ: Boże, Ty dla swojej chwały i zbawienia ludzkości ustanowiłeś Chrystusa najwyższym i wiecznym Kapłanem, † spraw, aby lud, który On nabył dla Ciebie Krwią swoją, * z uczestnictwa w Ofierze eucharystycznej czerpał moc płynącą z Jego Krzyża i Zmartwychwstania. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

MODLITWA NAD DARAMI: Panie, nasz Boże, daj nam godnie uczestniczyć w świętych obrzędach, † ilekroć bowiem sprawujemy pamiątkę ofiary Chrystusa, * spełnia się dzieło naszego odkupienia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA O NAJŚWIĘTSZEJ EUCHARYSTII 46 – 47

ANTYFONA: To jest Ciało moje za was wydane; * ten kielich jest Nowym Przymierzem we Krwi mojej. * Czyńcie to, ile razy spożywać będziecie, * na moją pamiątkę.

MÓDLMY SIĘ: Prosimy Cię, Boże, † przez uczestnictwo w tej Ofierze, którą Twój Syn polecił składać na swoją pamiątkę, * uczyni nas samych wieczystym darem dla Ciebie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Albo:

ANTYFONA: Jezus powiedział do swoich uczniów: * Proście Pana żniwa, * żeby wyprawił robotników na swoje żniwo.

MÓDLMY SIĘ: Boże, Ty kierujesz swoim ludem przez pasterzy, † ześlij na swój Kościół ducha pobożności i męstwa * i powołaj ludzi, którzy będą godnie pełnili służbę przy ołtarzu oraz mężnie i pokornie głosili Ewangelię. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, przyjmij łaskawie prośby i dary swojego ludu, † spraw, aby coraz liczniejsi byli szafarze Twoich sakramentów * i trwali w Twojej miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41

ANTYFONA: Po tym poznaliśmy miłość Bożą, * że Jezus oddał za nas życie swoje. * My także winniśmy oddać życie za braci.

MÓDLMY SIĘ: Posileni Chlebem eucharystycznym, błagamy Cię, Boże, † niech dzięki temu Sakramentowi miłości dojrzewają ziarna powołania, które hojnie rozsiewasz na roli Kościoła, * aby wielu chrześcijan od-

dawało się na kapłańską służbę Tobie i braciom. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Piątek, 2 października **Świętych Aniołów Stróżów** **Pierwszy piątek miesiąca**

Aniołowie Stróżowie, których dzisiaj Kościół wspomina w liturgii, stawiają przed naszymi oczami prawdę o Bożej opatrności. Bóg jest dobrym Ojcem, który opiekuje się nami, chroni nas od zła oraz prowadzi zawsze drogą bezpieczną i pewną. Nie ma w naszym życiu takiej chwili, w której przestałby pamiętać i troszczyć się o nas. Prawdy o Bożej obecności, bliskości i miłości doświadczamy najpełniej w Eucharystii. Bądźmy więc wdzięczni za naszych Aniołów Stróżów.

ANTYFONA: Błogosławcie Pana, wszyscy Aniołowie Pańscy, * chwalcie i wywyższajcie Go na wieki.

MÓDLMY SIĘ: Boże, Ty w niewysłowionej opatrności posyłasz nam, jako stróżów, Twoich świętych Aniołów, † spraw, abyśmy zawsze znajdowali u nich obrońcę * i cieszyli się ich towarzystwem w wieczności. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Księgi Wyjścia (23,20-23). Tak mówi Pan: „Oto Ja posyłam anioła przed tobą, aby cię strzegł w czasie twojej drogi i doprowadził cię do miejsca, które ci wyznaczyłem. Szanuj go i słuchaj jego głosu. Nie sprzeciwiaj się mu w niczym, gdyż nie przebaczy waszych przewinień,

bo imię moje jest w nim. Jeśli będziesz wiernie słuchał jego głosu i wykonywał to wszystko, co ci polecam, będę nieprzyjacielem twoich nieprzyjaciół i będę odnosił się wrogo do odnoszących się wrogo do ciebie. Mój anioł poprzedzi cię i zaprowadzi do Amoryty, Chittyty, Peryzzyty, Kananejczyka, Chiwwity, Jebusyty, a Ja ich wytracę".
Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 91,1-6.10-11)

REFREN: Aniołom kazał, aby strzegli ciebie.

Kto się w opiekę oddał Najwyższemu *
i w cieniu Wszechmocnego mieszka,
mówi do Pana: „Ty jesteś moją ucieczką i twierdzą, *
Boże mój, któremu ufam”.

Bo On sam cię wyzwoli z sidła myśliwego *
i od słowa niosącego zgubę.
Okryje cię swoimi piórami, †
pod Jego skrzydła się schronisz; *
wierność Jego jest puklerzem i tarczą.

Nie ulęknieś się strachu nocnego *
ani strzały za dnia lecącej,
ani zarazy skradającej się w mroku, *
ani moru niszczącego w południe.

Nie przystąpi do ciebie niedola, *
a cios nie dosięgnie twojego namiotu.
Bo rozkazał swoim aniołom, *
aby cię strzegli na wszystkich twych drogach.

AKLAMACJA: Alleluja.

Błogosławcie Pana, wszyscy Jego aniołowie
i wszyscy służący pełniący Jego wolę.

SŁOWA EWANGELII według św. Mateusza (18,1-5.10). Uczniowie przystąpili do Jezusa, pytając: „Kto właściwie jest największy w królestwie niebieskim?”. On przywołał dziecko, postawił je przed nimi i rzekł: „Zaprawdę, powiadam wam: Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejście do królestwa niebieskiego. Kto się więc unieży jak to dziecko, ten jest największy w królestwie niebieskim. A kto by jedno takie dziecko przyjął w imię moje, Mnie przyjmuje. Baczcie, żebyście nie gardzili żadnym z tych małych; albowiem powiadam wam: Aniołowie ich w niebie wpatrują się zawsze w oblicze Ojca mojego, który jest w niebie”.

Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: *Pan Bóg jest dla każdego człowieka, kocha go, opiekuje się, jest zawsze blisko, chroni i prowadzi swoimi drogami. Teologia taką postawę Boga nazywa Bożą opatrnością, a jej gwarancją jest także obecność i działanie aniołów, których nazywamy stróżami. „Oto Ja posyłam anioła przed tobą” – usłyszeliśmy słowa z Księgi Wyjścia, bo już starotestamentalny Izrael dobrze wiedział, że Jahwe nieustannie go strzeże i prowadzi do celu wędrówki do Ziemi Obiecanej. Bóg jest zawsze pierwszy i tam, gdzie człowiek stawia swoje kroki, On już jest obecny i czeka ze swoją miłością, łaską i opatrnością. Trzeba jedynie, abyśmy dostrzegli tę obecność i usłyszeli Jego głos. Nasi aniołowie stróżowie nieustannie nam o tym przypominają. Być może dlatego Jezus zaprasza nas, abyśmy stawali się jak dzieci. Być może takiego zaufania Bogu, Jego opatrności i miłości najbardziej potrzebujemy.*

MODLITWA WIERNYCH:

- Boże Ojcze, prosimy, niech cały Kościół pokornie głosi Ewangelię współczesnemu człowiekowi.

- Niech rządzący, odpowiedzialni za losy narodów, stają w obronie słabych i bezbronnych.
- Niech dzieci i młodzież, otoczone opieką Aniołów Stróżów, bezpiecznie wzrastają w dojrzałej wierze i mądrości.
- Niech nasi bliscy zmarli razem z Aniołami wpatrują się już w Twoje oblicze w niebie.
- Niech udział w tej Eucharystii uwrażliwi nas wszystkich na obecność anioła jako opiekuna i stróża prowadzącego nas do Ciebie.

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, przyjmij dary, które składamy ku czci Twoich świętych Aniołów, † i spraw łaskawie, abyśmy pod ich nieustanną opieką byli wolni od doczesnych niebezpieczeństw * i doszli do życia wiecznego. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA: Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy Tobie, Ojczy święty, * zawsze i wszędzie składali dziękczynienie * i abyśmy głosili Twoją chwałę, * która jaśnieje w Aniołach i Archaniołach. * Gdy oddajemy cześć stworzonym przez Ciebie Aniołom, * wysławiamy Twoją doskonałość i potęgę. * Przez wspaniałość świata niewidzialnych duchów * poznajemy, jak jesteś niezmienny * i godny miłości ponad całe stworzenie. * Z radością łączymy nasze głosy z chórami Aniołów, * którzy przez naszego Pana Jezusa Chrystusa * wielbią Twój majestat, * razem z nimi wołając: Święty...

ANTYFONA: Boże mój, będę Ci śpiewał psalm wobec Aniołów.

MÓDLMY SIĘ: Boże, Ty w Najświętszym Sakramencie dajesz nam pokarm na życie wieczne, * przez posługę

Aniołów prowadź nas do niego drogą zbawienia i pokoju. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Pierwszy piątek miesiąca

ANTYFONA: Zamysły Jego serca trwają poprzez pokolenia, * aby ocalić od śmierci życie tych, którzy Mu ufają, * i żywić ich w czasie głodu.

MÓDLMY SIĘ: Panie, nasz Boże, ukształtuj nas na podobieństwo Serca Twojego Syna i rozpal Jego miłością, † abyśmy upodobnieni do Niego * stali się na wieki uczestnikami odkupienia. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

MODLITWA NAD DARAMI: Boże, Ojczy miłosierdzia, w swojej niezmierzonej miłości i dobroci zesłałeś nam swojego Syna, † spraw, abyśmy z Nim zjednoczeni * mogli złożyć Ofiarę godną Ciebie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA O NAJŚWIĘTSZYM SERCU PANA JEZUSA 48

ANTYFONA: Pan mówi: * Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie, * niech przyjdzie do Mnie i pije. * Strumienie wody żywej popłyną z jego wnętrza.

Albo:

Jeden z żołnierzy włócznią przebił bok Jezusa * i natychmiast wypłynęła krew i woda.

MÓDLMY SIĘ: Boże, nasz Ojcie, przyjęliśmy Sakrament Twojej miłości, † pokornie Cię prosimy, abyśmy na ziemi upodobnili się do Chrystusa * i mogli uczestniczyć w Jego chwale w niebie. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Sobota, 3 października

Dzień powszedni

Pierwsza sobota miesiąca

W każdym czasie i w każdym miejscu Bóg wypełnia swoje obietnice oraz ukazuje swoją dobroć i miłosierdzie. Aby odkryć tę prawdę, wystarczy być ewangelicznym „prostaczkiem”, czyli mieć otwarte oczy i wrażliwe uszy. Tylko wtedy można dostrzec Boże działanie wokół siebie oraz usłyszeć Jego słowo w swoim życiu. Podczas każdej Eucharystii Jezus przychodzi do nas ze swoim słowem oraz karmi nas swoim Ciałem. Pozwólmy, aby były one w nas źródłem nieustannej wdzięczności.

ANTYFONA: Wszystko, co na nas dopuściłeś, Panie, * spotkało nas według sprawiedliwego wyroku, * bo zgrzeszyliśmy przeciw Tobie * i nie strześliśmy Twoich przykazań. * Lecz zechciej wsławić swe imię * i postąp z nami według wielkiego miłosierdzia swego.

MÓDLMY SIĘ: Boże, Ty przez przebaczenie i litość najpełniej okazujesz swoją wszechmoc, † udzielaj nam nieustannie swojej łaski, * abyśmy dążąc do obiecanego nam nieba, stali się uczestnikami szczęścia wiecznego. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Księgi Hioba (42,1-3.5-6.12-17). Hiob odpowiedział Panu: „Wiem, że Ty wszystko możesz, co zamýślasz, potrafisz uczynić. Kto przýsłoni plan nierozumnie? O rzeczach wzniosłych mówiłem. To zbyt cudowne. Ja nie rozumiem. Dotąd Cię znałem ze słyszenia, teraz ujrzalo Cię moje oko, dlatego odwołuję, co powiedziałem, kajam się w prochu i w popiele”. Potem Pan błogosławił Hiobowi, tak że miał czternaście tysięcy owiec, sześć tysięcy wielbłądów, tysiąc jarzm wołów i tysiąc oślic. Miał jeszcze siedmiu synów i trzy córki. Pierwszą nazwał Gołębicą, drugą – Kasją, a trzecią – Rogiem-z-kremem-do-powiek. Nie było w całym kraju kobiet tak pięknych jak córki Hioba. Dał im też ojciec dziedzictwo między braćmi. I żył jeszcze Hiob sto czterdzieści lat, i widział swych synów i wnuków – cztery pokolenia. Umarł Hiob stary i w pełni dni. Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 119,66.71.75.91.125.130)

REFREN: Okaż swym sługom pogodne oblicze.

Naucz mnie trafnego sądu i umiejętności, *
bo ufam Twoim przykazaniom.

Dobrze to dla mnie, że mnie poniżyłeś, *
bym się nauczył Twoich ustaw.

Wiem, Panie, że sprawiedliwe są Twoje wyroki, *
że dotknąłeś mnie słusznie.

Wszystko trwa do dzisiaj według Twych wyroków, *
bo wszelkie rzeczy Ci służą.

Jestem Twoim sługą, daj, abym zrozumiał *
i poznał Twoje napomnienia.

Poznanie Twoich słów oświeca *
i naucza niedoświadczonych.

AKLAMACJA: Alleluja.

Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi,
że tajemnice królestwa objawiłeś prostaczkom.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (10,17-24). Wróciło siedemdziesięciu dwóch z radością, mówiąc: „Panie, przez wzgląd na Twoje imię nawet złe duchy nam się poddają”. Wtedy rzekł do nich: „Widziałem Szatana, który spadł z nieba jak błyskawica. Oto dałem wam władzę stąpania po węzach i skorpionach, i po całej potędze przeciwnika, a nic wam nie zaszkodzi. Jednakże nie z tego się cieszcie, że duchy się wam poddają, lecz cieszcie się, że wasze imiona zapisane są w niebie”. W tej to chwili rozradował się Jezus w Duchu Świętym i rzekł: „Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroptnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojcze, gdyż takie było Twoje upodobanie. Ojciec mój przekazał Mi wszystko. Nikt też nie wie, kim jest Syn, tylko Ojciec; ani kim jest Ojciec, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić”. Potem zwrócił się do samych uczniów i rzekł: „Szczęśliwe oczy, które widzą to, co wy widzicie. Bo powiadam wam: Wielu proroków i królów pragnęło ujrzeć to, co wy widzicie, a nie ujrzeli, i usłyszeć, co słyszycie, a nie usłyszeli”. Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: Nawet gdy jesteśmy blisko Boga i świadomie budujemy z Nim więź, możemy się zagubić – zatrzymać na rzeczach zewnętrznych, a zatracić to, co istotne i co daje prawdziwe życie. Apostołowie byli blisko Jezusa, uczyli się od Niego, zostali posłani, aby być świadkami, budować relacje i głosić prawdę o królestwie Bożym. Jednak gdy wrócili, pamiętali jedynie o cudach i zachwycali się sobą oraz swoimi dokonaniem.

W tym wszystkim umknęło im to, co najważniejsze: świadomość, że są obdarowani, że w ich życiu na pierwszym miejscu są łaska i miłość Boga oraz że to On działa i dokonuje wielkich rzeczy w ludzkich sercach. Jak ważne jest, aby umieć się zatrzymać i spojrzeć na dary, jakie otrzymujemy od Pana. Jak wielka i piękna jest świadomość, że wcale nie trzeba być „mądrym i roztropnym”, ale wystarczy mieć otwarte oczy, które dostrzegą Bożą miłość w codzienności. Jak wspaniałe jest to, że nasze „imiona zapisane są w niebie”.

MODLITWA WIERNYCH:

- Ojcze, spraw, aby świadomość przynależności do Kościoła była dla uczniów Chrystusa źródłem radości i siły.
- Aby Polacy żyjący poza granicami naszego kraju zachowali pamięć o swoich chrześcijańskich korzeniach i wytrwali w wierze.
- Aby cierpiący na choroby psychiczne mogli korzystać z duszpasterstwa zdrowia psychicznego, pomagającego pokonać ich stygmatyzację.
- Aby zmarli dostąpili oglądania Ciebie twarzą w twarz i cieszyli się wiecznym przebywaniem w Twoim domu.
- Aby nasza wspólnota zebrana przy ołtarzu z nową siłą ucieszyła się obietnicą, że nasze imiona są zapisane w niebie.

MODLITWA NAD DARAMI: Miłosierny Boże, przyjmij z upodobaniem naszą Ofiarę * i spraw, aby przez nią otwarło się dla nas źródło wszelkiego błogosławieństwa. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41

ANTYFONA: Po tym poznaliśmy miłość Bożą, * że Jezus oddał za nas życie swoje. * My także winniśmy oddać życie za braci.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący Boże, niech Najświętszy Sakrament odnowi nasze dusze i ciała, † abyśmy przez uczestnictwo w Ofierze upamiętniającej śmierć Chrystusa * mogli się stać współdziedzicami Jego chwały. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Pierwsza sobota miesiąca

ANTYFONA: Moje serce cieszyć się będzie z Twojej pomocy, * śpiewać będę Panu, który obdarzył mnie dobrem.

MÓDLMY SIĘ: Boże, Ty przygotowałeś w Sercu Najświętszej Maryi Panny godne mieszkanie dla Ducha Świętego, † spraw, abyśmy przez wstawiennictwo Najświętszej Dziewicy * stali się świątynią Twojej chwały. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, wejrzyj z upodobaniem na modlitwy i dary, które Tobie składamy, oddając cześć Najświętszej Maryi, Matce Bożej, * i udziel nam Twojego przebaczenia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA O NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNIE 55 – 56

ANTYFONA: Maryja zachowywała wszystkie te słowa * i rozważała je w swoim sercu.

MÓDLMY SIĘ: Boże, nasz Ojciec, oddając cześć Rodzicielce Twojego Syna, przyjęliśmy Sakrament odkupienia, † spraw, abyśmy zostali napełnieni Twoją łaską * i coraz głębiej uczestniczyli w tajemnicy zbawienia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszystkie sakramenty, a w szczególności Eucharystia, są pokarmem, który sprawia, że wzrasta świętość życia, upodabniając każdą osobę do Chrystusa – wzoru i miary świętości.

Niedziela, 4 października

Dwudziesta siódma niedziela zwykła

Pan Bóg prowadzi świat przez całą historię i obdarza człowieka ogromnym zaufaniem. Wszystko, co mamy, jest Jego darem, a On sam stwarza nam warunki, przestrzeń i możliwości, abyśmy mogli wzrastać, rozwijać się i żyć. Troszczy się o nas jak właściciel o swoją winnicę. Eucharystia, zwłaszcza niedzielna, jest okazją i szansą, by doświadczyć Bożej dobroci i opieki, wyrazić Mu wdzięczność oraz jako Kościół wyśpiewać: „Winnicą Pana jest dom Izraela”.

PIEŚŃ NA WEJŚCIE: Bądź pochwalon na wieki, L/270, S/341, albo: Cały świat niech śpiewa tę pieśń, E/479, L/91, S/832*

ALBO ANTYPONA: Panie, wszystko podlega Twojej władzy * i nikt nie może sprzeciwić się Twojej woli. * Ty bowiem stworzyłeś wszystko: * niebo i ziemię, i cokolwiek istnieje w przestworzach niebios. * Ty jesteś Panem wszechświata.

CHWAŁA

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, Twoja hojność przewyższa zasługi i pragnienia modlących się do Ciebie; † okaż nam swoje miłosierdzie, * odpuść

-
- * E – *Exsultate Deo*, Wydawnictwo Światło-Życie, Kraków 2010;
 L – *Śpiewnik Liturgiczny*, TN KUL, Lublin 1998;
 M – *Panu memu śpiewać chcę*, PROMIC – Wydawnictwo Księży Marianów MIC, Warszawa 2007;
 N1 – *Niepojęta Trójco*, t. 1, Dominikański Ośrodek Liturgiczny, Kraków 1998;
 N2 – *Niepojęta Trójco*, t. 2, Dominikański Ośrodek Liturgiczny, Kraków 2010;
 S – ks. J. Siedlecki, *Śpiewnik Kościelny*, Wydawnictwo Instytutu Teologicznego Księży Misjonarzy, Kraków 2015.

grzechy, które niepokoją nasze sumienia, i udziel nam również tego, o co nie ośmielamy się prosić. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Księgi proroka Izajasza (5,1-7). Chcę zaśpiewać memu Przyjacielowi pieśń o Jego miłości ku swojej winnicy! Przyjaciel mój miał winnicę na żyznym pagórku. Otóż okopał ją i oczyścił z kamieni, i zasadził w niej szlachetną winorośl; pośrodku niej zbudował wieżę, także i tłocznię w niej wykuł. I spodziewał się, że wyda winogrona, lecz ona cierpkie wydała jagody. „Teraz więc, o mieszkańcy Jeruzalem i mężowie z Judy, rozsądźcie, proszę, między Mną a winnicą moją. Co jeszcze miałem uczynić winnicy mojej, a nie uczyniłem w niej? Czemu, gdy czekałem, by winogrona wydała, ona cierpkie dała jagody? Więc dobrze! Pokażę wam, co uczynię winnicy mojej: rozbiorę jej żywopłot, by ją rozgrabiono, rozwalę jej ogrodzenie, by ją stratowano. Zamienię ją w pustynię, nie będzie przycinana ni plewiona, tak iż wzejdą osty i ciernie. Chmurom zakazę spuszczać na nią deszcz.” Otóż winnicą Pana Zastępów jest dom Izraela, a ludzie z Judy szczepem Jego wybranym. Oczekiwał On tam sprawiedliwości, a oto rozlew krwi, i prawowierności, a oto krzyk grozy. Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 80,9.12-16.19-20)

REFREN: Winnicą Pana jest dom Izraela.

Przeniosłeś winorośl z Egiptu *
i zasadziłeś ją, wyгнаwszy pogan.

Rozpostarła swe pędy aż do Morza, *
aż do Rzeki swoje latorośle.

Dlaczego zburzyłeś jej ogrodzenie *
i każdy przechodzień zrywa jej grona?
Niszczy ją dzik leśny *
i obgryzają polne zwierzęta.

Powróć, Boże Zastępów, *
wejrzyj z nieba, spójrz i nawiedź tę winorośl.
Chroń to, co zasadziła Twoja prawica, *
latorośl, którą umocniłeś dla siebie.

Już więcej nie odwrócimy się od Ciebie, *
daj nam nowe życie, a będziemy Cię chwalili.
Odnów nas, Panie, Boże Zastępów, †
i rozjaśnij nad nami swoje oblicze, *
a będziemy zbawieni.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Filipian (4,6-9).
Bracia: O nic się już nie martwcie, ale w każdej sprawie
wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błą-
ganiu z dziękczynieniem. A pokój Boży, który przewyż-
sza wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli
w Chrystusie Jezusie. Na koniec, bracia, wszystko, co jest
prawdziwe, co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe,
co zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i czynem
chwalebnym – to bierzcie pod rozwagę. Czyńcie to, czego
się nauczyliście, co przejęliście, co usłyszeliście i co zoba-
czyliście u mnie, a Bóg pokoju będzie z wami.
Oto słowo Boże.

AKLAMACJA: Alleluja.

Nie wy Mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem,
abyście szli i owoc przynosili.

SŁOWA EWANGELII według św. Mateusza (21,33-43). Jezus powiedział do arcykapłanów i starszych ludu: „Posłuchajcie innej przypowieści. Był pewien gospodarz, który założył winnicę. Otoczył ją murem, wykopał w niej tłocznię, zbudował wieżę, w końcu oddał ją w dzierżawę rolnikom i wyjechał. Gdy nadszedł czas zbiorów, posłał swoje sługi do rolników, by odebrali plon jemu należny. Ale rolnicy chwycili jego sługi i jednego obili, drugiego zabili, trzeciego zaś ukamienowali. Wtedy posłał inne sługi, więcej niż za pierwszym razem, lecz i z nimi tak samo postąpili. W końcu posłał do nich swego syna, tak sobie myśląc: Uszanują mojego syna. Lecz rolnicy, zobaczywszy syna, mówili do siebie: «To jest dziedzic; chodźcie, zabijmy go, a posiadziemy jego dziedzictwo». Chwyciwszy go, wyrzucili z winnicy i zabili. Kiedy więc przybędzie właściciel winnicy, co uczyni z owymi rolnikami?”. Rzekli Mu: „Nędzników marnie wytraci, a winnicę odda w dzierżawę innym rolnikom, takim, którzy mu będą oddawali plon we właściwej porze”. Jezus im rzekł: „Czy nigdy nie czytaliście w Piśmie: «Ten właśnie kamień, który odrzucili budujący, stał się głowicą węgła. Pan to sprawił, i jest cudem w naszych oczach». Dlatego powiadam wam: Królestwo Boże będzie wam zabrane, a dane narodowi, który wyda jego owoce”.

Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: *Chociaż Jezus doskonale znał historię swojego narodu, to zawsze patrzył na nią oczami Boga i dostrzegał w niej Jego miłość. Wyraźnie ukazuje to przypowieść o dzierżawcach winnicy. Pod obrazami zaczerpniętymi z codziennego życia rolniczego kryje się Boże spojrzenie na dzieje Izraela – od początku aż do odrzucenia syna właściciela winnicy, czyli do*

śmierci Jezusa na krzyżu. Już apostołowie, niedługo po zmartwychwstaniu Mistrza, w taki właśnie sposób rozumieli Jego słowa: to On jest kamieniem odrzuconym przez budujących, który staje się „głowicą węgla”.

Słowo Boże nie opowiada jednak tylko historii. Ono mówi do nas dziś i zaprasza, abyśmy w jego świetle zobaczyli siebie samych oraz odczytali historię własnego życia. Szczególnie bliski może stać się nam obraz ewangelicznych rolników. Dzisiaj na świecie nie brakuje męczenników za wiarę; są kraje, gdzie zabija się osoby głoszące słowo Boże. My często jednak po prostu je odrzucamy i nie chcemy go słuchać. Zatykamy uszy, zamykamy oczy – i wtedy słowo Boże nie ma przestrzeni, by działać w nas i nas przemieniać. Mocno brzmią dziś słowa Jezusa: „Królestwo Boże będzie wam zabrane...”, i mimo że były skierowane do Jemu współczesnych, mogą stać się także dla nas zaproszeniem i przestrogą, bo Pan przychodzi do nas w każdym czasie i w każdym miejscu.

WIERZĘ

MODLITWA WIERNYCH:

- Boże, nasz Ojciec, niech troska odpowiedzialnych za Winnicę Pana wyda obfite owoce żywej wiary w całym Kościele.
- Niech wyznawcy Chrystusa przynagleni Jego słowem wiernie wypełniają zobowiązania wypływające z przyjętego sakramentu chrztu.
- Niech polskie rodziny wzrastają w wierze i wzajemnej miłości oraz pozostaną ostoją wartości moralnych i społecznych.
- Niech błądzący, żyjący w grzechu doznają łaski przebaczenia w sakramencie pojednania.

- Niech każdy z nas uczestniczących w dzisiejszej Eucharystii odpowiedzialnie buduje królestwo Boże w swoim środowisku.

PIEŚŃ NA PRZYGOTOWANIE DARÓW: Kto się w opiekę, E/389, L/261, S/847, albo: Składamy Ci, Ojczy, L/291, M/124, S/1022

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, przyjmij Ofiarę przez Ciebie ustanowioną, † i przez święte obrazy, które odprawiamy jako Twoi słudzy, * dopełnij w nas dzieła odkupienia i uświęcenia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA NA NIEDZIELE ZWYKŁE 28 – 35

PIEŚŃ NA KOMUNIE I NA DZIĘKCZYNIENIE: Skosztujcie i zobaczcie, E/471, L/109, M/198, S/393; Światłem i zbawieniem mym, N1/155

ANTYFONA: Dobry jest Pan dla tych, którzy Mu ufają, * dla duszy, która Go szuka.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący Boże, spraw, aby udział w tym Sakramencie zaspokoił głód i pragnienie naszej duszy * i przemienił nas w Chrystusa, którego przyjmujemy. Który żyje i króluje na wieki wieków.

PIEŚŃ NA ZAKOŃCZENIE: Ty, Boże, wszystko wiesz, E/485, S/872

Poniedziałek, 5 października

Św. Faustyna Kowalskiej, dziewicy

Gdy 5 października 1938 roku w łagiewnickim klasztorze umierała prosta siostra zakonna, Faustyna Kowalska, niewiele osób wiedziało, że całym swoim sercem pragnęła tylko jednego: aby prawda o tym, że miłosierdzie jest największym przymiotem Boga, na nowo ogarnęła i poruszyła cały świat. I tak rzeczywiście się stało. Dzisiaj Kościół modli się przez wstawiennictwo św. Faustyny, dziękując Bogu za Jego wielkie miłosierdzie i dobroć „dla nas i świata całego”.

ANTYFONA: Na wieki będę sławił miłosierdzie Pana, * Twą wierność będę głosił moimi ustami przez wszystkie pokolenia.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, Ty wybrałeś świętą Faustynę do głoszenia niezmiernych bogactw Twojego miłosierdzia, † spraw, abyśmy za jej przykładem w pełni zaufali Twemu miłosierdziu * i wytrwale pełnili dzieła chrześcijańskiej miłości. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Galatów (1,6-12). Bracia: Nadziwić się nie mogę, że od Tego, który was łąską Chrystusa powołał, tak szybko chcecie przejść do innej Ewangelii. Innej jednak Ewangelii nie ma: są tylko jacyś ludzie, którzy sięją wśród was zamęt i którzy chcieliby przekreślić Ewangelię Chrystusową. Ale gdybyśmy nawet my lub anioł z nieba głosił wam Ewangelię różną od tej, którą wam głosiliśmy – niech będzie przeklęty! Już to przedtem

powiedzieliśmy, a teraz jeszcze mówię: Gdyby wam ktoś głosił Ewangelię różną od tej, którą od nas otrzymaliście – niech będzie przeklęty! A zatem teraz: czy zabiegam o względy ludzi, czy raczej Boga? Czy ludziom staram się przypodobać? Gdybym jeszcze ludziom chciał się przypodobać, nie byłbym sługą Chrystusa. Oświadczam więc wam, bracia, że głoszona przeze mnie Ewangelia nie jest wymysłem ludzkim. Nie otrzymałem jej bowiem ani nie nauczyłem się od jakiegoś człowieka, lecz objawił mi ją Jezus Chrystus.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 111,1b-2.7-10c)

REFREN: Pan Bóg pamięta o swoim przymierzu.

Z całego serca będę chwalił Pana *
w radzie sprawiedliwych i na zgromadzeniu.
Wielkie są dzieła Pana, *
z głębiac je mają wszyscy, którzy je miłują.

Dzieła rąk Jego są sprawiedliwe i pełne prawdy, *
wszystkie Jego przykazania są trwałe,
ustalone na wieki wieków, *
nadane ze słusnością i mocą.

Zesłał odkupienie swojemu ludowi, *
na wieki ustanowił swoje przymierze,
imię Jego jest święte i wzbudza trwogę, *
a Jego sprawiedliwość będzie trwać na wieki.

AKLAMACJA: Alleluja.

Daję wam przykazanie nowe,
abyście się wzajemnie miłowali,
tak jak Ja was umiłowałem.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (10,25-37). Powstał jakiś uczony w Prawie i wystawiając Jezusa na próbę, zapytał: „Nauczycielu, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?”. Jezus mu odpowiedział: „Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz?”. On rzekł: „Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem; a swego bliźniego jak siebie samego”. Jezus rzekł do niego: „Dobrze odpowiedziałeś. To czyni, a będziesz żył”. Lecz on, chcąc się usprawiedliwić, zapytał Jezusa: „A kto jest moim bliźnim?”. Jezus, nawiązując do tego, rzekł: „Pewien człowiek schodził z Jeruzalem do Jerycha i wpadł w ręce zbójców. Ci nie tylko go obdarli, lecz jeszcze rany mu zadali i zostawiwszy na pół umarłego, odeszli. Przypadkiem przechodził tą drogą pewien kapłan; zobaczył go i minął. Tak samo lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go, minął. Pewien zaś Samarytanin, wędrując, przyszedł również na to miejsce. Gdy go zobaczył, wzruszył się głęboko: podszedł do niego i opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem; potem wsadził go na swoje bydlę, zawiózł do gospody i pielegnował go. Następnego zaś dnia wyjął dwa denary, dał gospodarzowi i rzekł: «Miej o nim staranie, a jeśli co więcej wydasz, ja oddam tobie, gdy będę wracał». Kto z tych trzech okazał się według ciebie bliźnim tego, który wpadł w ręce zbójców?”. On odpowiedział: „Ten, który mu okazał miłosierdzie”. Jezus mu rzekł: „Idź, i ty czyn podobnie!”. Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: „Innej (...) Ewangelii nie ma” – napisał św. Paweł w Liście do Galatów, a te słowa są nie tylko wyrazem jego radykalizmu i bezkompromisowości, lecz przede wszystkim pokazują zachwyt nad pięknem Jezusa i Jego Ewangelii. Paweł miał

świadomość, że Ewangelia jest darem, który darmo i bez żadnej swojej zasługi otrzymał od Jezusa. Szybko przekonał się, że dar ten jest niesłychanie cenny, bo ma w sobie moc przemiany całego świata i ludzkiego życia. „Będziesz miłował Pana, Boga swego” oraz „swego bliźniego jak siebie samego” – z tych słów Jezusa bije piękno i nowość Ewangelii oraz jej moc przemiany ludzkich serc. Gdy na pytanie: „Kto jest moim bliźnim?” Jezus odpowiada przypowieścią o dobrym, wrażliwym i miłosiernym Samarytaninie, naturalną konsekwencją Jego słów staje się wezwanie: „Idź i ty czyn podobnie!”.

MODLITWA WIERNYCH:

- Ojcze, pobudź Kościół powszechny do głoszenia światu orędzia o Bożym miłosierdziu, aby wszyscy poznali i przyjęli Twoją miłość.
- Uzdolnij przywódców państw i narodów do skutecznego niesienia pomocy potrzebującym, aby ludzie nie cierpieli z powodu biedy i głodu.
- Wejrzyj na chorych i cierpiących, aby zostali otoczeni skuteczną pomocą medyczną oraz troskliwą miłością najbliższych.
- Błogosław lekarzom i pielęgniarcom, aby świadcząc pomoc, cieszyli się szacunkiem społeczeństwa, a ich praca była sprawiedliwie nagradzana.
- Pomóż nam, zebrany na tej Eucharystii, abyśmy na wzór św. siostry Faustyny szli do bliźnich z Twoim orędziem miłosierdzia i przebaczenia.

MODLITWA NAD DARAMI: Boże, nasz Ojcze, przyjmij dary, które z radością składamy, † i spraw, abyśmy wraz z Chrystusem stali się ofiarą przebiegłą * za grzechy nasze i całego świata. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA O ŚWIĘTYCH DZIEWICACH I ZAKONNIKACH 74

ANTYFONA: Wysławiajcie Pana, bo jest dobry, * bo Jego miłosierdzie trwa na wieki.

MÓDLMY SIĘ: Boże, bogaty w miłosierdzie, niech Najświętszy Sakrament odnowi nasze dusze i ciała, † abyśmy za przykładem świętej Faustyny * nieśli całemu światu nadzieję Twojego miłosierdzia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wtorek, 6 października
Dzień powszedni
albo wspomnienie św. Brunona

Śluchać słowa Pana to „najlepsza część”, jaką możemy wybrać, aby zrozumieć i przyjąć piękno bycia chrześcijanami. Wszystko inne, co robimy – nawet rzeczy naprawdę ważne – nabiera sensu i właściwego znaczenia, gdy pozwolimy, aby swoim blaskiem oświeślało je słowo Boże. Słowo to zaś najpełniej i z największą mocą rozbrzmiewa podczas Eucharystii. To tutaj – w blasku Ewangelii – możemy spojrzeć na samych siebie i całe nasze życie tak, jak patrzy na nas Bóg, czyli z miłością i miłosierdziem.

ANTYFONA: Panie, wszystko podlega Twojej władzy * i nikt nie może sprzeciwić się Twojej woli. * Ty bowiem stworzyłeś wszystko: * niebo i ziemię, i cokolwiek istnieje w przestworzach niebios. * Ty jesteś Panem wszechświata.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, Twoja hojność przewyższa zasługi i pragnienia modlących

się do Ciebie; † okaż nam swoje miłosierdzie, * odpuść grzechy, które niepokoją nasze sumienia, i udziel nam również tego, o co nie ośmielamy się prosić. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Galatów (1,13-24).
Bracia: Słyszeliście o moim wcześniejszym postępowaniu, gdy jeszcze wyznawałem judaizm, jak z niezwykłą gorliwością zwalczałem Kościół Boży i usiłowałem go zniszczyć, jak w żarliwości dla judaizmu przewyższałem wielu moich rówieśników z mego narodu, jak byłem szczególnie wielkim zapaleńcem w zachowywaniu tradycji moich przodków. Gdy jednak spodobało się Temu, który wybrał mnie jeszcze w łonie matki mojej i powołał łaską swoją, aby objawić Syna swego we mnie, bym Ewangelię o Nim głosił poganom, natychmiast, nie radząc się ciała i krwi ani nie udając się do Jerozolimy, do tych, którzy apostołami stali się pierwsi niż ja, skierowałem się do Arabii, a później znowu wróciłem do Damaszku. Następnie, trzy lata później, udałem się do Jerozolimy, aby zapoznać się z Kefasem, i zatrzymałem się u niego tylko piętnaście dni. Spośród zaś innych, którzy należą do grona apostołów, widziałem jedynie Jakuba, brata Pańskiego. A Bóg jest mi świadkiem, że w tym, co tu do was piszę, nie kłamię. Potem udałem się do krain Syrii i Cylicji. Kościołom zaś chrześcijańskim w Judei pozostawałem osobiście nieznany. Docierała do nich jedynie wieść: ten, co dawniej nas prześladował, teraz jako Dobrą Nowinę głosi wiarę, którą wcześniej usiłowałem wytępić. I wielbili Boga z mego powodu. Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 139,1b-3.13-15)

REFREN: Prowadź mnie, Panie, swą drogą odwieczną.

Przenikasz i znasz mnie, Panie, *
Ty wiesz, kiedy siedzę i wstaję.
Z daleka spostrzegasz moje myśli, †
przyglądasz się, jak spoczywam i chodzę, *
i znasz wszystkie moje drogi.

Ty bowiem stworzyłeś moje wnętrze *
i utkałeś mnie w łonie mej matki.
Sławię Cię, że mnie tak cudownie stworzyłeś, *
godne podziwu są Twoje dzieła.

I duszę moją znasz do głębi. *
Nie byłem dla Ciebie tajemnicą,
kiedy w ukryciu nabierałem kształtów, *
utkany we wnętrzu ziemi.

AKLAMACJA: Alleluja.

Błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego
i zachowują je wiernie.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (10,38-42). Jezus przyszedł do jednej wsi. Tam pewna niewiasta, imieniem Marta, przyjęła Go w swoim domu. Miała ona siostrę, imieniem Maria, która usiadłszy u nóg Pana, słuchała Jego słowa. Marta zaś uwijała się około rozmaitych posług. A stanawszy przy Nim, rzekła: „Panie, czy Ci to obojętne, że moja siostra zostawiła mnie samą przy usługiwaniu? Powiedz jej, żeby mi pomogła”. A Pan jej odpowiedział: „Marto, Marto, martwisz się i niepokoisz o wiele, a potrzeba mało albo tylko jednego. Maria obrała najlepszą część, której nie będzie pozbawiona”.
Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: *Dziś w Ewangelii usłyszeliśmy o najlepszej części, którą wybrała Maria, siostra Marty i Łazarza. Usiadła u stóp Jezusa, patrzyła na Niego i słuchała tego, co mówił. Maria potrafiła przyjąć Mistrza całą sobą. Bycie uczniem Jezusa polega na umiejętności przyjmowania. Chrześcijanin to ten, kto najpierw przyjmuje: łaskę, słowo, miłość, przebaczenie. Dopiero wtedy może zrobić coś, co przyniesie jakiegokolwiek owoc. Tego właśnie doświadczył św. Paweł. Jego niezwykła gorliwość i wielki zapał w zachowywaniu tradycji Starego Testamentu nie przynosiły żadnych owoców. Dopiero gdy został zmuszony przez Jezusa, aby się zatrzymać, gdy doświadczył mocy łaski i gdy przyjął Chrystusa, wyruszył i głosił Dobrą Nowinę z taką mocą, że przemieniała ludzkie serca. Zatrzymać się, przyjąć, usiąść u stóp, słuchać i patrzeć w oczy Jezusa. To początek i fundament wszelkiej ewangelizacji.*

MODLITWA WIERNYCH:

- Boże Ojcze, spraw, aby Kościół prowadzony przez Ducha Świętego otwierał się na Jego działanie przy podejmowaniu ważnych decyzji.
- Aby Polska, wspierana Twoim błogosławieństwem, naszą modlitwą i ofiarną pracą cieszyła się wolnością i pokojem.
- Aby duszpasterstwa akademickie i wspólnoty, w których studenci szukają prawdy i miłości, były miejscem świadectwa wiary, wsparcia oraz zrozumienia.
- Aby ci, którzy przekroczyli próg wieczności z nadzieją spotkania z Tobą, zostali wprowadzeni do Twojego domu.
- Abyśmy doświadczając dzisiaj spotkania z Chrystusem, nieśli Jego miłość każdemu człowiekowi.

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, przyjmij Ofiarę przez Ciebie ustanowioną, † i przez święte ob-

rzędy, które odprawiamy jako Twoi słudzy, * dopełnij w nas dzieła odkupienia i uświęcenia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41

ANTYFONA: Ponieważ jeden jest Chleb, * przeto my wszyscy tworzymy jedno Ciało. * Wszyscy bowiem bierzemy z jednego Chleba * i pijemy z jednego Kielicha.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący Boże, spraw, aby udział w tym Sakramencie zaspokoił głód i pragnienie naszej duszy * i przemienił nas w Chrystusa, którego przyjmujemy. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Św. Brunona, prezbitera

W liturgii wspominamy dziś św. Brunona, opata. Żył w XI wieku i przez wiele lat nosił w sobie pragnienie życia monastycznego, które w końcu zrealizował, zakładając kontemplacyjny zakon kartuzów. Jego życie i świadectwo ukazują, że słowa Jezusa z dzisiejszej Ewangelii, wypowiedziane do Marii z Betanii, są prawdziwe w każdym czasie i w każdym miejscu. Słuchanie słowa Bożego jest „najlepszą częścią”, której nigdy nie zostanie pozbawiony ten, dla kogo to słowo jest drogowskazem i światłem.

ANTYFONA: Pan moim dziedzictwem i przeznaczeniem, * to On mój los zabezpiecza. * Sznur mierniczy szczodrze mi dział wyznaczył, * jak miłe jest dla mnie moje dziedzictwo.

MÓDLMY SIĘ: Boże, Ty powołałeś świętego Brunona do służenia Tobie w samotności, † przez jego wstawienni-

ctwo udziel nam łaski, * abyśmy wśród rozproszeń życia codziennego zachowali zjednoczenie z Tobą. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

MODLITWA NAD DARAMI: Boże nieskończenie dobry, dzięki Twojej łasce święty Bruno oczyścił się z nałogów grzesznego człowieka i przyodział nowego, stworzonego na Twoje podobieństwo, † spraw, abyśmy się podobnie odnowili * i godnie złożyli Tobie Ofiarę pojednania. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41 ALBO O ŚWIĘTYCH 70 – 71

ANTYFONA: Zaprawdę powiadam wam: * Wy, którzy opuściliście wszystko i poszliście za Mną, * stokroć tyle otrzymacie i posiadziecie życie wieczne.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący Boże, Ty w Najświętszym Sakramencie udzielasz nam Twojej mocy, † spraw, abyśmy za przykładem świętego Brunona zawsze szukali przede wszystkim Ciebie * i wśród świata nosili w sobie wizerunek Chrystusa zmartwychwstałego. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Środa, 7 października **Najświętszej Maryi Panny Różańcowej**

Maryja dużo się modliła i nieustannie otwierała swoje serce na Boże słowo. Piękno i głębia jej modlitwy wyrażały się w prosto-

cie oraz całkowitym zaufaniu Bogu. Wszystko, czego doświadczała – od zwiastowania aż po wniebowzięcie – zanurzała w modlitwie i odnosiła do Boga. Uczestnicząc w Eucharystii w dzień Najświętszej Maryi Panny Różańcowej, uczmy się dostrzegać Chrystusa i Jego miłość w codziennych doświadczeniach naszego życia.

ANTYFONA: Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą, *
błogosławionaś Ty między niewiastami * i błogosławiony
owoc żywota Twojego.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący Boże, przez zwiastowanie anielskie poznaliśmy wcielenie Chrystusa, Twojego Syna, † prosimy Cię, wlej w nasze serca swoją łaskę, * abyśmy przez Jego mękę i krzyż, dzięki wstawiennictwu Najświętszej Maryi Panny, zostali doprowadzeni do chwały zmartwychwstania. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

Albo:

Boże, Twój Syn przez swoje życie, śmierć i zmartwychwstanie wysłużył nam wieczne zbawienie, † spraw, abyśmy rozważając te tajemnice w Różańcu Najświętszej Maryi Panny, według nich kształtowali swoje życie i osiągnęli to, co one obiecują. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Galatów (2,1-2.7-14). Bracia: Po czternastu latach udałem się ponownie do Jerozolimy wraz z Barnabą, zabierając z sobą także Tytusa. Udałem się zaś w tę stronę na skutek otrzymanego objawienia. I przedstawiłem im Ewangelię, którą głoszę wśród pogan, osobno zaś tym, którzy cieszą się poważaniem, by stwierdzili, czy nie biegnę lub nie biegłem na próżno. Wręcz przeciwnie, stwierdziwszy, że mnie zostało powierzone głoszenie Ewangelii wśród nieobrzezanych, podobnie jak Piotrowi wśród obrzezanych – Ten bowiem, który współdziałał z Piotrem w apostołowaniu obrzezanych, współdziałał i ze mną wśród pogan – i uznawszy daną mi łaskę, Jakub, Kefas i Jan, uważani za filary, podali mnie i Barnabie prawicę na znak wspólnoty, byśmy szli do pogan, oni zaś do obrzezanych, ale żebyśmy pamiętali o ubogich, co też gorliwie starałem się czynić. Gdy następnie Kefas przybył do Antiochii, otwarcie mu się sprzeciwiłem, bo na to zasłużył. Zanim jeszcze nadeszli niektórzy z otoczenia Jakuba, brał udział w posiłkach z tymi, którzy pochodzili z pogaństwa. Kiedy jednak oni się pojawili, począł się odsuwać i trzymać z dala, bojąc się tych, którzy pochodzili z obrzezania. To jego nieszczerze postępowanie podjęli też inni pochodzenia żydowskiego, tak że wciągnięto w to udawanie nawet Barnabę. Gdy więc spostrzegłem, że nie idą słuszną drogą, zgodną z prawdą Ewangelii, powiedziałem Kefasowi wobec wszystkich: „Jeżeli ty, choć jesteś Żydem, żyjesz według obyczajów przyjętych wśród pogan, a nie wśród Żydów, to jak możesz zmuszać pogan do przyjmowania zwyczajów żydowskich?”.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 117,1b-2)

REFREN: Całemu światu głoscie Ewangelię.

Chwalcie Pana, wszystkie narody, *
wysławiajcie Go, wszystkie ludy,
bo potężna nad nami Jego łaska, *
a wierność Pana trwa na wieki.

AKLAMACJA: Alleluja.

Otrzymaliście Ducha przybrania za synów,
w którym wołamy: „Abba, Ojczy”.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (11,1-4). Jezus, przebywając w jakimś miejscu, modlił się, a kiedy skończył, rzekł jeden z uczniów do Niego: „Panie, naucz nas modlić się, tak jak i Jan nauczył swoich uczniów”. A On rzekł do nich: „Kiedy będziecie się modlić, mówcie: Ojczy, niech się święci Twoje imię; niech przyjdzie Twoje królestwo! Naszego chleba powszedniego dawaj nam na każdy dzień i przebac nam nasze grzechy, bo i my przebaczymy każdemu, kto przeciw nam zawini; i nie dopuść, byśmy ulegli pokusie”. Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: *Pan Bóg jest nieustannie i zawsze pierwszy. To On stwarza, kocha, przemienia, uzdrawia, pokazuje drogę i troszczy się o człowieka. Na tym polega łaska – uprzedza i jest całkowicie darmowa. Nasze ludzkie działanie może być jedynie odpowiedzią na łaskę i Bożą miłość. Absolutne pierwszeństwo Boga można dostrzec we wszystkich przestrzeniach naszej relacji z Nim. Tak samo jest w modlitwie. To my, ludzie, się modlimy, ale modlitwa będzie prawdziwa i autentyczna tylko wtedy, gdy na pierwszym miejscu postawimy Boga. Jezus*

uczył swoich uczniów takiej właśnie postawy. Najpierw Ojciec, a dopiero potem oni sami i ich potrzeby. W modlitwie „Ojcze nasz” to Ojciec jest na pierwszym miejscu. To Jego imię ma się święcić i Jego królestwo ma przyjść. Dopiero potem jesteśmy my – prosimy o chleb powszedni na każdy dzień, o umiejętność przebaczenia oraz o siłę w pokonywaniu pokus. Zawsze najpierw Bóg – najlepszy Ojciec, a potem my. Tylko taka kolejność daje pokój serca i otwiera niebo.

MODLITWA WIERNYCH:

- Ojcze, prosimy Cię, aby owocem modlitwy różańcowej dla Kościoła, ojczyzny i świata było pragnienie podążania za Chrystusem, Synem Maryi.
- Aby mający wpływ na życie publiczne, świadomi odpowiedzialności za własne czyny, kierowali się uczciwością w realizacji swoich zadań.
- Aby ludzie młodzi, naśladowując Maryję, chętnie i odwrotnie odpowiadali „tak” na wezwanie do pójścia drogą powołania.
- Aby umierający, gotowi na uległość wobec Twojej woli, zachowali ufność w Twe miłosierdzie.
- Abyśmy z uczestnictwa we Mszy świętej i z rozważania tajemnic zbawienia czerpali światło do chrześcijańskiej odnowy życia.

MODLITWA NAD DARAMI: Boże, nasz Ojcze, spraw, abyśmy składając te dary, oddali się Tobie w ofierze, * a uczestnicząc w misteriach Twojego Syna, stali się godnymi Jego obietnic. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA O NAJSWIĘTSZEJ MARYI PANNIE 55 – 56

ANTYFONA: Anioł powiedział do Maryi: * Oto poczniesz i porodzisz Syna, * któremu nadasz imię Jezus.

MÓDLMY SIĘ: Panie, nasz Boże, w eucharystycznej Ofierze głosimy śmierć i zmartwychwstanie Twojego Syna, † spraw, abyśmy uczestnicząc w Jego męce, * zasłużyli na udział w radości i chwale. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Czwartek, 8 października Dzień powszedni

Pan Bóg najlepiej wie, czego naprawdę potrzebujemy. On jest zawsze pierwszy: daje nam siebie samego, wskazuje najlepszą drogę i przebacza grzechy. Od nas oczekuje tylko jednego: abyśmy naszym osobistym zaangażowaniem odpowiedzieli na Jego miłość, dobroć i dary. Dlatego Jezus mówi do nas zdecydowanie „proście”, „szukajcie”, „kołaczcie”. Każda Eucharystia to spotkanie Bożej hojności i dobroci z naszymi ludzkimi potrzebami i pragnieniami. Tylko Pan jest w stanie je zaspokoić i wypełnić.

ANTYFONA: Panie, wszystko podlega Twojej władzy * i nikt nie może sprzeciwić się Twojej woli. * Ty bowiem stworzyłeś wszystko: * niebo i ziemię, i cokolwiek istnieje w przestworzach niebios. * Ty jesteś Panem wszechświata.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, Twoja hojność przewyższa zasługi i pragnienia modlących się do Ciebie; † okaż nam swoje miłosierdzie, * odpuść grzechy, które niepokoją nasze sumienia, i udziel nam również tego, o co nie ośmielamy się prosić. Przez na-

szego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Galatów (3,1-5).
O, nierozumni Galaci! Któż was urzekł, was, przed których oczami nakreślono obraz Jezusa Chrystusa ukrzyżowanego? Tego jednego chciałbym się od was dowiedzieć, czy Ducha otrzymaliście dzięki uczynom wymaganych przez Prawo, czy z powodu posłuszeństwa wierze? Czyż jesteście aż tak nierozumni, że zacząwszy duchem, chcecie teraz kończyć ciałem? Czyż tak wielkich rzeczy doznaliście na próżno? A byłoby to rzeczywiście na próżno. Czy Ten, który udziela wam Ducha i działa cuda wśród was, czyni to dzięki uczynom wymaganych przez Prawo, czy też z powodu posłuszeństwa wierze?
Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Łk 1,69-75)

REFREN: Wielbijmy Boga, bo swój lud nawiedził.

Bóg wzbudził dla nas moc zbawczą *
w domu swego sługi, Dawida.

Jak zapowiedział od dawna *
przez usta swych świętych proroków.

Że nas wybawi od naszych nieprzyjaciół *
i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą;
że naszym ojcom okaże miłosierdzie †
i wspomni na swe święte przymierze, *
na przysięgę, którą złożył ojcu naszemu Abrahamowi.

Da nam, że z mocy nieprzyjaciół wyrwani, *
służyć Mu będziemy bez trwogi,

w pobożności i sprawiedliwości przed Nim *
po wszystkie dni nasze.

AKLAMACJA: Alleluja.

Otwórz, Panie, nasze serca,
abyśmy uważnie słuchali słów Syna Twojego.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (11,5-13). Jezus powiedział do swoich uczniów: „Ktoś z was, mając przyjaciela, pójdzie do niego o północy i powie mu: «Przyjacielu, pożycz mi trzy chleby, bo mój przyjaciel przybył do mnie z drogi, a nie mam co mu podać». Lecz tamten odpowie z wewnątrz: «Nie naprzykrzaj mi się! Drzwi są już zamknięte i moje dzieci są ze mną w łóżku. Nie mogę wstać i dać tobie». Powiadam wam: Chociażby nie wstał i nie dał z tego powodu, że jest jego przyjacielem, to z powodu jego natręctwa wstanie i da mu, ile potrzebuje. I Ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a zostanie wam otworzone. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu zostanie otworzone. Jeżeli któregoś z was, ojców, syn poprosi o chleb, czy poda mu kamień? Albo o rybę, czy zamiast ryby poda mu węża? Lub też gdy prosi o jajko, czy poda mu skorpiona? Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, to o ileż bardziej Ojciec z nieba udzieli Ducha Świętego tym, którzy Go proszą”. Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: *Bóg doskonale wie, czego nam brakuje i czego nam trzeba. Zna nasze myśli i pragnienia, nawet te najskrytsze. Co więcej, jest nieskończenie hojny i dobry. To On pierwszy wychodzi do nas ze swoją łaską i miłością, wypełnia nasze*

braki i daje to, czego najbardziej w danym momencie potrzebujemy. Jest przecież naszym Ojcem. Dlaczego więc Jezus każe nam prosić, kołatać, szukać, a nawet być wobec Boga wręcz natrętnymi? Być może chodzi o to, że dopiero w takiej sytuacji możemy odpowiednio ocenić nasze potrzeby i pragnienia. Być może skupienie się równocześnie na prośbie oraz na Bożej dobroci daje nam szansę, by na chwilę się zatrzymać i spojrzeć w głąb siebie; by ocenić, czy to, o co tak usilnie prosimy, rzeczywiście jest dla nas niezbędne. A może wystarczyłoby prosić przede wszystkim o Ducha Świętego i Jego dary? Ojciec z nieba z pewnością hojnie Go nam udzieli.

MODLITWA WIERNYCH:

- Módlmy się za wszystkich członków Kościoła, aby pielęgnując życie modlitwy, rozwijali głęboką zażyłość z Bogiem, wzrastając w świętości.
- Za naszą ojczyznę, aby istniejące w niej świątynie katolickie zachowały swój sakralny charakter i pozostały miejscami spotkania z Bogiem.
- Za rodziny chrześcijańskie, aby dzięki trosce rodziców i dziadków były szkołami autentycznej modlitwy i wzajemnej miłości.
- Za seminarzystów, nowicjuszek i nowicjuszy, aby ich systematyczna modlitwa owocowała prawdziwą mądrością oraz miłością Boga i ludzi.
- Za nas samych, abyśmy trwając na modlitwie, wyraźniej dostrzegali Bożą obecność w nas i w wydarzeniach naszego życia.

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, przyjmij Ofiarę przez Ciebie ustanowioną, † i przez święte obrzędy, które odprawiamy jako Twój słudzy, * dopełnij

w nas dzieła odkupienia i uświęcenia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41

ANTYFONA: Dobry jest Pan dla tych, którzy Mu ufają, * dla duszy, która Go szuka.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący Boże, spraw, aby udział w tym Sakramencie zaspokoił głód i pragnienie naszej duszy * i przemienił nas w Chrystusa, którego przyjmujemy. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Piątek, 9 października
Dzień powszedni
albo wspomnienie świętych męczenników
Dionizego i Towarzyszy

Słowo Jezusa ma moc: uzdrawia, przebacza grzechy, wyrzuca złe duchy. Trzeba jednak to słowo przyjąć z wiarą, zaufaniem i pokorą. Jako że zwykle jest ono bardzo wymagające, łatwo je odrzucić, a nawet wyśmiać. Wtedy jednak nie tylko nie dokona się w nas żadna zmiana, ale podziały i niezrozumienie okażą się jeszcze bardziej bolesne i niszczące. Niech ta Eucharystia będzie doświadczeniem mocy Bożego słowa oraz piękna życia w jedności, która rodzi się ze spotkania z żywym Jezusem.

ANTYFONA: Panie, wszystko podlega Twej władzy * i nikt nie może sprzeciwić się Twej woli. * Ty bowiem stworzyłeś wszystko: * niebo i ziemię, i cokolwiek istnieje w przestworzach niebios. * Ty jesteś Panem wszechświata.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, Twoja hojność przewyższa zasługi i pragnienia modlących się do Ciebie; † **okaż nam swoje miłosierdzie, * odpuść grzechy, które niepokoją nasze sumienia, i udziel nam również tego, o co nie ośmielamy się prosić. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.**

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Galatów (3,7-14). Bracia: Zrozumieście, że ci, którzy polegają na wierze, ci są synami Abrahama. I stąd Pismo, widząc, że w przyszłości Bóg dzięki wierze będzie dawał poganom usprawiedliwienie, już Abrahamowi oznajmiło tę radosną nowinę: „W tobie będą błogosławione wszystkie narody”. I dlatego ci, którzy żyją dzięki wierze, mają uczestnictwo w błogosławieństwie wraz z Abrahamem, który dał posłuch wierze. Natomiast na tych wszystkich, którzy polegają na uczynkach wymaganych przez Prawo, ciąży przekleństwo. Napisane jest bowiem: „Przeklęty każdy, kto nie wypełnia wytrwale wszystkiego, co nakazuje wykonać Księga Prawa”. A że w Prawie nikt nie osiąga usprawiedliwienia przed Bogiem, wynika stąd, że „sprawiedliwy żyć będzie dzięki wierze”. Prawo zaś nie uwzględnia wiary, lecz mówi: „Kto wypełnia przepisy, dzięki nim żyć będzie”. Z tego przekleństwa Prawa Chrystus nas wykupił – stawszy się za nas przekleństwem, bo napisane jest: „Przeklęty każdy, którego powieszono na drzewie” – aby błogosławieństwo Abrahama stało się w Chrystusie Jezusie udziałem pogan i abyśmy przez wiarę otrzymali obiecane Ducha. Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 111,1b-6)

REFREN: Pan Bóg pamięta o swoim przymierzu.

Z całego serca będę chwalił Pana *
w radzie sprawiedliwych i na zgromadzeniu.
Wielkie są dzieła Pana, *
z głębiac je mają wszyscy, którzy je miłują.

Jego dzieło jest wspaniałe i pełne majestatu, *
a Jego sprawiedliwość trwa na wieki.
Sprawił, że trwa pamięć Jego cudów, *
Pan jest miłosierny i łaskawy.

Dał pokarm bogobojnym, *
pamiętać będzie wiecznie o swoim przymierzu.
Ludowi swemu okazał potęgę dzieł swoich, *
oddając im posiadłości pogan.

AKLAMACJA: Alleluja.

Teraz władca tego świata zostanie precz wyrzucony,
a Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony,
przyciągnę wszystkich do siebie.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (11,15-26). Gdy Jezus wyrzucał złego ducha, niektórzy z tłumu rzekli: „Mocą Belzebuba, władcy złych duchów, wyrzuca złe duchy”. Inni zaś, chcąc Go wystawić na próbę, domagali się od Niego znaku z nieba. On jednak, znając ich myśli, rzekł do nich: „Każde królestwo wewnętrznie skłócone pustoszeje i dom na dom się wali. Jeśli więc i Szatan z sobą jest skłócony, jakże się ostoi jego królestwo? Mówicie bowiem, że Ja przez Belzebuba wyrzucam złe duchy. Lecz jeśli Ja mocą Belzebuba wyrzucam złe duchy, to czyją mocą wyrzucają je wasi synowie? Dlatego oni będą waszymi se-

dziami. A jeśli Ja palcem Bożym wyrzucam złe duchy, to istotnie przyszło już do was królestwo Boże. Gdy mocarz uzbrojony strzeże swego dworu, bezpieczne jest jego miejsce. Lecz gdy mocniejszy od niego nadejdzie i pokona go, to zabierze całą broń jego, na której polegał, i rozda jego łupy. Kto nie jest ze Mną, jest przeciwko Mnie; a kto nie zbiera ze Mną, ten rozprasza. Gdy duch nieczysty opuści człowieka, błąka się po miejscach bezwodnych, szukając spoczynku. A gdy go nie znajduje, mówi: «Wróć do swego domu, skąd wyszedłem». Przychodzi i zastaje go wymiecionym i przyozdobionym. Wtedy idzie i bierze siedmiu innych duchów, złośliwszych niż on sam; wchodzi i mieszka tam. I stan późniejszy owego człowieka staje się gorszy niż poprzedni”.

Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: *Jezus działa z mocą. Wyrzuca złe duchy, przebacza grzechy i czyni znaki, które zapraszają do nawrócenia. Tam, gdzie przechodzi, zaczynają panować porządek i pokój – jak w „wymiecionym i przyozdobionym” mieszkaniu. Pokój serca, brak podziałów i jedność – to najbardziej widoczne owoce i znaki obecności Jezusa w ludzkim życiu. Zły duch natomiast powoduje jedynie kłótnie i rozłamy, a o jego działaniu świadczą brak pokoju i rozbicie jedności. W każdej Eucharystii modlimy się o jedność i pokój na świecie, w Kościele i między nami, a każda Komunia święta oczywiście jednoczy nas z Jezusem, ale także otwiera nas na braci i siostry. Mocno i wymownie brzmią słowa zawarte w Drugiej Modlitwie eucharystycznej: „Pokornie błagamy, aby Duch Święty zjednoczył nas wszystkich przyjmujących Ciało i Krew Chrystusa”. Czy potrafię być człowiekiem komunii, jedności i pokoju?*

MODLITWA WIERNYCH:

- Boże Ojczy, niech Kościół głosi Ewangelię o Twoim panowaniu, wskazując wszystkim drogę do wolności dzieci Bożych.
- Niech nasza ojczyzna nie ustaje, pomimo różnic, w działaniach na rzecz jedności zakorzenionej w Ewangelii i wnosi swój wkład w jedność Europy.
- Niech ludzie zniewoleni i błądzący przyjmą całym swym sercem obecność i miłość Chrystusa, a odrodzona więź niech pomoże im zwyciężać zło.
- Niech ofiary kataklizmów, wypadków komunikacyjnych i nasi bliscy zmarli zostaną obdarzeni miłosierdziem i wprowadzeni do Twego królestwa.
- Niech udział w dzisiejszej Eucharystii rozbudzi w nas troskę o czystość naszych serc i pomoże nam trwać w żywej relacji z Chrystusem.

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, przyjmij Ofiarę przez Ciebie ustanowioną, † i przez święte obrzędy, które odprawiamy jako Twoi słudzy, * dopełnij w nas dzieła odkupienia i uświęcenia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41

ANTYFONA: Ponieważ jeden jest Chleb, * przeto my wszyscy tworzymy jedno Ciało. * Wszyscy bowiem bierzemy z jednego Chleba * i pijemy z jednego Kielicha.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący Boże, spraw, aby udział w tym Sakramencie zaspokoił głód i pragnienie naszej duszy * i przemienił nas w Chrystusa, którego przyjmujemy. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Świętych męczenników Dionizego, biskupa, i Towarzyszy

Św. Dionizy i jego towarzysze to męczennicy żyjący w III wieku. Papież posłał ich, aby ewangelizowali tereny dzisiejszej Francji. Dionizy został pierwszym biskupem Paryża, a jego gorliwość w głoszeniu Jezusa była tak wielka, że nazywany jest także apostołem Francji. Misjonarze zostali ścięci mieczem po roku 250. Św. Dionizy i jego towarzysze ukazują, że Jezus jest zawsze zwycięzcą, a w życiu tego, kto Mu ufa, dzieją się wielkie rzeczy.

ANTYFONA: Wiele doświadczeń spada na sprawiedliwych, *
lecz ze wszystkich Pan ich wybawia. * Pan odkupi dusze
sług swoich, * nie zazna kary, kto się doń ucieka.

MÓDLMY SIĘ: Boże, Ty posłałeś świętego Dionizego
i jego Towarzyszy, aby głosili poganom Twoją Ewange-
lię, i dałeś im niewzruszoną stałość w męczeństwie, †
spraw, abyśmy za ich przykładem mądrze oceniali do-
czesne powodzenie * i nie bali się żadnych przeciw-
ności. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego
Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha
Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

MODLITWA NAD DARAMI: Panie, nasz Boże, niech ofiara
pojednania, którą składamy ku czci świętych męczenni-
ków, oczyści nas z grzechów * i wyjedna nam wysłucha-
nie naszych modlitw. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41 ALBO O ŚWIĘTYCH MĘCZENNIKACH 72

ANTYFONA: Nikt nie ma większej miłości od tej, * gdy ktoś życie swoje oddaje za swoich przyjaciół.

MÓDLMY SIĘ: Boże, Ty nas posiliłeś Chlebem eucharystycznym i złączyłeś nas w Chrystusie w jedno Ciało, † spraw, abyśmy nigdy nie oddzielili się od Jego miłości * i za przykładem świętych męczenników Dionizego i Towarzyszy mężnie pokonywali wszelkie doświadczenia ze względu na Chrystusa, który nas umiłował. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Sobota, 10 października Dzień powszedni

Jezus swoim spojrzeniem i miłością ogarnia wszystkich, którzy pragną słuchać Jego słowa i wprowadzać je w życie: „Błogosławieni są (...) ci, którzy słuchają słowa Bożego i go przestrzegają”. Pan Bóg mówi do nas w czasie każdej Eucharystii, a Jego słowo jest zawsze bogate i obfite. Aby mogło ono osiągnąć swój cel, do nas jednak należą dwa kolejne kroki. Po pierwsze, jesteśmy zaproszeni, aby je usłyszeć i przyjąć. Po drugie, mamy wprowadzać je w nasze codzienne życie.

ANTYFONA: Panie, wszystko podlega Twojej władzy * i nikt nie może sprzeciwić się Twojej woli. * Ty bowiem stworzyłeś wszystko: * niebo i ziemię, i cokolwiek istnieje w przestworzach niebios. * Ty jesteś Panem wszechświata.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, Twoja hojność przewyższa zasługi i pragnienia modlących się do Ciebie; † okaż nam swoje miłosierdzie, * odpuść grzechy, które niepokoją nasze sumienia, i udziel nam

również tego, o co nie ośmielamy się prosić. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Galatów (3,22-29).
Bracia: Pismo poddało wszystko pod władzę grzechu, aby obietnica dostała się dzięki wierze w Jezusa Chrystusa tym, którzy wierzą. Do czasu przyjscia wiary byliśmy poddani pod straż Prawa i trzymaliśmy w zamknięciu aż do przyszłego objawienia się wiary. Tym sposobem Prawo stało się dla nas wychowawcą, który miał prowadzić ku Chrystusowi, abyśmy dzięki wierze uzyskali usprawiedliwienie. Gdy jednak wiara nadeszła, już nie jesteśmy poddani wychowawcy. Wszyscy bowiem przez wiarę jesteście synami Bożymi – w Chrystusie Jezusie. Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa. Nie ma już Żyda ani poganina, nie ma już niewolnika ani człowieka wolnego, nie ma już mężczyzny ani kobiety, wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w Chrystusie Jezusie. Jeżeli zaś należycie do Chrystusa, to jesteście też potomstwem Abrahama, dziedzicami zgodnie z obietnicą. Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 105,2-7)

REFREN: Pan Bóg pamięta o swoim przymierzu.

Śpiewajcie i grajcie Mu psalmy, *
rozgłaszajcie wszystkie Jego cuda.
Szczyćcie się Jego świętym imieniem, *
niech się weseli serce szukających Pana.

Rozmyślajcie o Panu i Jego potędze, *
zawsze szukajcie Jego oblicza.

Pamiętajcie o cudach, które On uczynił, *
o Jego znakach, o wyrokach ust Jego.

Potomkowie Abrahama, słudzy Jego, *
synowie Jakuba, Jego wybrańcy.
On, Pan, jest naszym Bogiem, *
Jego wyroki obejmują świat cały.

AKLAMACJA: Alleluja.

Błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego
i zachowują je wiernie.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (11,27-28). Gdy Jezus mówił, jakaś kobieta z tłumu głośno zawołała do Niego: „Błogosławione łono, które Cię nosiło, i piersi, które ssąłeś”. Lecz On rzekł: „Tak, błogosławieni są raczej ci, którzy słuchają słowa Bożego i go przestrzegają”. Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: „Wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa.” Mocą i pięknem autentycznego życia Ewangelią jest zupełnie inny sposób patrzenia na życie, świat, innych ludzi i na samych siebie. Kto uwierzy w Chrystusa i pozwoli Mu się prowadzić, staje się nowym człowiekiem. Zmieniają się jego spojrzenie na świat, sposób myślenia oraz system wartości. Ta nowość życia ucznia Chrystusa może być odbierana jako coś dziwnego, gorszącego lub – w najlepszym wypadku – niezrozumiałego. Dla Jezusa ważniejsze od więzów rodzinnych jest to, aby Jego uczeń słuchał słowa Bożego i go przestrzegał. A św. Paweł, dotknięty i przemieniony łaską, pisał, że po chrzcie „nie ma już Żyda ani pogańnika, nie ma już niewolnika ani człowieka wolnego, nie ma już mężczyzny ani kobiety, wszyscy bowiem [jesteśmy] kimś jednym

w Chrystusie Jezusie". To absolutna nowość życia i spojrzenia na świat – nowość, która przemienia i otwiera na wieczność.

MODLITWA WIERNYCH:

- Boże, nasz Ojcie, prosimy, aby Kościół Chrystusowy zawsze i wszędzie cieszył się swobodą w głoszeniu i wyznawaniu wiary.
- Aby nasza ojczyzna w dobie obecnych wyzwań strzegła dziedzictwa świętych świadków wiary chrześcijańskiej i stała mocno na jej fundamencie.
- Aby cierpiący i chorzy w stanie terminalnym byli otoczeni profesjonalną pomocą medyczną oraz doświadczali bliskości Chrystusa.
- Aby ubodzy, bezrobotni i cierpiący głód spotkali na swej drodze ludzi o sercu wyczulonym na ich potrzeby.
- Abyśmy uczestnicząc dziś w Eucharystii, z wiarą przyjęli słowo Boże i wypełnili je swoim życiem.

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, przyjmij Ofiarę przez Ciebie ustanowioną, † i przez święte ob-rzędy, które odprawiamy jako Twój słudzy, * dopełnij w nas dzieła odkupienia i uświęcenia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41

ANTYFONA: Dobry jest Pan dla tych, którzy Mu ufają, * dla duszy, która Go szuka.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący Boże, spraw, aby udział w tym Sakramencie zaspokoił głód i pragnienie naszej duszy * i przemienił nas w Chrystusa, którego przyjmujemy. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Niedziela, 11 października

Dwudziesta ósma niedziela zwykła

Jezus przyszedł do wszystkich – zarówno do tych, dla których od wieków przygotowywał ucztę, jak i do tych, którzy nawet nie myśleli, że może ich objąć swoją łaską i miłością. Jego męka, śmierć i zmartwychwstanie otworzyły bramy Królestwa dla każdego, kto pozwoli się zaprosić i zechce przez nie wejść. Dobroci i hojności Boga możemy doświadczyć w każdej Eucharystii. On zaprasza człowieka, a równocześnie daje mu wolność i ją szanuje. Pozwólmy, aby Jego zaproszenie dotknęło nas i naszego życia.

PIEŚŃ NA WEJŚCIE: Serce me do Ciebie wznoszę, L/180, M/122, S/175, albo: Różne są dary łaski, N2/234

ALBO ANTYFONA: Jeżeli zachowasz pamięć o grzechach, Panie, * Panie, któż się ostoi. * Ale Ty, nasz Boże, * udzielasz przebaczenia.

CHWAŁA

MÓDLMY SIĘ: Prosimy Cię, Boże, niech Twoja łaska zawsze nas uprzedza i stale nam towarzyszy, * pobudzając naszą gorliwość do pełnienia dobrych uczynków. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Księgi proroka Izajasza (25,6-10a). Pan Zastępów przygotowuje dla wszystkich ludów na tej górze ucztę z tłustego mięsa, ucztę z wybornych win, z najpożywniejszego mięsa, z najwyborniejszych win. Zedrze On na tej

górze zasłone, zapuszczoną na twarz wszystkich ludów, i całun, który okrywał wszystkie narody; raz na zawsze zniszczy śmierć. Wtedy Pan Bóg otrze łzy z każdego oblicza, zdejmie hańbę ze swego ludu na całej ziemi, bo Pan przyrzekł. I powiedzą w owym dniu: Oto nasz Bóg, Ten, któremu zaufaliśmy, że nas wybawi; oto Pan, w którym złożyliśmy naszą ufność; cieszymy się i radujmy z Jego zbawienia! Albowiem ręka Pana spocznie na tej górze. Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 23,1b-6)

REFREN: Po wieczne czasy zamieszkam u Pana.

Pan jest moim pasterzem, †
niczego mi nie braknie, *
pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach.
Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć, *
orzeźwia moją duszę.

Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach *
przez wzgląd na swoją chwałę.
Chociażbym przechodził przez ciemną dolinę, †
zła się nie ulękne, bo Ty jesteś ze mną. *
Kij Twój i laska pasterska są moją pociechą.

Stół dla mnie zastawiasz *
na oczach mych wrogów.
Namaszczasz mi głowę olejkim, *
kielich mój pełny po brzegi.

Dobroć i łaska pójdą w ślad za mną *
przez wszystkie dni życia
i zamieszkam w domu Pana *
po najdłuższe czasy.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Filipian (4,12-14. 19-20). Bracia: Umiem cierpieć biedę, umiem też korzystać z obfitości. Do wszystkich w ogóle warunków jestem zaprawiony: i być sytym, i głód cierpieć, korzystać z obfitości i doznawać niedostatku. Wszystko mogę w Tym, który mnie umacnia. W każdym razie dobrze uczyniliście, biorąc udział w moim ucisku. A Bóg mój według swego bogactwa zaspokoi wspaniale w Chrystusie Jezusie każdą waszą potrzebę. Bogu zaś i Ojcu naszemu chwała na wieki wieków. Amen.

Oto słowo Boże.

AKLAMACJA: Alleluja.

Niech Ojciec Pana naszego, Jezusa Chrystusa,
przeniknie nasze serca swoim światłem,
abyśmy wiedzieli, czym jest nadzieja naszego powołania.

SŁOWA EWANGELII według św. Mateusza (22,1-14). Jezus w przypowieściach mówił do arcykapłanów i starszych ludu: „Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Posłał więc swoje sługi, żeby zaproszonych zwołali na ucztę, lecz ci nie chcieli przyjść. Posłał jeszcze raz inne sługi z poleceniem: «Powiedzcie zaproszonym: Oto przygotowałem moją ucztę; woły i tuczne zwierzęta ubite i wszystko jest gotowe. Przyjdźcie na ucztę!». Lecz oni zlekceważyli to i odeszli: jeden na swoje pole, drugi do swego kupiectwa, a inni pochwycili jego sługi i znieważywszy, pozabijali. Na to król uniósł się gniewem. Posłał swe wojska i kazał wytracić owych zabójców, a miasto ich spalić. Wtedy rzekł swoim sługom: «Uczta weselna wprawdzie jest gotowa, lecz zaproszeni nie byli jej godni. Idźcie więc na rozstajne

drogi i zaprosicie na ucztę wszystkich, których spotkacie». Słudzy ci wyszli na drogi i sprowadzili wszystkich, których napotkali: złych i dobrych. I sala weselna wypełniła się biesiadnikami.

Wszedł król, żeby się przypatrzeć biesiadnikom, i zauważył tam człowieka nieubranego w strój weselny. Rzekł do niego: «Przyjacielu, jakże tu wszedłeś, nie mając stroju weselnego?». Lecz on oniemiał. Wtedy król rzekł sługom: «Zwiążcie mu ręce i nogi i wyrzucicie go na zewnątrz, w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów». Bo wielu jest powołanych, lecz mało wybranych". Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: *Bóg nieustannie zaprasza nas do siebie – tak jak król z dzisiejszej przypowieści Jezusa zapraszał na ucztę wszystkich, których zapragnął ugościć w swoim domu. Zaprasza nas, ponieważ chce dać nam to, co ma dla nas najlepszego. Pragnie się dzielić z nami swoją miłością całkowicie bezinteresownie, bez żadnej naszej zasługi.*

Wielu ludzi, niestety, odrzuca to zaproszenie, wybierając własne sprawy i własne życie. Jedni szukają wymówek, inni po prostu lekceważą wezwanie Boga. On jednak się nie zniechęca. Ponawia zaproszenie i kieruje je do wszystkich – także do tych, którzy nigdy nie przypuszczaliby, że mogą być dla kogokolwiek ważni i cenni.

Na tym właśnie polegają dobroć Boża i Boże miłosierdzie. Bóg pragnie zaprosić do siebie każdego bez względu na to, kim jest i jakie jest jego życie. Zaprasza, otwiera ramiona i cierpliwie czeka. Jedynie od człowieka zależy odpowiedź – można to zaproszenie przyjąć albo odrzucić. Bóg zawsze szanuje ludzką wolność i wybór. Warto o tym pamiętać: Pan Bóg jest dobry i miłosierny – zawsze i dla każdego.

WIERZE

MODLITWA WIERNYCH:

- Módlmy się za Kościół, aby z odwagą – tak jak czynił to św. Jan Paweł II – głosił współczesnemu światu prawdę o odkupieniu wszystkich ludzi.
- Za młodzież, aby przygotowała się do podjęcia i wypełniania życiowych zadań, wymagając od siebie, nawet gdyby inni od niej nie wymagali.
- Za studentów, aby byli ludźmi sumienia, gotowymi służyć innym w prawdzie, miłości i wolności.
- Za zaangażowanych na rzecz ochrony i szacunku godności człowieka od poczęcia do naturalnej śmierci, aby nie-strudzenie budowali cywilizację życia.
- Za naszą wspólnotę eucharystyczną, abyśmy umocnieni dzisiaj słowem i Ciałem Chrystusa pamiętali o zaproszeniu do udziału w uczcie niebieskiej.

PIEŚŃ NA PRZYGOTOWANIE DARÓW: Ciebie całą duszą pragnę, E/475, M/32, S/823, albo: Panie, nie jestem godzien, N2/352

MODLITWA NAD DARAMI: Miłosierny Boże, przyjmij nasze modlitwy i dary, które składamy, † i przez udział w świętej Ofierze * doprowadź nas do wiecznej chwały. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA NA NIEDZIELE ZWYKŁE 28 – 35

PIEŚŃ NA KOMUNIE I NA DZIĘKCZYNIENIE: Panie, pragnienia ludzkich serc, E/456, L/105, S/382; Radośnie Panu hymn śpiewajmy, E/133, L/107, S/866

ANTYFONA: Bogacze zubożeli i zaznali głodu, * szukającym Pana niczego nie zabraknie.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący Boże, Ty nas karmisz Najświętszym Ciałem i Krwią Twojego Syna; † pokornie Cię błagamy, * abyś nam dał udział w Twoim Boskim życiu. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PIEŚŃ NA ZAKOŃCZENIE: Tak Bóg umiłował świat, N2/414, albo: Bóg jest miłością, N2/399

Poniedziałek, 12 października Dzień powszedni albo wspomnienie bł. Jana Beyzyma

„Ku wolności wyswobodził nas Chrystus” – mówi do nas dzisiaj św. Paweł. Uczniowie Chrystusa to ludzie wolni, których jedynym prawem jest Ewangelia i zawarte w niej przykazanie miłości. Ten, kto uwierzył, że Jezus zmartwychwstał i żyje dzisiaj w swoim Kościele, nie potrzebuje żadnych nadzwyczajnych znaków ani spektakularnych cudów. Wystarczy mu Jego obecność w Eucharystii: w słowie, w Chlebie i Winie oraz we wspólnocie braci i siostr, która modli się i wspólnie uwielbia Boga.

ANTYFONA: Jeżeli zachowasz pamięć o grzechach, Panie, * Panie, któż się ostoi. * Ale Ty, nasz Boże, * udzielasz przebaczenia.

MÓDLMY SIĘ: Prosimy Cię, Boże, niech Twoja łaska zawsze nas uprzedza i stale nam towarzyszy, * pobudzając naszą gorliwość do pełnienia dobrych uczynków.

Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, †
który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Święte-
go, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Galatów (4,22-24.
26-27.31–5,1). Bracia: Napisane jest, że Abraham miał dwóch
synów, jednego z niewolnicy, a drugiego z wolnej. Lecz ten
z niewolnicy urodził się tylko według ciała, ten zaś z wol-
nej – na skutek obietnicy. Wydarzenia te mają jeszcze sens
alegoryczny: niewiasty te wyobrażają dwa przymierza; jed-
no, zawarte pod górą Synaj, rodzi ku niewoli, a wyobraża
je Hagar. Natomiast górne Jeruzalem cieszy się wolnością
i ono jest naszą matką. Wszak napisane jest: „Wesel się, nie-
płodna, która nie rodziłaś, wykrzykuj z radości, która nie
znałaś bólów rodzenia, bo więcej dzieci ma samotna niż
ta, która żyje z mężem”. Tak to, bracia, nie jesteśmy dzieć-
mi niewolnicy, ale wolnej. Ku wolności wyswobodził nas
Chrystus. A zatem trwajcie w niej i nie poddawajcie się na
nowo pod jarzmo niewoli!
Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 113,1b-5a.6-7)

REFREN: Niech imię Pana będzie pochwalone.

Chwalcie, słudzy Pańscy, *

chwalcie imię Pana.

Niech imię Pana będzie błogosławione *

teraz i na wieki.

Od wschodu aż do zachodu słońca *

niech będzie pochwalone imię Pana.

Pan jest wywyższony ponad wszystkie ludy, *

ponad niebiosą sięga Jego chwała.

Kto jest jak nasz Pan Bóg, *
co w dół spogląda na niebo i na ziemię?
Podnosi z prochu nędzarza *
i dźwiga z gnoju ubogiego.

REFREN: Niech imię Pana będzie pochwalone.

AKLAMACJA: Alleluja.

Nie zatwardzajcie dzisiaj serc waszych,
lecz słuchajcie głosu Pańskiego.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (11,29-32). Gdy tłumy się gromadziły, Jezus zaczął mówić: „To plemię jest plemieniem przewrotnym. Żąda znaku, ale żaden znak nie będzie mu dany, prócz znaku Jonasza. Jak bowiem Jonasz stał się znakiem dla mieszkańców Niniwy, tak będzie Syn Człowieczy dla tego plemienia. Królowa z południa powstanie na sądzie przeciw ludziom tego plemienia i potępi ich; ponieważ ona z krańców ziemi przybyła słuchać mądrości Salomona, a oto tu jest coś więcej niż Salomon. Ludzie z Niniwy powstaną na sądzie przeciw temu plemieniu i potępią je; ponieważ oni dzięki nawoływaniu Jonasza się nawrócili, a oto tu jest coś więcej niż Jonasz”.

Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: Czy do wiary konieczne są szczególne znaki, cuda, nadzwyczajne wydarzenia? Może się wydawać, że łatwiej byłoby nam uwierzyć, gdyby Pan Bóg w jakiś cudowny sposób potwierdzał, że to On kieruje światem i naszym życiem, a we wszystkim, co dzieje się wokół nas, wypełnia się Jego wola. Tak właśnie myśleli współcześni Jezusa, domagając się od Niego znaku z nieba. On jednak spokojnie odpowiedział, że jedynym znakiem, jaki otrzymają, będzie „znak Jonasza”, czyli Jego włas-

na śmierć i zmartwychwstanie. Na krzyżu i przy pustym grobie Jezusa Bóg Ojciec ukaże wszystkim pełnię swojej miłości do człowieka i świata. Właściwie odczyta ten znak i go zrozumie jedynie ten, kto sercem przyjmie wielkość tej miłości – przekraczającej wszystko, większej od naszych wyobrażeń i zdolnej przemieniać lęk w odwagę, a słabości w siłę. Doświadczenie Bożej miłości i życie nią są zawsze „czymś więcej”, co otwiera na pełnię życia.

MODLITWA WIERNYCH:

- Prośmy, aby Kościół odczytywał znaki czasu, dostrzegając ich odniesienie do objawienia Bożego w Jezusie Chrystusie.
- Aby artyści i ludzie sztuki, idąc za głosem natchnienia, tworzyli wartościowe i piękne dzieła, wzbogacające dziedzictwo kulturowe naszego narodu.
- Aby formatorzy seminarzystów i nowicjuszy, będąc przykładem wymagającego życia, motywowali wychowanków do nawiązania osobistej relacji z Chrystusem.
- Aby więźniowie nie bali się przyjąć swym sercem Chrystusa i uwierzyć w Jego przebaczącą miłość.
- Abyśmy pamiętali, że tylko prawda stanowi fundament naszej prawości i ujawnia faktyczną wielkość człowieka.

MODLITWA NAD DARAMI: Miłosierny Boże, przyjmij nasze modlitwy i dary, które składamy, † i przez udział w świętej Ofierze * doprowadź nas do wiecznej chwały. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41

ANTYFONA: Gdy się objawi Chrystus, * będziemy do Niego podobni, * bo ujrzymy Go takim, jaki jest.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący Boże, Ty nas karmisz Najświętszym Ciałem i Krwią Twojego Syna; † pokornie Cię błagamy, * abyś nam dał udział w Twoim Bożym życiu. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Bł. Jana Beyzyna, prezbitera

Największym znakiem dla świata jest świadectwo uczniów Chrystusa. Bł. Jan Beyzym (1850-1912) był polskim jezuitą i misjonarzem na Madagaskarze. Z ogromnym zaangażowaniem i miłością służył trędowatym, niosąc im pomoc i nadzieję. Został beatyfikowany w Krakowie w 2002 roku. „Ku wolności wyswobodził nas Chrystus” – przypomina dzisiaj św. Paweł. Prawdziwa wolność uczniów Chrystusa prowadzi do życia oddanego innym, tak jak było w przypadku bł. Jana Beyzyna.

ANTYFONA: Duch Pański spoczywa na mnie, * ponieważ mnie namaścił i posłał mnie, * abym ubogim niósł dobrą nowinę, * uzdrawiał skruszonych w sercu.

MÓDLMY SIĘ: Boże, Ojciec wszelkiej pociechy, Ty powołałeś błogosławionego Jana Beyzyna, prezbitera, do heroicznej miłości w służbie trędowatych, † spraw, prosimy, abyśmy w duchu tej samej miłości * głosili gorliwie Ewangelię Chrystusa wszystkim ludziom. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, dary złożone na cześć świętych świadczą o Twojej potędze

i chwale, † pokornie Cię prosimy, * aby wyjednały nam zbawienie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41 ALBO O ŚWIĘTYCH 70 – 71

ANTYFONA: Oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, * aż do skończenia świata.

MÓDLMY SIĘ: Boże, nasz Ojcze, † niech przyjęty Najświętszy Sakrament przygotowuje nas do wiecznej radości, * na którą błogosławiony Jan Beyzym zasłużył jako wierny szafarz sakramentów. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Albo:

Wszechmogący Boże, Ty nas posiliłeś na świętej Uczcie, † spraw, abyśmy naśladowując błogosławionego Jana Beyzyma, * nieustannie Ciebie chwalili i wytrwale pomagali wszystkim z bratnią miłością. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wtorek, 13 października
Bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera

Bł. Honorat Koźmiński (1829-1916), kapucyn, to jedna z wielkich postaci Kościoła w Polsce w XIX wieku. Trudne czasy nie osłabiły jego gorliwości i miłości pasterskiej. Był ofiarnym spowiednikiem i kierownikiem duchowym oraz założycielem licznych zgromadzeń i instytutów zakonnych. Zgodnie z dzisiejszą Ewangelią to, co wewnętrzne i duchowe, w jego życiu

zajmowało pierwsze miejsce. Dlatego jego relacja z Jezusem była autentyczna i głęboka, a duszpasterstwo owocne.

ANTYFONA: Duch Pański spoczywa na mnie, * ponieważ mnie namaścił i posłał mnie, * abym ubogim niósł dobrą nowinę, * uzdrawiał skruszonych w sercu.

MÓDLMY SIĘ: Boże, Ty raczyłeś obdarzyć błogosławionego Honorata, prezbitera, duchem troskliwej miłości, aby mógł wiele dusz pojednać z Tobą, † spraw przez jego wstawiennictwo, * abyśmy dostąpili łaski Twojego przebaczenia i zjednoczyli się z Tobą w doskonałej miłości. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Galatów (5,1-6).
Bracia: Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. A zatem trwajcie w niej i nie poddawajcie się na nowo pod jarzmo niewoli! Oto ja, Paweł, mówię wam: Jeżeli poddacie się obrzezaniu, Chrystus wam się na nic nie przyda. I raz jeszcze oświadczam każdemu człowiekowi, który poddaje się obrzezaniu: jest on zobowiązany zachować wszystkie przepisy Prawa. Zerwaliście z Chrystusem wszyscy, którzy szukacie usprawiedliwienia w Prawie; wypadliście z łaski. My zaś z pomocą Ducha dzięki wierze wyczekujemy spodziewanej sprawiedliwości. Albowiem w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie, ani jego brak nie mają żadnego znaczenia, tylko wiara, która działa przez miłość.
Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 119,41.43-45,47-48)

REFREN: Niech Twoja łaska zstąpi na mnie, Panie.

Panie, niech zstąpi na mnie Twoja łaska, *
Twoje zbawienie według Twej obietnicy.
Nie odbieraj moim ustom słowa prawdy, *
bo ufam Twoim wyrokom.

A Prawa Twego zawsze strzec będę, *
po wieki wieków.
I będę kroczył szeroką drogą, *
bo szukam Twoich przykazań.

I będę się wesoślił z Twoich przykazań, *
które umiłowałem.

Moje ręce wznoszę ku Twym wyrokom, które miłuję, *
i rozważam Twoje ustawy.

AKLAMACJA: Alleluja.

Żyje jest słowo Boże i skuteczne,
zdolne osądzić pragnienia i myśli serca.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (11,37-41). Pewien faryzeusz zaprosił Jezusa do siebie na obiad. Poszedł więc i zajął miejsce za stołem. Lecz faryzeusz, widząc to, wyraził zdziwienie, że nie obmył wpierw rąk przed posiłkiem. Na to Pan rzekł do niego: „Właśnie wy, faryzeusze, dbacie o czystość zewnętrznej strony kielicha i misy, a wasze wnętrze pełne jest zdyktwa i niegodziwości. Nierozumni! Czyż Stwórca zewnętrznej strony nie uczynił także wnętrza? Raczej dajcie to, co jest wewnątrz, na jałmużnę, a zaraz wszystko będzie dla was czyste”.
Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: Ważne, aby wszystko dobrze wyglądało na zewnątrz – lśniło, przyciągało wzrok, robiło wrażenie, a nawet wzbudzało zachwyt. Wszelkie mankamenty, braki, zaniedbania trzeba ukryć, aby nikt nie pomyślał o nas źle. W wielu dziedzinach życia da się przyjąć taką strategię i wiele dzięki niej osiągnąć. Niestety, nie sprawdza się ona w życiu duchowym. Jezus mówi, że na drogę dojrzałej wiary można wejść jedynie, rozpoczynając od tego, co kryje się w sercu – od najgłębszych pragnień, poruszeń i decyzji. Bywa, że panują tam chaos i nieporządek, lecz jeśli pozwolimy Panu Bogu to wszystko przemieniać i dotykać swoją łaską, to prędzej dostrzeżemy zmiany także na zewnątrz: w naszym sposobie życia, budowaniu relacji i przebaczeniu. Wtedy – jak mówi Jezus – „wszystko będzie dla was czyste”.

MODLITWA WIERNYCH:

- Módlmy się, aby Kościół, wypełniając swoją misję, wychowywał wierzących do wewnętrznej wolności na miarę bł. Honorata Koźmińskiego.
- Aby normą aktywności wyznawców Chrystusa była realizacja Bożego planu i realizowanie przez nich życiowego powołania.
- Aby zniewoleni różnymi nałogami zostali obdarzeni łaską rozpoznania problemu, siłą do podjęcia walki o wolność i nadzieją na własne odrodzenie.
- Aby zgromadzenia honorackie, realizując charyzmat założyciela, wiernie służyły Bogu, Kościołowi i ojczyźnie.
- Abyśmy uczestnicząc w dzisiejszej świętej liturgii, poczuli się przynagleni przez Chrystusa do życia w prawdzie.

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, dary złożone na cześć świętych świadczą o Twojej potędze

i chwale, † pokornie Cię prosimy, * aby wyjednały nam zbawienie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA O ŚWIĘTYCH PASTERZACH 73

ANTYFONA: Oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, * aż do skończenia świata.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący Boże, Ty nas posiliłeś na świętej Uczcie, † spraw, abyśmy naśladować błogosławionego Honorata, * nieustannie Ciebie chwalili i wytrwale pomagali wszystkim z bratnią miłością. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Środa, 14 października

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Małgorzaty Marii Alacoque

Św. Paweł zaprasza nas dzisiaj, abyśmy pozwolili prowadzić się Duchowi Świętemu, który wyzwala nas z niewoli starego Prawa. Obecność Ducha można rozpoznać po owocach, którymi są „miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie”. We Mszy świętej Duch Święty uzdalnia nas do przyjęcia słowa Bożego, przemienia dary eucharystyczne oraz napędza tych, którzy wchodzi w komunię z Jezusem. Pozwólmy Duchowi działać w nas i w naszym życiu.

ANTYFONA: Jeżeli zachowasz pamięć o grzechach, Panie, * Panie, któż się ostoi. * Ale Ty, nasz Boże, * udzielasz przebaczenia.

MÓDLMY SIĘ: Prosimy Cię, Boże, niech Twoja łaska zawsze nas uprzedza i stale nam towarzyszy, * pobudzając naszą gorliwość do pełnienia dobrych uczynków. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Galatów (5,18-25).
Bracia: Jeśli pozwolicie się prowadzić duchowi, nie będziecie podlegać Prawu. Jest zaś rzeczą wiadomą, jakie uczynki rodzą się z ciała: nierząd, nieczystość, wyuzdanie, bałwochwalstwo, czary, nienawiść, spory, zawiść, gniewy, pogoń za zaszczytami, niezgoda, rozłamy, zazdrość, pijaństwo, hulanki i tym podobne. Co do nich zapowiadam wam, jak to już zapowiedziałem: ci, którzy się takich rzeczy dopuszczają, królestwa Bożego nie odziedziczą. Owocem zaś Ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Przeciw takim cnotom nie ma Prawa. A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego namiętnościami i pożadaniami. Mając życie od Ducha, do Ducha się też stosujemy.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 1,1-4.6)

REFREN: Dasz światło życia idącym za Tobą.

Szczęśliwy człowiek, który nie idzie za radą występnych, †
nie wchodzi na droge grzeszników *
i nie zasiada w gronie szyderców,
lecz w Prawie Pańskim upodobał sobie *
i rozmyśla nad nim dniem i nocą.

On jest jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą, *
które wydaje owoc w swoim czasie.

Liście jego nie więdną, *
a wszystko, co czyni, jest udane.

Co innego grzesznicy: *
są jak plewa, którą wiatr rozmiata.
Albowiem droga sprawiedliwych jest Panu znana, *
a droga występnych zaginie.

AKLAMACJA: Alleluja.

Moje owce słuchają mego głosu,
Ja znam je, a one idą za Mną.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (11,42-46). Jezus powiedział: „Biada wam, faryzeuszom, bo dajecie dziesięcinę z mięty i ruty, i z wszelkiej jarzyny, a pomijacie sprawiedliwość i miłość Bożą. Tymczasem to należało czynić, i tamtego nie pomijać. Biada wam, faryzeuszom, bo lubicie pierwsze miejsce w synagogach i pozdrowienia na rynku. Biada wam, bo jesteście jak groby niewidoczne, po których ludzie bezwiednie przechodzą”. Wtedy odezwał się do Niego jeden z uczonych w Prawie: „Nauczycielu, słowami tymi także nam ubliżasz”. On odparł: „I wam, uczonym w Prawie, biada! Bo nakładacie na ludzi ciężary nie do uniesienia, a sami nawet jednym palcem ciężarów tych nie dotykacie”.

Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: Jezus nie krytykował faryzeuszów za ich wiarę czy pobożność. Można przyjąć, że szczerze pragnęli jak najlepiej wypełniać przepisy Prawa Starego Testamentu, byli religijni, a także gorliwi. Ich prawdziwy problem polegał jednak na

tym, że uważali się za lepszych i doskonalszych od innych, dlatego patrzyli na bliźnich z wyższością. Podobnie było z uczonymi w Piśmie. Od innych wymagali wiele, ponieważ doskonale znali Prawo, sami jednak nie byli gotowi pomagać tym, którzy zmagali się z ciężarem i trudem życia. Tymczasem autentyczna wiara wyraża się w spojrzeniu na drugiego człowieka z miłością oraz w trosce o sprawiedliwość. To umiejętność dostrzeżenia ciężaru, jaki niesie bliźni, i gotowość, by mu pomóc. Człowiek żyjący wiarą wypełnia przykazania, ale równocześnie pochyla się nad bliźnim będącym w potrzebie. Wtedy w jego życiu i postępowaniu można dostrzec owoce Ducha Świętego, o których pisze św. Paweł: „miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie”.

MODLITWA WIERNYCH:

- Wejrzyj, Ojcze, na Kościół, aby trwając w nauce Chrystusowej, kontynuował dzieło ewangelizacji i katechizacji.
- Wejrzyj na rodziny chrześcijańskie, aby w miłości znajdowały żywe źródło do przyjęcia, szanowania i popierania rozwoju każdego z jej członków.
- Wejrzyj na uczelnie i szkoły katolickie w naszej ojczyźnie, aby przez realizację chrześcijańskich ideałów promieniowały na wszystkie środowiska wychowawcze.
- Wejrzyj na zmarłych katechetów, nauczycieli i wychowawców, aby za swój trud i poświęcenie zostali nagrodzeni szczęściem wiecznym.
- Wejrzyj na nas, abyśmy jako uczestnicy dzisiejszej Eucharystii pamiętali, że prawdziwa pobożność wymaga spójności serca i czynów, a nie zewnętrznych gestów.

MODLITWA NAD DARAMI: Miłosierny Boże, przyjmij nasze modlitwy i dary, które składamy, † i przez udział

w świętej Ofierze * doprowadź nas do wiecznej chwały.
Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41

ANTYFONA: Bogacze zubożeli i zaznali głodu, * szukającym
Pana niczego nie zabraknie.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący Boże, Ty nas karmisz
Najświętszym Ciałem i Krwią Twojego Syna; † pokor-
nie Cię błagamy, * abyś nam dał udział w Twoim Bo-
skim życiu. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Św. Małgorzaty Marii Alacoque, dziewicy

Św. Małgorzata Maria Alacoque (1647-1690) otwiera przed
nami tajemnice serca Jezusa. Była francuską mistyczką, siostrą
wizytką w klasztorze w Paray-le-Monial, której sam Jezus ob-
jawiał swoje kochające serce. Dzięki jej duchowemu doświadcze-
niu obchodzimy w Kościele uroczystość Najświętszego Serca
Pana Jezusa oraz nabożeństwo dziewięciu pierwszych piątków
miesiąca. Uczestnicząc we Mszy świętej, doświadczamy miło-
ści, która wypływa z serca Jezusa, a także uczymy się otwarto-
ści na naszych braci i siostry.

ANTYFONA: Radujmy się i weselmy, * bo Bóg wszechświata
umiłował świętą dziewicę * i obdarzył ją chwałą.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący Boże, ześlij na nas Du-
cha, którym w szczególny sposób obdarzyłeś świętą
Małgorzatę Marię, † abyśmy poznali przekraczającą

wszelką wiedzę miłość Chrystusa * i mieli udział w pełni życia Bożego. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

MODLITWA NAD DARAMI: Boże, nasz Ojcze, udziel nam owoców Ofiary, którą składamy, † i spraw, abyśmy za przykładem świętej Małgorzaty Marii, oczyszczeni od skłonności do złego, * odnowili się w życiu łaski. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41 ALBO O ŚWIĘTYCH DZIEWICACH I ZAKONNIKACH 74

ANTYFONA: Pięć roztropnych panien wzięło razem z lampami naczynia z oliwą, * a o północy rozległo się wołanie: * Oto nadchodzi oblubieniec, * wyjdźcie na spotkanie Chrystusa Pana.

MÓDLMY SIĘ: Panie, nasz Boże, niech przyjęcie Ciała i Krwi Twojego Syna odwróci nas od rzeczy przemijających, † abyśmy za przykładem świętej Małgorzaty Marii na ziemi wzrastali w szczerej miłości ku Tobie, * a w niebie mogli Ciebie oglądać na wieki. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Czwartek, 15 października
Św. Teresy od Jezusa, dziewicy
i doktora Kościoła

„Bóg sam wystarczy” – te słowa św. Teresy od Jezusa niosą niezwykły ładunek nadziei, pokoju i piękna, które charakteryzują

dojrzałe życie wiary. Św. Teresa żyła w XVI wieku, była mniszką karmelitańską; w doskonały sposób połączyła głębię mistyki i zaangażowanie w reformę i odnowę swojego zakonu. Jeśli mamy świadomość, że „Bóg sam wystarczy”, to z każdej Eucharystii będziemy czerpać siły do coraz głębszej relacji z Nim oraz do przemiany świata, w którym żyjemy.

ANTYFONA: Jak łania pragnie wody ze strumieni, * tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże. * Dusza moja Boga pragnie, * Boga żywego.

MÓDLMY SIĘ: Boże, Ty przez swojego Ducha natchnąłeś świętą Teresę od Jezusa, aby wskazała Kościołowi drogę wiodącą do doskonałości, † spraw, abyśmy się karmili jej duchową nauką * i zapalili się pragnieniem prawdziwej świętości. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan (1,1-10). Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa Jezusa – do świętych, którzy są w Efezie, i do wiernych w Chrystusie Jezusie: Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i od Pana Jezusa Chrystusa! Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego, Jezusa Chrystusa; On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich – w Chrystusie. W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z miłości przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów poprzez Jezusa Chrystusa, według postanowienia swej woli, ku chwale majestatu swej łaski, którą

obdarzył nas w Umiłowanym. W Nim mamy odkupienie przez Jego krew – odpuszczenie występków, według bogactwa Jego łaski. Szczodrze ją na nas wylał w postaci wszelkiej mądrości i zrozumienia, przez to, że nam oznajmił tajemnicę swej woli według swego postanowienia, które przedtem w Nim powziął dla dokonania pełni czasów, aby wszystko na nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co w niebiosach, i to, co na ziemi.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 98,1-6)

REFREN: Pan Bóg okazał ludom swe zbawienie.

Śpiewajcie Panu pieśń nową, *
albowiem uczynił cuda.

Zwycięstwo Mu zgotowała Jego prawica *
i święte ramię Jego.

Pan okazał swoje zbawienie, *
na oczach pogan objawił swą sprawiedliwość.
Wspomniał na dobroć i na wierność swoją *
dla domu Izraela.

Ujrzały wszystkie krańce ziemi *
zbawienie Boga naszego.

Wołaj z radości na cześć Pana, cała ziemio, *
cieszcie się, weselcie i grajcie.

Śpiewajcie Panu przy wtórze cytry, *
przy wtórze cytry i przy dźwięku harfy.
Przy trąbach i przy głosie rogu, *
na oczach Pana, Króla, się radujcie.

AKLAMACJA: Alleluja.

Ja jestem drogą i prawdą, i życiem.

Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej
jak tylko przeze Mnie.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (11,47-54). Jezus powiedział do faryzeuszów i do uczonych w Prawie: „Biada wam, ponieważ budujecie grobowce prorokom, a wasi ojcowie ich zamordowali. Zatem dajecie świadectwo i przytakujecie uczynom waszych ojców, gdyż oni ich pomordowali, a wy im wznosicie grobowce. Dlatego też powiedziała Mądrość Boża: Poślę do nich proroków i apostołów, a niektórych z nich zabiją i prześladować będą. Tak na to plemię spadnie kara za krew wszystkich proroków, która została przelana od stworzenia świata, od krwi Abła aż do krwi Zachariasza, który zginął między ołtarzem a przybytkiem. Tak, mówię wam, zażąda się zdania z niej sprawy od tego plemienia. Biada wam, uczonym w Prawie, bo wzięliście klucze poznania; sami nie weszliście, a przeszkodziliście tym, którzy wejść chcieli”. Gdy wyszedł stamtąd, uczeni w Piśmie i faryzeusze poczęli gwałtownie nastawać na Niego i wypytywać Go o wiele rzeczy. Czyhali przy tym, żeby Go pochwycić na jakimś słowie.
Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: *Słowa Jezusa skierowane do faryzeuszów i uczonych w Prawie są bardzo mocne i odnoszą się przede wszystkim do ich postawy. Dwukrotnie wybrzmiewa w nich jednoznaczne „Biada wam”, ukazujące, jak bardzo nie rozumieją Bożego działania w świecie, w historii swojego narodu, a także we własnych sercach. Jezus zarzuca im przede wszystkim to, że nie potrafią odczytać historii zbawienia i żyją tak, jakby Bóg nigdy się nie objawił. Dobrze pokazuje to przykład grobowców wzniesionych prorokom zamordowanym przez ich przodków. Potra-*

fią czcić pamięć proroków, ale nie umieją przyjąć ich przesłania ani rozpoznać działania Boga tu i teraz. Drugi zarzut Jezusa dotyczy zamknięcia się na Bożą łaskę, które prowadzi do skupienia się wyłącznie na sobie. Jezus trafnie i obrazowo mówi o nich, że mają klucze do Królestwa: sami do niego nie wchodzi, a jednocześnie przeszkadzają tym, którzy chcieliby wejść. Czy potrafię dostrzegać działanie Boga i odczytywać Jego znaki w moim codziennym życiu? Czy przez egoizm, pychę lub obojętność nie zamykam innym drogi do królestwa Bożego?

MODLITWA WIERNYCH:

- Ojcze, spraw, aby Kościół był głosicielem Ewangelii życia i nadziei, zwłaszcza wśród cierpiących z powodu bólu po śmierci najbliższych.
- Aby wszystkie poczęte dzieci, rozwijające się pod sercem matek, były wolne od zagrożeń i mogły cieszyć się dobrym życiem.
- Aby przeżywający żałobę, szczególnie rodzice przedwcześnie zmarłych dzieci, mimo bólu i żalu potrafili żyć nadzieją życia wiecznego.
- Aby rodziny dotknięte podziałami znalazły w przebaczeniu drogę do uzdrowienia relacji.
- Abyśmy byli wdzięczni za dar życia, gotowi codziennie przyjmować i wypełniać słowo Boże.

MODLITWA NAD DARAMI: Boże, nasz Ojcze, niech nasze dary będą miłe Twojemu majestatowi, * podobnie jak podobało się Tobie całkowite oddanie świętej Teresy. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41 ALBO O ŚWIĘTYCH DZIEWICACH I ZAKONNIKACH 74

ANTYFONA: O łaskach Pana będę śpiewał na wieki, * Twą wierność będę głosił moimi ustami przez wszystkie pokolenia.

MÓDLMY SIĘ: Panie, nasz Boże, Ty nas nakarmiłeś Chlebem z nieba, † spraw, abyśmy Tobie poddani, * za przykładem świętej Teresy na wieki wychwalali Twoje miłosierdzie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Piątek, 16 października Św. Jadwigi Śląskiej

Św. Jadwiga, księżna śląska, żyjąca na przełomie XII i XIII wieku, pozostawiła świadectwo kobiety – żony i matki – pełnej wiary i zaufania Bogu, zwłaszcza wobec tajemnicy krzyża Chrystusa, która stała się jej udziałem. W Ewangelii Jezus zachęca swoich uczniów, aby nie bali się tych, którzy zabijają ciało, a którzy oprócz tego nic już więcej nie mogą zrobić. W Jego oczach jesteśmy zawsze ważni i wartościowi. O tym przypomina nam także życie dzisiejszej patronki.

ANTYFONA: Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej * i z domu twego ojca, * do kraju, który ci ukaże, * a uczynię sławnym twoje imię.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący i miłosierny Boże, dzięki Twoim natchnieniom święta Jadwiga usilnie zabiegała o pokój i pełniła dzieła miłosierdzia, † udziel nam swojej łaski, * abyśmy za jej przykładem starali się o pokój i zgodę między ludźmi * i służyli Tobie w cierpiących niedostatek. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan (1,11-14).
Bracia: W Chrystusie dostąpiliśmy udziału my również, z góry przeznaczeni zamiarem Tego, który dokonuje wszystkiego zgodnie z zamysłem swej woli, byśmy istnieli ku chwale Jego majestatu – my, którzy już przedtem nadzieję złożyliśmy w Chrystusie. W Nim także i wy, usłyszawszy słowo prawdy, Dobrą Nowinę o waszym zbawieniu, w Nim również – uwierzywszy, zostaliście naznaczeni pieczęcią, Duchem Świętym, który był obiecany. On jest zadatkiem naszego dziedzictwa w oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni własnością Boga, ku chwale Jego majestatu. Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 33,1-2.4-5.12-13)

REFREN: Szczęśliwy naród wybrany przez Pana.

Sprawiedliwi, radośnie wołajcie na cześć Pana, *
prawym przystoi pieśń chwały.

Sławcie Pana na cytrze, *
grajcie Mu na harfie o dziesięciu strunach.

Bo słowo Pana jest prawe, *
a każde Jego dzieło godne zaufania.

On miłuje prawo i sprawiedliwość, *
ziemia jest pełna Jego łaski.

Błogosławiony lud, którego Pan jest Bogiem, *
naród, który On wybrał na dziedzictwo dla siebie.

Pan spogląda z nieba, *
widzi wszystkich ludzi.

AKLAMACJA: Alleluja.

Niech nas ogarnie Twoja łaska, Panie,
według nadziei pokładanej w Tobie.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (12,1-7). Kiedy ogromne tłumy zebrały się koło Jezusa, tak że jedni cisnęli się na drugich, zaczął mówić najpierw do swoich uczniów: „Strzeżcie się kwasu, to znaczy obłądy faryzeuszów. Nie ma bowiem nic ukrytego, co by nie wyszło na jaw, ani nic tajemnego, co by się nie stało wiadome. Dlatego wszystko, co powiedzieliście w mroku, w świetle będzie słyszane, a co w izbie szeptaliście do ucha, głoszone będzie na dachach. A mówię wam, przyjacielom moim: Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, a potem nic już więcej uczynić nie mogą. Pokażę wam, kogo się macie obawiać: bójcie się Tego, który po zabiciu ma moc wtrącić do piekła. Tak, mówię wam: Tego się bójcie! Czyż nie sprzedają pięciu wróbli za dwa asy? A przecież żaden z nich nie jest zapomniany w oczach Bożych. U was zaś nawet włosy na głowie wszystkie są policzone. Nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż wiele wróbli”. Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: *Słowa Jezusa zawsze niosą nadzieję, nawet wtedy, gdy dotyczą spraw trudnych i mogą budzić w nas lęk czy niepokój. W dzisiejszej Ewangelii aż dwa razy mówi On do swoich uczniów: „Nie bójcie się”. Te słowa stają się szczególnym źródłem nadziei wobec śmierci. Chrześcijanin nie musi się jej lękać, ponieważ życie obejmuje nie tylko czas naszego pobytu tutaj, na ziemi. Prawdziwe życie zawsze otwiera się na wieczność. Sam Jezus mówi w innym miejscu Ewangelii: „Kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa” (Łk 9,24). Słowa Jezusa „Nie bójcie się” ukazują także ogromną troskę Boga o każdego człowieka. On jest zawsze blisko nas i pragnie naszego dobra, ponieważ jesteśmy dla Niego naprawdę ważni. Zna nas tak dobrze, że – jak podaje Ewangelia – policzone są nawet włosy na naszej głowie.*

MODLITWA WIERNYCH:

- Módlmy się, aby Papież, biskupi, prezbiterzy i diakoni oraz wszyscy wierni świeccy pełnili wolę Boga.
- Aby żyjący w lęku, umocnieni słowem Ewangelii, odwrotnie dawali świadectwo o Jezusie.
- Aby dotknięci zwątpieniem doświadczyli opatrności Bożej i odnaleźli pokój serca w Jezusie.
- Aby żyjący podwójnym życiem usłyszeli wezwanie Jezusa i przyjęli Jego prawdę.
- Abyśmy uczestnicząc w dzisiejszej Eucharystii, potrafili z ufnością powierzyć Bogu wszystkie nasze sprawy.

MODLITWA NAD DARAMI: Panie, nasz Boże, † przyjmij dary złożone na Twoim ołtarzu ku czci świętej Jadwigi, która starała się o pomnożenie Twojej chwały, * oczyść nasze serca i przygotuj je do udziału w Najświętszej Ofierze. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA: Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy Tobie, Ojcze święty, * zawsze i wszędzie składali dziękczynienie * i abyśmy Ciebie wielbili, cześć oddając świętej Jadwidze. * Ona była niewiastą mężną, * roztropną i troskliwą matką ludu. * Otwierała hojne dłonie dla ubogich * i brała biednych w opiekę. * Kierowana przez Ducha Świętego * wyrzekła się ziemskiego panowania i światowego przepychu * z miłości do ukrzyżowanego Zbawiciela. * Stała się służebnicą wszystkich * i zostawiła Kościołowi świetlany przykład pokory. * Z pomocą Twojej łaski * mężnie przeszła z ziemskiego wygnania do wiecznej ojczyzny * i otrzymała wieniec zwycięstwa, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * Przez Niego z Anioła-

mi i wszystkimi Świętymi * głosimy Twoją chwałę, razem z nimi wołając: Święty...

ANTYFONA: Kto pełni wolę Ojca mego, który jest w niebie, * ten Mi jest bratem, siostrą i matką.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący Boże, † prosimy Cię, aby Najświętszy Sakrament, który przyjął, bronił nas od wszelkich napaści złego ducha * i przez zasługi świętej Jadwigi po trudach doczesnej pielgrzymki zapewnił nam pełnię pokoju. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Sobota, 17 października **Św. Ignacego Antiocheńskiego, biskupa i męczennika**

Świadeństwo chrześcijan pierwszych wieków ma ogromne znaczenie także dla nas. Dzisiejszy patron, św. Ignacy, był biskupem Antiochii. Oddał swoje życie około roku 107, rozszarpany przez dzikie zwierzęta w jednym z rzymskich cyrków. Pozostawił po sobie listy, które są świadectwem jego relacji z Chrystusem oraz świadomości bycia członkiem Kościoła – prawdziwego Ciała Chrystusa. Św. Ignacy zaprasza nas, abyśmy zawsze mieli odwagę przyznawać się do Jezusa.

ANTYFONA: Z Chrystusem zostałem przybity do krzyża, * teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus; * życie moje jest życiem wiary w Syna Bożego, * który umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, † Ty chcesz, aby świadectwo świętych męczenników było ozdobą całego Kościoła, * spraw, aby sławne męczeństwo świętego Ignacego z Antiochii, przez które zasłużył na wieczną chwałę, było dla nas źródłem męstwa w wierze. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan (1,15-23).
Bracia: Usłyszawszy o waszej wierze w Pana Jezusa i o miłości względem wszystkich świętych, nie zaprzestaję dziękczynienia, wspominając was w moich modlitwach. Proszę w nich, aby Bóg Pana naszego, Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam ducha mądrości i objawienia w głębszym poznawaniu Jego samego. Niech da wam światło oczy serca, byście wiedzieli, czym jest nadzieja, do której On wzywa, czym bogactwo chwały Jego dziedzictwa wśród świętych i czym przeogromna Jego moc względem nas wierzących – na podstawie działania Jego potęgi i siły. Wykazał on je, gdy wskrzesił Go z martwych i posadził po swojej prawicy na wyżynach niebieskich, ponad wszelką Zwierzchnością i Władzą, i Mocą, i Panowaniem, i ponad wszelkim innym imieniem, wzywany nie tylko w tym wieku, ale i w przyszłym. I wszystko poddał pod Jego stopy, a Jego samego ustanowił nade wszystko Głową dla Kościoła, który jest Jego Ciałem, Pełnią Tego, który napenia wszystko wszelkimi sposobami.
Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 8,2.3b.4-7)

REFREN: Dałeś Synowi władzę nad swym dziełem.

O Panie, nasz Panie, *
jak przedziwne jest Twoje imię po całej ziemi.
Ty swój majestat wyniosłeś nad niebiosy. *
Usta dzieci i niemowląt oddają Ci chwałę.

Gdy patrzę na Twe niebo, dzieło palców Twoich, *
na księżyc i gwiazdy, które Ty utwierdziłeś:
czym jest człowiek, że o nim pamiętasz, *
czym syn człowieczy, że troszczysz się o niego?

Uczyniłeś go niewiele mniejszym od aniołów, *
uwieńczyłeś go czcią i chwałą.
Obdarzyłeś go władzą nad dziełami rąk Twoich, *
wszystko złożyłeś pod jego stopy.

AKLAMACJA: Alleluja.

Świadek o Mnie da Duch prawdy
i wy także świadczyć będziecie.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (12,8-12). Jezus powiedział do swoich uczniów: „Kto się przyzna do Mnie wobec ludzi, przyzna się i Syn Człowieczy do niego wobec aniołów Bożych; a kto się Mnie wyprze wobec ludzi, tego wyprę się i Ja wobec aniołów Bożych. Każdemu, kto powie jakieś słowo przeciw Synowi Człowieczemu, będzie odpuszczone, lecz temu, kto bluźni przeciw Duchowi Świętemu, nie będzie odpuszczane. Kiedy was ciągać będą po synagogach, urzędach i władzach, nie martwcie się, w jaki sposób albo czym macie się bronić lub co mówić, bo Duch Święty pouczy was w tej właśnie godzinie, co należy powiedzieć”. Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: W Ewangelii według św. Jana (14) Jezus nazywa Ducha Świętego Parakletem. To greckie słowo trudno dokładnie przetłumaczyć, ponieważ nie ma wiernego odpowiednika w języku polskim. W czasach Jezusa paraklet był kimś, kto towarzyszył człowiekowi wezwanemu do sądu: wspierał go, podpowiadał, co ma mówić, dodawał odwagi i stawał w jego obronie. Można tłumaczyć to słowo jako „advokat”, „obronca” czy „pełnomocnik”, jednak żaden z tych terminów nie oddaje w pełni bliskości, którą chciał wyrazić Jezus, nazywając Ducha Świętego Parakletem. W relacji między Duchem Świętym a człowiekiem chodzi przede wszystkim o obecność, wsparcie, obronę oraz moc potrzebną do dawania świadectwa o Jezusie. Bez tej obecności i działania Ducha Świętego nie można prawdziwie i w dojrzały sposób żyć po chrześcijańsku. Dlatego właśnie grzech przeciw Niemu niesie za sobą tak poważne konsekwencje. W jakich momentach mojego życia dostrzegam działanie Ducha Świętego? Czy potrafię prosić Go o Jego dary?

MODLITWA WIERNYCH:

- Umacniaj, Ojcze, pasterzy Kościoła, aby bezkompromisowo głosili Ewangelię i prowadzili wiernych do zbawienia na wzór św. Ignacego Antiocheńskiego.
- Umacniaj prześladowanych z powodu wiary, aby mieli wytrwałość i odwagę być godnymi naśladowcami Chrystusa.
- Umacniaj wątpiących, aby doświadczyli mocy Ducha Świętego i odnaleźli siłę do wyznawania wiary.
- Umacniaj katechumenów, aby czas przygotowania obfitował w owoce wiary, nadziei i miłości, a czas chrztu przyniósł im pełnię życia w Chrystusie.

- Umacniaj nas, zebranych dzisiaj przy tym ołtarzu, abyśmy byli wiernymi świadkami miłości Chrystusa, nawet w trudnych godzinach próby.

MODLITWA NAD DARAMI: Panie, nasz Boże, Ty przyjąłeś ofiarę świętego Ignacego, † który jako pszenica Chrystusa został zmielony zębami dzikich zwierząt i stał się czystym chlebem, * przyjmij Ofiarę, którą my Tobie składamy. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41 ALBO O ŚWIĘTYCH MĘCZENNIKACH 72

ANTYFONA: Jestem pszenicą Chrystusową: * niech zmiela mnie zęby dzikich zwierząt, * bym stał się czystym chlebem.

MÓDLMY SIĘ: Boże, nasz Ojcze, niech nas pokrzepi Chleb eucharystyczny, † który przyjęliśmy w dzień narodzin dla nieba świętego Ignacego, * abyśmy przez swoje uczynki zasługiwali na nazwę chrześcijan. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Głoszenie Ewangelii, które budzi nadzieję, nie jest utopijną propozycją: jest świadectwem, które przyciąga, ponieważ ukazuje wezwanie do miłości i prawdy.

Leon XIV

Niedziela, 18 października Dwudziesta dziewiąta niedziela zwykła

Niedzielną Eucharystia to nasze cotygodniowe spotkanie ze zmartwychwstałym Chrystusem, który przychodzi do swoich uczniów. Daje nam swoje słowo, karmi nas swoim Ciałem i Krwią oraz posyła, abyśmy w codziennym życiu byli świadkami Jego Ewangelii. Dzisiaj po raz kolejny usłyszymy o prymacie Boga w naszym życiu. Jezus mówi, abyśmy w pełni żyli pośród spraw tego świata, a jednocześnie oddawali Bogu to, co należy do Niego. Tylko wtedy będziemy mieć prawdziwy pokój w sercach.

PIEŚŃ NA WEJŚCIE: Boże, zmiłuj się nad nami, S/828

ALBO ANTYFONA: Wołam do Ciebie, bo Ty mnie, Boże, wysłuchasz; * nakłoń ku mnie Twe ucho, usłysz moje słowa. * Strzeż mnie jak żrenicy oka, * ukryj mnie w cieniu Twych skrzydeł.

CHWAŁA

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, spraw, aby nasza wola była zawsze Tobie oddana * i abyśmy szczerym sercem służyli Twojemu majestatowi. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Księgi proroka Izajasza (45,1.4-6). Tak mówi Pan o swym pomazańcu, Cyrusie: „Ja mocno ująłem go za prawicę, aby ujarzmić przed nim narody i królom odpiąć broń od pasa, aby otworzyć przed nim podwoje, żeby

się bramy nie zatrzasnęły. Przez wzgląd na mego sługę, Jakuba, Izraela, mego wybrańca, nadałem ci twój tytuł, bardzo zaszczytny, chociaż Mnie nie znałeś. Ja jestem Pan, i nie ma innego. Poza Mną nie ma boga. Przypaszę ci broń, chociaż Mnie nie znałeś, aby wiadano od wschodu słońca aż do zachodu, że poza Mną nie ma nic. Ja jestem Pan i nikt poza Mną”.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 96,1.3-5.7-10ac)

REFREN: Pośród narodów głosście chwałę Pana.

Śpiewajcie Panu pieśń nową, *

śpiewaj Panu, ziemio cała.

Głosście Jego chwałę wśród wszystkich narodów, *
rozgłaszajcie Jego cuda pośród wszystkich ludów.

Wielki jest Pan, godzien wszelkiej chwały, *
budzi trwogę najwyższą, większą niż inni bogowie.

Bo wszyscy bogowie pogan są tylko ułudą, *

Pan zaś stworzył niebiosa.

Oddajcie Panu, rodziny narodów, *

oddajcie Panu chwałę i uznajcie Jego potęgę.

Oddajcie Panu chwałę należną Jego imieniu, *
przynieście dary i wejdźcie na Jego dziedzińce.

Uwielbiajcie Pana w świętym przybytku, *

zadrżij, ziemio cała, przed Jego obliczem.

Głosście wśród ludów, że Pan jest królem, *
będzie sprawiedliwie sądził ludy.

CZYTANIE z Pierwszego Listu św. Pawła Apostoła do Tesaloniczan (1,1-5b). Paweł, Sylwan i Tymoteusz do Koś-

ciola Tesaloniczan w Bogu Ojcu i Panu Jezusie Chrystusie. Łaska wam i pokój! Zawsze dziękujemy Bogu za was wszystkich, wspominając o was nieustannie w naszych modlitwach, pomni przed Bogiem i Ojcem naszym na wasze dzieło wiary, na trud miłości i na wytrwałą nadzieję w Panu naszym, Jezusie Chrystusie. Wiemy, bracia przez Boga umiłowani, o wybraniu waszym, bo nasze głoszenie Ewangelii wśród was nie dokonało się samym tylko słowem, lecz mocą i działaniem Ducha Świętego oraz wielką siłą przekonania.

Oto słowo Boże.

AKLAMACJA: Alleluja.

Jawicie się jako źródła światła w świecie,
trzymając się mocno Słowa Życia.

SŁOWA EWANGELII według św. Mateusza (22,15-21). Faryzeusze odeszli i naradzali się, jak by podchwycić Jezusa w mowie. Posłali więc do Niego swych uczniów razem ze zwolennikami Heroda, aby Mu powiedzieli: „Nauczycielu, wiemy, że jesteś prawdomówny i drogi Bożej w prawdzie nauczasz. Na nikim Ci też nie zależy, bo nie oglądasz się na osobę ludzką. Powiedz nam więc, jak Ci się zdaje? Czy wolno płacić podatek cesarzowi, czy nie?”. Jezus przejrzał ich przewrotność i rzekł: „Czemu wystawiacie Mnie na próbę, obłudnicy? Pokażcie Mi monetę podatkową!”. Przynieśli Mu denara. On ich zapytał: „Czyj jest ten obraz i napis?”. Odpowiedzieli: „Cezara”. Wówczas rzekł do nich: „Oddajcie więc cesarzowi to, co należy do cesarza, a Bogu to, co należy do Boga”.

Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: Można z Boga żartować, wystawiać Go na próbę, podważać Jego miłość i dobroć albo szukać okazji, by udowodnić, że człowiek jest od Niego mądrzejszy i że Bóg nie ma wpływu na nasze życie. Właśnie tak próbowali postąpić z Jezusem faryzeusze – zakwestionować Jego słowa, przeciwstawiając im własną logikę i wizję świata. Kiedy jednak doszło do spotkania i konfrontacji, Jezus zareagował bardzo spokojnie i dojrzałe. Nie zawstydył ani nie potraktował z pogardą swoich oponentów, nie przestraszył się ich ani im nie pogroził. Na ich pozornie błyskotliwe pytanie odpowiedział jedynie prostym gestem – pokazaniem monety oraz jednym zdaniem, które przeniosło rozmowę na zupełnie inny, duchowy poziom. Tym samym zakończył całą dyskusję. Wystarczyło Mu kilka słów, aby ukazać istotę relacji człowieka do Boga i świata: „Oddajcie więc cesarzowi to, co należy do cesarza, a Bogu to, co należy do Boga”.

Słowo Boże nigdy nie niszczy człowieka ani go nie poniża. Jest pełne miłości i pokoju, a jednocześnie konfrontuje nasze ludzkie spojrzenie na rzeczywistość z Bożym sposobem patrzenia na człowieka i świat. To Boże spojrzenie jest zawsze głębsze – ukazuje złożoność ludzkiego życia i szanuje naszą wolność. Od nas jedynie zależy, czy zechcemy usłyszeć to, co Bóg ma nam do powiedzenia.

WIERZĘ

MODLITWA WIERNYCH:

- Módlmy się za Kościół, aby realizując misję głoszenia Ewangelii, docierał z nią do wszystkich ludzi.
- Za wspólnoty kościelne, aby zaangażowały się w pomoc ludziom z niepełnosprawnością intelektualną, dając wobec nich świadectwo czułego miłosierdzia Boga.

- Za lekarzy i za wspierających proces leczniczy, aby zawsze bronili ludzkiego życia i je miłowali od początku aż do naturalnego kresu.
- Za ludzi głodujących w krajach misyjnych, aby doświadczyli pomocy bliźnich mających oczy otwarte na niesprawiedliwość.
- Za nas samych, aby udział w dzisiejszej Eucharystii rozbudził w nas na nowo zapał świadczenia o Chrystusie wśród ludzi, których spotykamy na co dzień.

PIEŚŃ NA PRZYGOTOWANIE DARÓW: Głoś imię Pana, E/378, N1/153, S/843, albo: Laudate omnes gentes, N1/289

MODLITWA NAD DARAMI: Miłosierny Boże, daj nam z prawdziwą swobodą ducha pełnić służbę przy Twoim ołtarzu, † niech Ofiara, którą składamy, * mocą Twojej łaski oczyści nas z grzechów. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA NA NIEDZIELE ZWYKŁE 28 – 35

PIEŚŃ NA KOMUNIE I NA DZIĘKCZYNIENIE: Jam jest chlebem żywym, E/440, M/178, S/352; Dzięki Ci, Panie, N2/350

ANTYFONA: Syn Człowieczy przyszedł, * aby dać swoje życie na okup za wielu.

MÓDLMY SIĘ: Boże, nasz Ojcze, niech owocny dla nas będzie udział w Eucharystii, która daje nam przedsmak nieba, † niech nam wyjedna pomoc w życiu doczesnym * i przysposobi nas do życia wiecznego. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PIEŚŃ NA ZAKOŃCZENIE: O Boże, dzięki Ci składamy, S/1029,
albo: Pan, mój Wódz i Pasterz mój, S/856

Poniedziałek, 19 października **Dzień powszedni** **albo wspomnienie bł. Jerzego Popiełuszki**

Bóg jest „bogaty w miłosierdzie” – te słowa św. Pawła, które usłyszymy w dzisiejszej liturgii, w piękny sposób ukazują obraz i działanie Boga. Zbawienie jest darem i łaską, wypływa z wiary, a nie jest owocem naszych uczynków. Dla Jezusa to, kim jesteśmy, nie zależy od tego, co posiadamy. W Eucharystii On daje nam samego siebie i prowadzi nas do nieba. Dzięki temu mamy już wszystko i niczego nam już więcej nie trzeba.

ANTYFONA: Wołam do Ciebie, bo Ty mnie, Boże, wysłuchasz; * nakłoń ku mnie Twe ucho, usłysz moje słowa. * Strzeż mnie jak żrenicy oka, * ukryj mnie w cieniu Twych skrzydeł.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, spraw, aby nasza wola była zawsze Tobie oddana * i abyśmy szczerym sercem służyli Twojemu majestatowi. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan (2,1-10).
Bracia: I wy byliście umarłymi na skutek waszych występ-
ków i grzechów, w których żyliście niegdyś według doczes-
nego sposobu tego świata, według sposobu Władcy mocar-
stwa powietrza, to jest ducha, który działa teraz w synach

buntu. Pośród nich także my wszyscy niegdyś postępowaliśmy według żądz naszego ciała, spełniając zachcianki ciała i myśli zdrożnych. I byliśmy potomstwem z natury zasługującym na gniew, jak i wszyscy inni. A Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, przez wielką swą miłość, jaką nas umiłował, i to nas, umarłych na skutek występków, razem z Chrystusem przywrócił do życia – łaską bowiem jesteście zbawieni – razem też wskrzesił i razem posadził na wyżynach niebieskich – w Chrystusie Jezusie, aby w nadchodzących wiekach przeogromne bogactwo swej łaski okazać przez dobroć względem nas, w Chrystusie Jezusie. Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę. A to pochodzi nie od was, lecz jest darem Boga: nie z uczynków, aby się nikt nie chlubił. Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych czynów, które Bóg z góry przygotował, abyśmy je pełnili. Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 100,2-5)

REFREN: Bóg sam nas stworzył, my Jego własnością.

Służcie Panu z weselem, *
 stańcie przed obliczem Pana z okrzykami radości.
 Wiedźcie, że Pan jest Bogiem, †
 On sam nas stworzył, jesteśmy Jego własnością, *
 Jego ludem, owcami Jego pastwiska.

W Jego bramy wstępujcie z dziękczynieniem, †
 z hymnami w Jego przedsionki, *
 chwalcie i błogosławcie Jego imię.
 Albowiem Pan jest dobry, †
 Jego łaska trwa na wieki, *
 a Jego wierność przez pokolenia.

AKLAMACJA: Alleluja.

Błogosławieni ubodzy w duchu,
albowiem do nich należy królestwo niebieskie.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (12,13-21). Ktoś z tłumu rzekł do Jezusa: „Nauczycielu, powiedz mojemu bratu, żeby się podzielił ze mną spadkiem”. Lecz On mu odpowiedział: „Człowieku, któż Mnie ustanowił nad wami sędzią albo rozjemcą?”. Powiedział też do nich: „Uważajcie i strzeżcie się wszelkiej chciwości, bo nawet gdy ktoś ma wszystkiego w nadmiarze, to życie jego nie zależy od jego mienia”. I opowiedział im przypowieść: „Pewnemu zamożnemu człowiekowi dobrze obrodziło pole. I rozważał w sobie: «Co tu począć? Nie mam gdzie pomieścić moich zbiorów». I rzekł: «Tak zrobię: zburzę moje spichlerze, a pobuduję większe i tam zgromadzę całe moje zboże i dobra. I powiem sobie: Masz wielkie dobra, na długie lata złożone; odpoczywaj, jedz, pij i używaj!». Lecz Bóg rzekł do niego: «Głupcze, jeszcze tej nocy zażądają twojej duszy od ciebie; komu więc przypadnie to, co przygotowałeś?». Tak dzieje się z każdym, kto skarby gromadzi dla siebie, a nie jest bogaty u Boga”.
Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: Bywa, że próbujemy wykorzystać Boga, przekonując Go, że bardzo czegoś potrzebujemy, na coś zasługujemy albo że coś nam się po prostu należy. Bóg jednak patrzy na nasze potrzeby zupełnie inaczej. On wie, co jest naprawdę ważne, czego nie może nam zabraknąć, jak wielkim zagrożeniem dla życia duchowego jest chciwość i kiedy jesteśmy naprawdę bogaci. Dlatego cierpliwie uczy nas wdzięczności, otwartości na przyjmowanie oraz gotowości do dzielenia się z innymi, zamiast gro-

madzenia dóbr i koncentrowania się wyłącznie na sobie. Przecież to sam Bóg wybrał nas i zbawił swoją łaską – darmo, bez żadnych naszych zasług i jedynie dzięki wierze. Przypomniat nam o tym dziś św. Paweł: „Łaską (...) jesteście zbawieni przez wiarę. A to pochodzi nie od was, lecz jest darem Boga”.

MODLITWA WIERNYCH:

- Ojcze, wejrzyj na Kościół i spraw, aby w wyznawaniu wiary promieniował wiernością i odwagą wszystkich wiernych.
- Aby nasza ojczyzna pamiętała o świadectwie męczenników polskich, pobudzając odwagę i zaangażowanie rodaków w służbie Bogu i braciom.
- Aby młodzi mężczyźni rozeznający swoje powołanie zdecydowanie szukali Chrystusa i odważnie podjęli odpowiedzialność za swoje życie i otaczający świat.
- Aby księża niezłomni, którzy oddali swe życie lub cierpieli prześladowania za wiarę w Chrystusa i za wolność ojczyzny, zostali nagrodzeni niebem.
- Aby życie naszej wspólnoty eucharystycznej przenikały dialog, umiejętność słuchania i życzliwość wobec ludzi.

MODLITWA NAD DARAMI: Miłosierny Boże, daj nam z prawdziwą swobodą ducha pełnić służbę przy Twoim ołtarzu, † niech Ofiara, którą składamy, * mocą Twojej łaski oczyści nas z grzechów. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41

ANTYFONA: Oczy Pana zwrócone na bogobojnych, * na tych, którzy czekają na Jego łaskę, * aby ocalił ich życie od śmierci * i żywił ich w czasie głodu.

MÓDLMY SIĘ: Boże, nasz Ojcie, niech owocny dla nas będzie udział w Eucharystii, która daje nam przedsmak nieba, † niech nam wyjedna pomoc w życiu doczesnym * i przysposobi nas do życia wiecznego. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Bł. Jerzego Popiełuszki, prezbitera i męczennika

Bł. Jerzy Popiełuszko (1947-1984) to człowiek, który przez całe życie gromadził skarby w niebie. Był wrażliwym na ludzką krzywdę duszpasterzem, gotowym oddać życie dla Chrystusa. Wszystko, co robił, wypływało z przekonania, że nie wolno pozwolić, aby zło nas zwyciężyło, ale że zło należy zwyciężać dobrem. Eucharystia zawsze otwiera nas na wieczność i przypomina o tym, co naprawdę ważne. Daje też siłę, abyśmy mieli odwagę wybierać dobro i za nim wiernie podążali.

ANTYFONA: Oto święty, który aż do śmierci walczył w obronę prawa Bożego; * nie bał się grózb prześladowców, * bo Chrystus był jego mocą.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, Ty w swej Opatrzności uczyniłeś błogosławionego męczennika Jerzego, prezbitera, niezłomnym świadkiem Ewangelii miłości i obrońcą ludzkiej godności; † spraw, prosimy, * abyśmy za jego wstawiennictwem i przykładem, żyjąc w prawdziwej wolności, umieli zło dobrem zwyciężać. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

MODLITWA NAD DARAMI: Boże, nasz Ojczy, uświęć swoim błogosławieństwem złożone dary † i rozpal w nas gorącą miłość ku Tobie, * która dała błogosławionemu Jerzemu, męczennikowi, siłę do pokonania cierpień ciała. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41 ALBO O ŚWIĘTYCH MĘCZENNIKACH 72

ANTYFONA: Jeśli kto chce pójść za Mną, * niech się zaprze samego siebie, * niech weźmie krzyż swój * i niech Mnie naśladuje.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący Boże, niech przyjęty Najświętszy Sakrament da nam tę moc duszy, † dzięki której błogosławiony Jerzy, męczennik, wiernie Tobie służył * i odniósł zwycięstwo nad cierpieniem. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wtorek, 20 października **Św. Jana Kantego, prezbitera**

Być gotowym na przyjście Pana – do tego zaprasza nas Jezus w Ewangelii. Taką postawę w życiu przyjmował dzisiejszy patron. Św. Jan Kanta (1390-1473), prezbiter i profesor Akademii Krakowskiej, potrafił łączyć głęboką mądrość i wiedzę z autentyczną wiarą, miłością i miłosierdziem wobec drugiego człowieka. W Eucharystii uczymy się mądrego spojrzenia na Boga i świat oraz miłości do drugiego człowieka. Dzięki temu możemy przyjąć przychodzącego Pana.

ANTYFONA: Miłosierdzie człowieka zwraca się ku bliźniemu, * miłosierdzie Boże rozciąga się nad całą ludzkością. *

Bóg lituje się nad tymi, którzy przyjmują Jego pouczenie * i którzy się spieszą do Jego przykazań.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący Boże, spraw, abyśmy za przykładem świętego Jana Kantego, prezbitera, doskonalili się w umiejętności świętych † i okazując miłosierdzie wszystkim ludziom, * otrzymali od Ciebie przebaczenie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan (2,12-22).
Bracia: W owym czasie byliście poza Chrystusem, obcy względem społeczności Izraela i bez udziału w przymierzach obietnicy, niemający nadziei ani Boga na tym świecie. Ale teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa. On bowiem jest naszym pokojem. On, który obie części ludzkości uczynił jednością, bo zburzył rozdzielający je mur – wrogość. W swym Ciele pozbawił On mocy Prawo przykazań, wyrażone w zarządzeniach, aby z dwóch rodzajów ludzi stworzyć w sobie jednego nowego człowieka, wprowadzając pokój, i w ten sposób jednych, jak i drugich znów pojednać z Bogiem, w jednym Ciele przez krzyż, w sobie zadawszy śmierć wrogości. A przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzy jesteście daleko, i pokój tym, którzy są blisko, bo przez Niego jedni i drudzy w jednym Duchu mamy przystęp do Ojca. A więc nie jesteście już obcymi i przybyszami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga – zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie głowicą węgła jest sam Chrystus Jezus. W Nim zespalana cała budowla roś-

nie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha.
Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 85,9-14)

REFREN: Pan głosi pokój swojemu ludowi.

Będę słuchał tego, co Pan Bóg mówi: *
oto ogłasza pokój ludowi i swoim wyznawcom.
Zaprawdę, bliskie jest Jego zbawienie †
dla tych, którzy Mu cześć oddają, *
i chwała zamieszka w naszej ziemi.

Łaska i wierność spotkają się z sobą, *
ucałują się sprawiedliwość i pokój.
Wierność z ziemi wyrośnie, *
a sprawiedliwość spojrzy z nieba.

Pan sam szczęściem obdarzy, *
a nasza ziemia wyda swój owoc.
Sprawiedliwość będzie kroczyć przed Nim, *
a śladami Jego kroków zbawienie.

AKLAMACJA: Alleluja.

Czuwajcie i módlcie się w każdym czasie,
abyście mogli stanąć przed Synem Człowieczym.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (12,35-38). Jezus powiedział do swoich uczniów: „Niech będą przepasane biodra wasze i zapalone pochodnie. A wy bądźcie podobni do ludzi oczekujących swego pana, kiedy z ucztę weselnej powróci, aby mu zaraz otworzyć, gdy nadejdzie i zakładać. Szczęśliwi owi słudzy, których pan zastanie czuwają-

cych, gdy nadejdzie. Zaprawdę, powiadam wam: Przepasze się i każe im zasiąść do stołu, a obchodząc, będzie im usługiwiał. Czy o drugiej, czy o trzeciej straży przyjdzie, szczęśliwi oni, gdy ich tak zastanie”.

Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: *Każdy dzień życia jest ważny – zarówno ten ostatni, jak i wszystkie, które go poprzedzają. Liczy się tylko jedno: aby dobrze je przeżyć i zawsze być gotowym. Piękny jest obraz sług oczekujących na powrót swojego pana. Jeśli ich biodra będą przepasane, a pochodnie zapalone – czyli jeśli w chwili jego powrotu będą wiernie wykonywać swoje obowiązki – otrzymają nagrodę. Sam pan posadzi ich przy stole i będzie im usługiwiał. Oczekując na jego powrót, nie muszą czynić nic nadzwyczajnego ani podejmować wyjątkowych wysiłków. Wystarczy, że będą sumiennie wypełniać to, co zostało im powierzone. To wystarczy, aby zostali nagrodzeni. Warto więc dobrze wykorzystać czas, który został nam dany tutaj, na ziemi, i każdego dnia wiernie realizować swoje życiowe powołanie. Do tego wzywa nas dzisiaj Jezus. Jeśli zaś coś wymaga zmiany, uporządkowania lub pogłębienia, nie warto odkładać tego na później. Każda chwila jest dobra, by zacząć, a każdy dzień jest do tego odpowiedni. Pan może przyjść w każdej chwili, dlatego mamy być gotowi.*

MODLITWA WIERNYCH:

- Boże, nasz Ojciec, spraw, aby Kościół na wzór św. Jana Kantego z radością i mocą niósł ożywiające orędzie Ewangelii ludziom naszych czasów.
- Aby decyzje i działania sprawujących władzę uwzględniały prawa rodziców do wychowania dzieci według własnych przekonań religijnych.

- Aby środowiska akademickie w naszej ojczyźnie zawsze były gotowe służyć innym w prawdzie, wolności i miłości.
- Aby osoby w kryzysie bezdomności doświadczyły w swoich środowiskach kompleksowej, zindywidualizowanej pomocy, opartej na relacji i szacunku.
- Abyśmy umocnieni dzisiejszym spotkaniem z Chrystusem na Mszy świętej potrafili z wiarą i ufnością oczekiwać Jego powrotu w chwale.

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, przez zasługi świętego Jana Kantego, prezbitera, przyjmij nasze dary † i spraw, abyśmy miłując Ciebie ponad wszystko, a bliźnich ze względu na Ciebie, * mogli się Tobie podobać w myślach i uczynkach. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA O ŚWIĘTYCH PASTERZACH 73

ANTYFONA: Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, * jeśli będziecie się wzajemnie miłowali.

MÓDLMY SIĘ: Posileni Najświętszym Ciałem i Krwią Twoją, pokornie prosimy Cię, Panie, † abyśmy przez zasługi świętego Jana Kantego, prezbitera, * naśladowali jego miłosierdzie i uczestniczyli w jego chwale. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Środa, 21 października Dzień powszedni

Celebracja liturgii otwiera przed nami piękno i głębię tajemnicy Chrystusa, o której pisał św. Paweł. Mamy do niej dostęp,

możemy się do niej zbliżyć, a nawet w nią wniknąć dzięki łasce chrztu. Eucharystia uobecnia prawdę, że Jezus umarł na krzyżu za wszystkich i każdego z nas zaprasza, abyśmy stali się „współdziedzicami i współczłonkami [Jego] Ciała, i współuczestnikami obietnicy”.

ANTYFONA: Wołam do Ciebie, bo Ty mnie, Boże, wysłuchasz; * nakłoń ku mnie Twe ucho, usłysz moje słowa. * Strzeż mnie jak żrenicy oka, * ukryj mnie w cieniu Twych skrzydeł.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, spraw, aby nasza wola była zawsze Tobie oddana * i abyśmy szczerym sercem służyli Twojemu majestatowi. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan (3,2-12). Bracia: Słyszeliście przecież o udzieleniu przez Boga łaski danej mi dla was, że mianowicie przez objawienie oznajmiona mi została ta tajemnica, jaką pokrótce przedtem opisałem. Dlatego, czytając te słowa, możecie się przekonać o moim zrozumieniu tajemnicy Chrystusa. Nie była ona oznajmiona synom ludzkim w poprzednich pokoleniach, tak jak teraz została objawiona przez Ducha świętym Jego apostołom i prorokom, to znaczy, że poganie już są współdziedzicami i współczłonkami Ciała, i współuczestnikami obietnicy w Chrystusie Jezusie przez Ewangelię. Jej sługą stałem się z daru łaski Boga udzielonej mi przez działanie Jego potęgi. Mnie, zgoła najmniejszemu ze wszystkich świętych, została dana ta łaska: ogłosić po-

ganom jako Dobrą Nowinę niezgłębione bogactwo Chrystusa i wydobyć na światło, czym jest wykonanie tajemniczego planu, ukrytego przed wiekami w Bogu, Stwórcy wszechrzeczy. Przez to teraz wieloraka w przejawach mądrość Boga poprzez Kościół stanie się jawna Zwierzchnościom i Władzom na wyżynach niebieskich – zgodnie z planem wieków, jaki powziął Bóg w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. W Nim mamy śmiały przystęp do Ojca z ufnością, przez wiarę w Niego.
Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Iz 12,2-6)

REFREN: Będziecie czerpać ze źródeł zbawienia.

Oto Bóg jest moim zbawieniem! *

Jemu zaufam i bać się nie będę.

Pan jest moją pieśnią i mocą, *

i On stał się moim zbawieniem.

Wy zaś z weselem czerpać będziecie wodę *
ze źródeł zbawienia.

Chwalcie Pana, wzywajcie Jego imienia! †

Ukażcie narodom Jego dzieła, *

przypominajcie, że Jego imię jest chwalebne.

Śpiewajcie Panu, bo czynów wspaniałych dokonał! *

I cała ziemia niech o tym się dowie.

Wznosć okrzyki i wołać radośnie, mieszkanko Syjonu, *

bo wielki jest wśród ciebie Święty Izraela.

AKLAMACJA: Alleluja.

Czuwajcie i bądźcie gotowi,

bo o godzinie, której się nie domyślacie,

Syn Człowieczy przyjdzie.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (12,39-48). Jezus powiedział do swoich uczniów: „To rozumieście, że gdyby gospodarz wiedział, o której godzinie przyjsz ma złodziej, nie pozwoliłby włamać się do swego domu. Wy też bądźcie gotowi, gdyż o godzinie, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie”. Wtedy Piotr zapytał: „Panie, czy do nas mówisz tę przypowieść, czy też do wszystkich?”. Pan odpowiedział: „Któż jest owym rządcą wiernym i roztropnym, którego pan ustanowi nad swoją służbą, żeby rozdawał jej żywność we właściwej porze? Szczęśliwy ten sługa, którego pan, powróciwszy, zastanie przy tej czynności. Prawdziwie powiadam wam: Postawi go nad całym swoim mieniem. Lecz jeśli sługa ów powie sobie w sercu: Mój pan się ociaga z powrotem, i zacznie bić sługi i służące, a przy tym jeść, pić i upijać się, to nadejdzie pan tego sługi w dniu, kiedy się nie spodziewa, i o godzinie, której nie zna; surowo go ukarze i wyznaczy mu miejsce z niewiernymi. Ów sługa, który poznał wolę swego pana, a nic nie przygotował i nie uczynił zgodnie z jego wolą, otrzyma wielką chłostę. Ten zaś, który nie poznał jego woli, a uczynił coś godnego kary, otrzyma małą chłostę. Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie; a komu wiele powierzono, tym więcej od niego żądać będą”.

Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: „Cokolwiek czynisz, czynź to roztropnie i miej na względzie koniec” – ta starożytna sentencja, przypisywana rzymskiemu poecie, Owidiuszowi, trafnie opisuje ludzkie działanie. Aby było owocne i skuteczne, wymaga roztropności, przewidywania skutków oraz uważności, a często także niemałej cierpliwości. Wierny i roztropny rządcą z Ewangelii, który rozdaje służbie żywność we właściwym czasie, postępuje właś-

nie w ten sposób: sumiennie wypełnia swoje obowiązki, działa świadomie i pamięta, że jego pan kiedyś wróci, by ocenić jego pracę. Pozostaje przy tym cierpliwy i życzliwy wobec innych. Dlatego czeka go nagroda, a Jezus nazywa go szczęśliwym. Rezultaty naszego działania nie zawsze pojawiają się od razu. Ważne jednak, byśmy byli świadomi tego, co robimy, uważni na to, czego doświadczamy, i nigdy nie tracili z oczu celu, do którego zmierzamy.

MODLITWA WIERNYCH:

- Prosimy Cię, dobry Ojczy, spraw, aby pasterze Kościoła przygotowali wiernych świeckich na powtórne przyjście Chrystusa, naszego Zbawiciela.
- Ojczy sprawiedliwy, spraw, aby rządzący roztropnie zarządzali dobrem wspólnym, troszcząc się o sprawiedliwość i dobro każdego obywatela.
- Ojczy miłosierny, spraw, aby ci, którzy odeszli od Ciebie, doświadczili Twojej miłosiernej miłości i powrócili na drogę przyjaźni z Tobą.
- Ojczy żyjący na wieki, spraw, aby ci, którzy nas uprzedzili w drodze do Twojego królestwa, zostali obdarzeni życiem wiecznym.
- Ojczy nieskończenie dobry, spraw, abyśmy byli czujni i mądrze korzystali z ofiarowanego nam czasu.

MODLITWA NAD DARAMI: Miłosierny Boże, daj nam z prawdziwą swobodą ducha pełnić służbę przy Twoim ołtarzu, † niech Ofiara, którą składamy, * mocą Twojej łaski oczyści nas z grzechów. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41

ANTYFONA: Oczy Pana zwrócone na bogobojnych, * na tych, którzy czekają na Jego łaskę, * aby ocalił ich życie od śmierci * i żywił ich w czasie głodu.

MÓDLMY SIĘ: Boże, nasz Ojcie, niech owocny dla nas będzie udział w Eucharystii, która daje nam przedsmak nieba, † niech nam wyjedna pomoc w życiu doczesnym * i przysposobi nas do życia wiecznego. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Czwartek, 22 października Św. Jana Pawła II, papieża

„Nie lękajcie się. Otwórzcie na oścież drzwi Chrystusowi” – tymi słowami 48 lat temu Karol Wojtyła (1920-2005), jako Jan Paweł II, rozpoczął swój pontyfikat. Stały się one jego programem i wyrazem pragnienia, aby każdy bez lęku przyjął Jezusa do swojego życia. Dziś w liturgii podobne słowa wypowie do nas św. Paweł: „Niech Chrystus zamieszka przez wiarę w waszych sercach; abyście w miłości zakorzenieni i ugruntowani (...) zostali napełnieni całą Pełnią Boga”.

ANTYFONA: Bóg wybrał go na arcykapłana, * otworzył dla niego swój skarbiec * i obdarzył go wszelkimi dobrami.

MÓDLMY SIĘ: Boże, bogaty w miłosierdzie, z Twojej woli święty Jan Paweł II, papież, kierował całym Kościołem, † spraw, prosimy, abyśmy dzięki jego nauczaniu * z ufnością otworzyli nasze serca na działanie zbawczej łaski Chrystusa, jedynego Odkupiciela człowieka. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan (3,14-21).
Bracia: Zginam kolana moje przed Ojcem, od którego bierze nazwę wszelki ród na niebie i na ziemi, aby według bogactwa swej chwały sprawił w was przez Ducha swego, by potężnie wzmocnił się wewnętrzny człowiek. Niech Chrystus zamieszka przez wiarę w waszych sercach; abyście w miłości zakorzenieni i ugruntowani, wraz ze wszystkimi świętymi zdołali ogarnąć duchem, czym jest Szerokość, Długość, Wysokość i Głębokość, i poznać miłość Chrystusa, przewyższającą wszelką wiedzę, abyście zostali napełnieni całą Pełnią Boga. Temu zaś, który mocą działającą w nas może uczynić nieskończenie więcej niż to, o co my prosimy czy rozumiemy, Jemu chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia wieku wieków! Amen.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 33,1-2.4-5.11-12.18-19)

REFREN: Pełna jest ziemia łaskawości Pana.

Sprawiedliwi, radośnie wołajcie na cześć Pana, *
prawym przystoi pieśń chwały.

Sławcie Pana na cytrze, *
grajcie Mu na harfie o dziesięciu strunach.

Bo słowo Pana jest prawe, *
a każde Jego dzieło godne zaufania.
On miłuje prawo i sprawiedliwość, *
ziemia jest pełna Jego łaski.

Zamiary Pana trwają na wieki, *
zamysły Jego serca przez pokolenia.
Błogosławiony lud, którego Pan jest Bogiem, *
naród, który On wybrał na dziedzictwo dla siebie.

Oczy Pana zwrócone na bogobojnych, *
 na tych, którzy oczekują Jego łaski,
 aby ocalił ich życie od śmierci *
 i żywił ich w czasie głodu.

AKLAMACJA: Alleluja.

Wyzulem się ze wszystkiego i uznaję to za śmieci,
 bylebym pozyskał Chrystusa i w Nim się znalazł.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (12,49-53). Jezus powiedział do swoich uczniów: „Przyszedłem ogień rzucić na ziemię i jakże pragnę, ażeby już zapłonął. Chrzest mam przyjąć, i jakiej doznaję udręki, aż się to stanie. Czy myślicie, że przyszedłem dać ziemi pokój? Nie, powiadam wam, lecz rozłam. Odtąd bowiem pięcioro będzie podzielonych w jednym domu: troje stanie przeciw dwojgu, a dwoje przeciw trojgu; ojciec przeciw synowi, a syn przeciw ojcu; matka przeciw córce, a córka przeciw matce; teściowa przeciw synowej, a synowa przeciw teściowej”.
 Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: Jezus miał świadomość, jak trudna i niezrozumiała dla wielu może być droga, którą zaproponował swoim uczniom. Rzucił na ziemię ogień Bożej miłości, a apostołowie mieli go przyjąć i zanieść wszystkim. Ich wybór był radykalny, a nauka Jezusa – nowa i zupełnie odmienna od wszystkiego, czego ludzie doświadczali wcześniej. Szybko jednak się okazało, że opowiedzenie się po stronie Jezusa rodzi niezrozumienie ze strony najbliższych, a także odrzucenie, podziały i konflikty. Mimo to ogień, który Jezus rzucił na ziemię, zapłonął. Jego uczniowie, pomimo przeciwności, braku zrozumienia, stali się wiernymi świadkami Chrystusa i przez głoszenie słowa Boże-

go przemienili oblicze świata. Takich świadków trzeba także współczesnemu światu – ludzi przenikniętych ogniem Bożej miłości, którzy nawet wtedy, gdy spotykają się z odrzuceniem, pozostają wierni Jezusowi i ufają przemieniającej mocy Jego słowa.

MODLITWA WIERNYCH:

- Módlmy się za Kościół w Polsce, aby w swoim nauczaniu czerpał z duchowego dziedzictwa św. Jana Pawła II.
- Za wszystkich ochrzczonych, aby światło Ewangelii było dla nich drogowskazem prowadzącym do zbawienia.
- Za skłóconych i poranionych, aby łaska Chrystusa przyniosła im uzdrowienie i pokój.
- Za rodziców i dzieci, aby dawali świadectwo, że w rodzinie znajdują spełnienie swego życiowego powołania: ludzkiego i chrześcijańskiego.
- Za nas obecnych w tej świątyni, abyśmy zainspirowani przykładem świętych odważnie przyjmowali słowo Boże i nim żyli.

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, oddając cześć Twoim świętym, składamy Ci Ofiarę uwielbienia † i z ufnością Cię prosimy, * abyś nas zachował od zła teraz i w przyszłości. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41 ALBO O ŚWIĘTYCH PASTERZACH 73

ANTYFONA: Dobry pasterz daje życie swoje za owce.

MÓDLMY SIĘ: Panie, nasz Boże, niech Najświętszy Sakrament przez nas przyjęty rozpali w nas gorącą mi-

łość, * która pobudziła świętego Jana Pawła II do wy-
 żeźonej pracy dla Twojego Kościoła. Przez Chrystusa,
 Pana naszego.

Piątek, 23 października

Dzień powszedni

albo wspomnienie św. Józefa Bilczewskiego

Pan Bóg zaprasza nas, abyśmy byli uważni i wrażliwi na to, co pragnie nam przekazać i powiedzieć. On mówi do nas nieustannie przez swoje słowo zapisane w Piśmie Świętym, ale także przez osoby i wydarzenia naszego życia. Czy jesteśmy wrażliwi i uważni na Boga, który przychodzi w codzienności? Takiej uważności, wrażliwości i mądrości uczy nas Eucharystia. Słuchanie słowa Bożego i przyjmowanie Ciała Jezusa sprawia, że wychodzimy z niej przemienieni.

ANTYFONA: Wołam do Ciebie, bo Ty mnie, Boże, wysłuchasz; * nakłoń ku mnie Twe ucho, usłysz moje słowa. * Strzeż mnie jak żrenicy oka, * ukryj mnie w cieniu Twych skrzydeł.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, spraw, aby nasza wola była zawsze Tobie oddana * i abyśmy szczerym sercem służyli Twojemu majestatowi. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan (4,1-6).
 Bracia: Zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postę-

powali w sposób godny powołania, do jakiego zostaliście wezwani, z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości. Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój. Jedno jest ciało i jeden Duch, bo też zostaliście wezwani do jednej nadziei, jaką daje wasze powołanie. Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest i działa ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich. Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 24,1b-4b.5-6)

REFREN: Oto lud wierny, szukający Boga.

Do Pana należy ziemia i wszystko, co ją napędza, *
świat cały i jego mieszkańcy.

Albowiem On go na morzach osadził *
i utwierdził ponad rzekami.

Kto wstąpi na górę Pana, *
kto stanie w Jego świętym miejscu?
Człowiek rąk nieskalanych i czystego serca, *
którego dusza nie lgnęła do marności.

On otrzyma błogosławieństwo od Pana *
i zapłatę od Boga, swego Zbawcy.
Oto pokolenie tych, którzy Go szukają, *
którzy szukają oblicza Boga Jakuba.

AKLAMACJA: Alleluja.

Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi,
że tajemnice królestwa objawiłeś prostaczkom.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (12,54-59). Jezus mówił do tłumów: „Gdy ujrzycie chmurę podnoszącą się

na zachodzie, zaraz mówicie: «Deszcz idzie». I tak się dzieje. A gdy wiatr wieje z południa, powiadacie: «Będzie upał». I bywa. Obłudnicy, umiecie rozpoznawać wygląd ziemi i nieba, a jakże chwili obecnej nie rozpoznajecie? I dlaczego sami z siebie nie rozróżnacie tego, co jest słuszne? Gdy idziesz do sprawującego władzę ze swym przeciwnikiem, staraj się w drodze dojść z nim do zgody, by cię nie zaciągnął do sędziego; a sędzia przekazałby cię dozorczy, dozorca zaś wtrąciłby cię do więzienia. Powiadam ci, nie wyjdiesz stamtąd, aż zwrócisz ostatni pieniążek".

Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: *Dzięki rozwojowi nauki coraz lepiej znamy prawa rządzące wszechświatem, rozumiemy procesy zachodzące w przyrodzie i potrafimy wyciągać z nich wnioski. Jezus w Ewangelii docenił i pochwalił taką postawę ludzi sobie współczesnych, ale jednocześnie skarcił ich za to, że z podobnym zaangażowaniem nie chcieli odczytywać znaków Bożego działania w świecie i w swoim życiu. Bóg nieustannie daje znaki swojej obecności i zapewnia człowieka o swojej miłości. Aby jednak je dostrzec i właściwie odczytać, potrzebne są: chwila zatrzymania w codziennym biegu, uważność na to, co nas otacza, oraz wrażliwe sumienie. To wystarczy, by spojrzeć Bożymi oczami na siebie i na świat, w którym żyjemy, oraz odnowić w sobie pragnienie trwania przy Bogu.*

MODLITWA WIERNYCH:

- Ojcze, udziel pasterzom Kościoła łaski rozeznawania znaków czasu, aby mogli odpowiadać wiernym świeckim na odwieczne pytania dotyczące sensu życia.
- Udziel wierzącym w Chrystusa odwagi do życia zgodnego z wymaganiami Ewangelii, aby mogli realizować swoje podstawowe powołanie do świętości.

- Udziel łaski pojednania z Tobą trwającym w grzechu, aby doświadczyli pokoju sumienia oraz wzrostu sił duchowych do walki ze złem.
- Udziel łaski ufności w Twoje miłosierdzie terminalnie chorym, aby wolni od lęku mogli zaznać Twojej pociechy.
- Udziel nam tutaj dziś zebranych łaski, aby każde nasze działanie mogło być realizacją Twojego planu względem nas.

MODLITWA NAD DARAMI: Miłosierny Boże, daj nam z prawdziwą swobodą ducha pełnić służbę przy Twoim ołtarzu, † niech Ofiara, którą składamy, * mocą Twojej łaski oczyści nas z grzechów. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41

ANTYFONA: Syn Człowieczy przyszedł, * aby dać swoje życie na okup za wielu.

MÓDLMY SIĘ: Boże, nasz Ojcze, niech owocny dla nas będzie udział w Eucharystii, która daje nam przedsmak nieba, † niech nam wyjedna pomoc w życiu doczesnym * i przysposobi nas do życia wiecznego. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Św. Józefa Bilczewskiego, biskupa

Dobroć, głębokie życie duchowe, pracowitość i gorliwość duszpasterska – to cechy, które charakteryzowały św. Józefa Bil-

czewskiego (1860-1923), arcybiskupa lwowskiego, wspomnianego dziś w liturgii. Takich pasterzy potrzebowali zarówno Kościół u początku XX wieku, jak i Polska, gdy wybijała się na niepodległość po długiej niewoli. Św. Józef Bilczewski potrafił odczytywać znaki czasu dla Kościoła, któremu przewodził, i prowadzić powierzonych sobie wiernych pewnymi, ewangelicznymi drogami.

ANTYFONA: Będę szukał moich owiec * i ustanowię nad nimi pasterza, który je będzie prowadził. * Ja, Pan, będę ich Bogiem.

MÓDLMY SIĘ: Boże, który obdarzyłeś świętego Józefa Bilczewskiego, biskupa, apostołską gorliwością i czcią wobec tajemnicy Eucharystii, † spraw, prosimy, przez jego wstawienictwo, abyśmy obficie karmili się Chlebem życia * i radowali zadatkiem wieczności. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

MODLITWA NAD DARAMI: Panie, nasz Boże, wejrzyj łaskawie na dary, które składamy na Twoim ołtarzu w dzień świętego Józefa Bilczewskiego, † niech eucharystyczna Ofiara wyjedna nam przebaczenie * i przyczyni się do Twojej chwały. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41 ALBO O ŚWIĘTYCH PASTERZACH 73

ANTYFONA: Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem, * abyście szli i owoc przynosili.

MÓDLMY SIĘ: Pokrzepieni Najświętszym Sakramentem, pokornie prosimy Cię, Boże, † abyśmy za przykładem świętego Józefa Bilczewskiego wyznawali to, w co on wierzył, * i pełnili to, czego on nauczał. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Sobota, 24 października
Dzień powszedni
albo wspomnienie św. Antoniego
Marii Clareta

Pan Bóg jest miłosierny, dobry i cierpliwy. Wydawałoby się, że za nasze grzechy i niewierność już dawno powinien nas ukarać. On jednak działa zupełnie inaczej: za każdym razem cierpliwie i z miłością daje nam nową szansę i czas na nawrócenie. To w Eucharystii możemy doświadczyć dobroci i cierpliwości Boga. On, niczym dobry Ojciec, zawsze przyjmuje nas jako swoje dzieci i nieustannie wzywa do nawrócenia.

ANTYFONA: Wołam do Ciebie, bo Ty mnie, Boże, wysłuchasz; * nakłoń ku mnie Twe ucho, usłysz moje słowa. * Strzeż mnie jak żrenicy oka, * ukryj mnie w cieniu Twych skrzydeł.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, spraw, aby nasza wola była zawsze Tobie oddana * i abyśmy szczerym sercem służyli Twojemu majestatowi. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan (4,7-16).
 Bracia: Każdemu z nas została dana łaska według miary daru Chrystusowego. Dlatego mówi Pismo: „Wstąpiwszy na wysokości, wziął do niewoli jeńców, rozdał ludziom dary”. Słowo zaś „wstąpił” cóż oznacza, jeśli nie to, że również zstąpił do niższych części ziemi? Ten, który zstąpił, jest i Tym, który wstąpił ponad wszystkie niebiosy, aby wszystko nappełnić. On też ustanowił jednych apostołami, innych prorokami, innych ewangelistami, innych pasterzami i nauczycielami, aby przysposobili świętych do wykonywania posługi dla budowania Ciała Chrystusowego, aż dojdziemy wszyscy razem do jedności wiary i pełnego poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary wielkości według Pełni Chrystusa. Chodzi o to, abyśmy już nie byli dziećmi, którymi miotają fale i porusza każdy powiew nauki, na skutek oszustwa ze strony ludzi i przebiegłości w sprowadzaniu na manowce fałszu. Natomiast, żyjąc prawdziwie w miłości, sprawmy, by wszystko wzrastało ku Temu, który jest Głową – ku Chrystusowi. Od Niego poczynając, całe Ciało – zespalane i utrzymywane w łączności więzią umacniającą każdy z członków stosownie do jego miary – przyczynia sobie wzrostu dla budowania siebie w miłości.
 Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 122,1b-2.4-5)

REFREN: Idźmy z radością na spotkanie Pana.

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: *

„Pójdziemy do domu Pana”.

Już stoją nasze stopy *

w twoich bramach, Jeruzalem.

Do niego wstępują pokolenia Pańskie, *
aby zgodnie z prawem Izraela wielbić imię Pana.
Tam ustawiono trony sędziowskie, *
trony domu Dawida.

REFREN: Idźmy z radością na spotkanie Pana.

AKLAMACJA: Alleluja.

Pan mówi: Nie chcę śmierci grzesznika,
lecz przynajmniej, aby się nawrócił i miał życie.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (13,1-9). W tym czasie przyszedli jacyś ludzie i donieśli Jezusowi o Galilejczykach, których krew Płat zmieszał z krwią ich ofiar. Jezus im odpowiedział: „Czyż myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Galilei, iż to ucierpieli? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie. Albo myślicie, że owych osiemnastu, na których zwała się wieża w Siloam i zabiła ich, było większymi winowajcami niż inni mieszkańcy Jeruzalem? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy tak samo zginiecie”. I opowiedział im następującą przypowieść: „Pewien człowiek miał zasadzony w swojej winnicy figowiec; przyszedł i szukał na nim owoców, ale nie znalazł. Rzekł więc do ogrodnika: «Oto już trzy lata, odkąd przychodzę i szukam owocu na tym figowcu, a nie znajduję. Wytnij go, po co jeszcze ziemię wyjaławia?». Lecz on mu odpowiedział: «Panie, jeszcze na ten rok go pozostaw, aż okopię go i obłożę nawozem; i może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz go wyciąć»”.

Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: Jednym z najpiękniejszych darów, jakie Bóg ofiarował nam wraz z życiem, jest czas, który mamy do dyspozycji tutaj, na ziemi. Otrzymaliśmy go za darmo, a Bóg pragnie, abyśmy jak najlepiej go wykorzystali. Czekaj, aż zaczniemy przynosić owoce – jak ogrodnik z przypowieści Jezusa, który troskliwie opiekował się figowcem. Bóg jest dobry i cierpliwy. Nieustannie daje nam szanse oraz możliwości, aby nasze życie mogło wydać dobre owoce. Jednak to, jakie owoce przyniesiemy i kiedy się one pojawią, zależy również od nas i od naszej współpracy z Nim. Choć Bóg okazuje nam ogromną cierpliwość, nadejdzie moment, w którym owoce będą musiały się pojawić. Dlatego nie możemy zmarnować ani jednego dnia, ani jednej chwili. Jezus mówi dziś: „Jeśli się nie nawrócicie, wszyscy tak samo zginiecie”. Nie jest to groźba, lecz wezwanie, by dobrze wykorzystać czas, który otrzymaliśmy od Boga, aby nasze życie przyniosło oczekiwane owoce.

MODLITWA WIERNYCH:

- Módlmy się, aby Kościół, który jest święty, a zarazem ciągle potrzebuje oczyszczenia, podejmował ustawicznie pokutę i odnowę.
- Aby narody i ich przywódcy nawracali się ku wartościom chrześcijańskim i budowali cywilizację miłości.
- Aby ojcowie prowadzili swoje rodziny drogą wartości chrześcijańskich, czerpiąc wzorce z Ewangelii.
- Aby spowiednicy i kierownicy duchowi zostali obdarzeni przez Ducha Świętego darem mądrości, cierpliwości i roztropności w otwieraniu grzeszników na dar nawrócenia.
- Abyśmy umocnieni łaską dzisiejszej Eucharystii pamiętali, że nawrócenie jest codziennym, trwającym całe życie wysiłkiem odpowiadania na łaskę Boga.

MODLITWA NAD DARAMI: Miłosierny Boże, daj nam z prawdziwą swobodą ducha pełnić służbę przy Twoim ołtarzu, † niech Ofiara, którą składamy, * mocą Twojej łaski oczyści nas z grzechów. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41

ANTYFONA: Oczy Pana zwrócone na bogobojnych, * na tych, którzy czekają na Jego łaskę, * aby ocalił ich życie od śmierci * i żywił ich w czasie głodu.

MÓDLMY SIĘ: Boże, nasz Ojciec, niech owocny dla nas będzie udział w Eucharystii, która daje nam przedsmak nieba, † niech nam wyjedna pomoc w życiu doczesnym * i przysposobi nas do życia wiecznego. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Św. Antoniego Marii Clareta, biskupa

Św. Antoni Maria Claret (1807-1870) pozostawił po sobie pamięć gorliwego duszpasterza, kaznodziei i misjonarza posługującego w Hiszpanii i na Kubie. Jako biskup odważnie głosił słowo Boże, głęboko kochał Kościół i był wierny papieżowi. Założył zgromadzenie Misjonarzy Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny, zwanych popularnie klaretynami. Kolekta z jego wspomnienia podkreśla, że „z niezwykłą miłością i cierpliwością głosił ludziom Ewangelię”. Takiej cierpliwości i miłości nieustannie uczy nas Jezus.

ANTYFONA: Pełne wdzięku są słowa zwiastuna radosnej nowiny, * który ogłasza pokój i obwieszcza zbawienie.

MÓDLMY SIĘ: Boże, Ty sprawiłeś, że święty Antoni Maria, biskup, z niezwykłą miłością i cierpliwością głosił ludziom Ewangelię, † daj przez jego wstawiennictwo, * abyśmy szukając Twojej chwały, gorliwie starali się pozyskać naszych braci dla Jezusa Chrystusa. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

MODLITWA NAD DARAMI: Miłosierny Boże, wysłuchaj nasze błagania, † uwolnij nas od wszelkiej winy * i oczyść nas przez eucharystyczną Ofiarę, którą składamy. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41 ALBO O ŚWIĘTYCH PASTERZACH 73

ANTYFONA: Trwajcie we Mnie, a Ja w was trwał będę. * Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, * ten przynosi owoc obfity.

MÓDLMY SIĘ: Panie, nasz Boże, niech przyjęty przez nas Najświętszy Sakrament podtrzymuje w nas wiarę, † którą głosili Apostołowie * i której troskliwie strzegł święty Antoni Maria. Przez Chrystusa, Pana naszego.

*Uczenie się działania na wzór Jezusa
– Znak, który Bóg odciska w historii
świata – jest zadaniem na całe życie.*

Leon XIV

Niedziela, 25 października

Trzydziesta niedziela zwykła

albo Rocznica poświęcenia kościoła własnego

Przykazanie miłości jest najważniejszym przykazaniem w chrześcijaństwie. Prawdziwa i autentyczna miłość zawsze biegnie w dwóch kierunkach. Najpierw zwrócona jest ku Bogu, a następnie rozciąga się na nasze siostry i naszych braci. W ten sposób miłość Boga i miłość bliźniego są ze sobą wzajemnie powiązane. Eucharystia jest sakramentem miłości. Słuchanie słowa Bożego oraz przyjęcie prawdziwego Ciała Jezusa w Komunii świętej otwiera nas jednocześnie na piękno tego najważniejszego przykazania w chrześcijaństwie.

PIEŚŃ NA WEJŚCIE: Nieście chwałę mocarze, N1/246, albo: Boże mocny, Boże cudów, E/367, L/255, S/825

ALBO ANTYFONA: Niech się weseli serce szukających Pana. * Rozważajcie o Panu i Jego potędze, * zawsze szukajcie Jego oblicza.

CHWAŁA

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, pomnóż w nas wiarę, nadzieję i miłość † i daj nam ukochać Twoje przykazania, * abyśmy mogli otrzymać obiecane zbawienie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Księgi Wyjścia (22,20-26). Tak mówi Pan: „Nie będziesz gnębił ani uciskał przybysza, bo wy sami byliście przybyszami w ziemi egipskiej. Nie będziesz krzywdził

żadnej wdowy ani sieroty. Jeślibyś ich skrzywdził i poskarżą Mi się, usłyszę ich skargę, rozpali się gniew mój, i wygubię was mieczem; i żony wasze będą wdowami, a dzieci wasze sierotami. Jeśli pożyczysz pieniądze ubogiemu z mojego ludu, żyjącemu obok ciebie, to nie będziesz postępował wobec niego jak lichwiarz i nie każesz mu płacić odsetek. Jeśli weźmiesz w zastaw płaszcz twego bliźniego, winieneś mu go oddać przed zachodem słońca, bo jest to jedyna jego szata i jedyne okrycie jego ciała podczas snu. I jeśliby się on żalił przede Mną, usłyszę go, bo jestem litościwy”.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 18,2-4.47.51)

REFREN: Miłuję Ciebie, Panie, Mocy moja.

Miłuję Cię, Panie, *
Mocy moja,
Panie, Opoko moja i Twierdzo, *
mój Wybawicielu.

Boże, Skało moja, na którą się chronię, *
Tarczo moja, Mocy zbawienia mego i moja Obrono.
Wzywam Pana, godnego chwały, *
i wyzwolony będę od moich nieprzyjaciół.

Niech żyje Pan, niech będzie błogosławiona moja Opoka, *
niech będzie wywyższony mój Bóg i Zbawca.
Ty dajesz wielkie zwycięstwo królowi *
i łaską obdarzyłeś Dawida, Twego pomazańca.

CZYTANIE z Pierwszego Listu św. Pawła Apostoła do Tesaloniczan (1,5c-10). Bracia: Wiecie, jacy dla was byliśmy,

przebywając wśród was. A wy, przyjmując słowo pośród wielkiego ucisku, z radością Ducha Świętego, staliście się naśladowcami naszymi i Pana, tak że okazaliście się wzorem dla wszystkich wierzących w Macedonii i Achai. Dzięki wam nauka Pańska stała się głośna nie tylko w Macedonii i Achai, ale wasza wiara w Boga wszędzie dała się poznać, tak że nawet nie potrzebujemy o tym mówić. Albowiem oni sami opowiadają o nas, jakiego to przyjęcia doznaliśmy od was i jak nawróciliście się od bożków do Boga, by służyć Bogu żywemu i prawdziwemu i oczekiwać z niebios Jego Syna, którego wskrzesił z martwych, Jezusa, naszego wybawcę od nadchodzącego gniewu. Oto słowo Boże.

AKLAMACJA: Alleluja.

Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego.

SŁOWA EWANGELII według św. Mateusza (22,34-40). Gdy faryzeusze posłyszeli, że zamknął usta saduceuszom, zebrali się razem, a jeden z nich, uczony w Prawie, wystawiając Go na próbę, zapytał: „Nauczycielu, które przykazanie w Prawie jest największe?”. On mu odpowiedział: „«Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem». To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego». Na tych dwóch przykazaniach zawisło całe Prawo i Prorocy”. Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: *W chrześcijaństwie największą i najważniejszą wartością jest miłość, a przykazanie miłości należy do najbar-*

dziej podstawowych elementów nauczania Jezusa. Może się to wydawać oczywiste, a nawet nieco banalne, lecz właśnie w tej prawdzie kryją się cała nowość i piękno Ewangelii oraz jej moc przemieniania świata i ludzkich serc.

Dla Jezusa miłość ma zawsze dwa kierunki. Pierwszy prowadzi nas do Boga – to Jego mamy kochać całym swoim sercem, całą duszą i całym umysłem. Kochać Boga w ten sposób oznacza odkrywać, że jest On najlepszym Ojcem, który zawsze pragnie przebaczać nam grzechy, oraz doświadczać, że nieustannie jest blisko nas i naszych codziennych spraw. Warto także pamiętać, że nasza miłość do Boga jest jedynie odpowiedzią na Jego darmową i uprzedzającą miłość wobec nas.

Drugi kierunek miłości, o którym mówi Jezus, prowadzi do drugiego człowieka – do bliźniego. To jego mamy kochać „jak siebie samego”. Bliżnim zaś jest każdy człowiek żyjący obok nas. Ma on własną twarz, własną historię i własne doświadczenia. Kochać bliźniego oznacza przyjąć jego historię i naprawdę spojrzeć mu w twarz. A to często nie jest łatwe. Jednak kiedy będziemy potrafili prawdziwie pokochać „bliźniego jak siebie samego”, wtedy odkryjemy, czym jest prawdziwa wolność.

WIERZĘ

MODLITWA WIERNYCH:

- Spraw, Ojcze, aby świadectwo nawrócenia i pokuty Kościoła było zawsze czytelne i pociągające dla świata.
- Aby wszyscy, którzy odwrócili się od Ciebie, dostąpili skruchy i przyjęcia na nowo Twojego miłosierdzia.
- Aby osoby, które przeżyły wojny, katastrofy i wypadki, w Tobie znalazły umocnienie, a w ludziach profesjonalną pomoc i wsparcie.

- Aby rodziny przeżywające kryzys przyjęły wezwanie Jezusa do przemiany serca i wzajemnego przebaczenia.
- Abyśmy wszyscy zgromadzeni wokół ołtarza Pańskiego przynosili obfite owoce wiary i dobrych uczynków.

PIEŚŃ NA PRZYGOTOWANIE DARÓW: Miłujcie się wzajemnie, E/392 lub N2/224

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, wejrzyj na dary, które Ci składamy, † niech ta Ofiara, wyraz naszej służby, * przyczyni się do Twojej chwały. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA NA NIEDZIELE ZWYKŁE 28 – 35

PIEŚŃ NA KOMUNIE I NA DZIĘKCZYNIENIE: Jezu w hostii utajony, S/358; Niech będzie Bóg uwielbiony, S/365

ANTYFONA: Chrystus nas umiłował * i samego siebie wydał za nas w ofierze * na wdzięczną wonność Bogu.

MÓDLMY SIĘ: Boże, nasz Ojciec, niech Twój Sakrament dokona w nas tego, co oznacza, † abyśmy osiągnęli zjednoczenie z Chrystusem, * którego przyjmujemy pod osłoną chleba i wina. Który żyje i króluje na wieki wieków.

PIEŚŃ NA ZAKOŃCZENIE: Króluj nam, Chryste, L/318, S/453, albo: Maryjo, ja Twe dziecko, S/502

Rocznica poświęcenia kościoła własnego

Dzisiejsza uroczystość przypomina, że kościół – budynek może stać się dla nas prawdziwym domem jedynie wtedy, gdy odkryjemy, że najpierw to my tworzymy Kościół, mistyczne Ciało Chrystusa i wspólnotę ochrzczonych w Jego imię. Eucharystia, czy to celebrowana w wielkiej i pięknej bazylice, czy w małym wiejskim kościółku lub zakonnej kaplicy, będzie zawsze budować Kościół – Ciało Chrystusa. Bądźmy żywymi członkami tego Ciała.

PIEŚŃ NA WEJŚCIE: Jak miłe przybytki, S/844, albo: Com przyrzekł Bogu, E/375, M/324, S/967

ALBO ANTYPONA: Pełen majestatu jest Bóg w swojej świątyni, * Bóg naszych ojców sam daje swojemu ludowi potęgę i siłę. * Niech będzie Bóg błogosławiony.

CHWAŁA

MÓDLMY SIĘ: Boże, Ty co roku pozwalasz nam przeżywać na nowo dzień poświęcenia tego kościoła, † wysłuchaj prośby swojego ludu * i spraw, aby tutaj zawsze służył Tobie z czystym sercem i w pełni osiągnął owoce odkupienia. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Pierwszej Księgi Królewskiej (8,22-23.27-30). Salomon stanął przed ołtarzem Pańskim wobec całego zgromadzenia izraelskiego i wyciągnawszy ręce do nieba, rzekł: „O Panie, Boże Izraela! Nie ma takiego Boga jak Ty, ani w górze na niebie, ani w dole na ziemi, tak do-

chowującego przymierza i łaski względem Twoich sług, którzy czczą Cię z całego serca. Czy jednak naprawdę zamieszka Bóg na ziemi? Przecież niebo i niebiosy najwyższe nie mogą Cię objąć, a tym mniej ta świątynia, którą zbudowałem. Zważ więc na modlitwę Twego sługi i jego błaganie, o Panie, Boże mój, i wysłuchaj tego wołania i tej modlitwy, którą dziś Twój sługa zanosí przed Ciebie. Niech w nocy i w dzień Twoje oczy będą otwarte na tę świątynię, na miejsce, o którym powiedziałeś: Tam będzie moje imię – tak aby wysłuchać modlitwę, którą zanosí Twój sługa na tym miejscu. Dlatego wysłuchaj błaganie sługi Twego i Twojego ludu, Izraela, ilekroć modlić się będzie na tym miejscu. Ty zaś wysłuchaj w miejscu Twego przebywania – w niebie. Nie tylko wysłuchaj, ale też i przebacz”.

Oto słowo Boże.

Albo:

CZYTANIE z Drugiej Księgi Kronik (5,6-10.13–6,2). Król Salomon i cała społeczność Izraela, zgromadzona przy nim przed arką, składali w ofierze drobne i większe bydło, którego nie rachowano i nie obliczono z powodu wielkiej ilości. Następnie kapłani wnieśli Arkę Przymierza Pańskiego na jej miejsce do sanktuarium świątyni, to jest do Miejsca Najświętszego, pod skrzydła cherubów, a cheruby miały tak rozpostarte skrzydła nad miejscem zajmowanym przez arkę, że okrywały arkę i jej drażki z wierzchu. Drażki te były tak długie, że ich końce były widoczne przed sanktuarium spoza arki, z zewnątrz jednak nie były widoczne. Pozostają one tam aż do dnia dzisiejszego. W arce zaś nie było nic oprócz dwóch tablic, które Mojżesz tam złożył pod Horebem, gdy Pan zawarł przymierze z Izraelitami

w czasie ich wyjścia z Egiptu. Kiedy tak zgodnie, wszyscy jak jeden, trąbili i śpiewali, tak iż słyhać było tylko jeden głos wysławiający majestat Pana, kiedy podnieśli głos wysoko przy wtórze trąb, cymbałów i instrumentów muzycznych, chwalać Pana, że jest dobry i że na wieki Jego łaska, świątynia napełniła się obłokiem chwały Pańskiej, tak iż nie mogli kapłani tam pozostać i pełnić swej służby z powodu tego obłoku, bo chwała Pańska wypełniła świątynię Bożą. Wtedy przemówił Salomon: „Pan powiedział, że będzie mieszkać w czarnej chmurze. A ja Ci wybudowałem dom na mieszkanie, miejsce przebywania Twego na wieki”.

Oto słowo Boże.

Albo:

CZYTANIE z Księgi proroka Izajasza (56,1.6-7). Tak mówi Pan: „Zachowujcie prawo i przestrzegajcie sprawiedliwości, bo moje zbawienie już wnet nadejdzie i moja sprawiedliwość ma się objawić. Cudzoziemców zaś, którzy się przyłączyli do Pana, ażeby Mu służyć i aby miłować imię Pana i zostać Jego sługami – wszystkich zachowujących szabat bez pogwałcenia go i trzymających się mocno mojego przymierza, przyprowadzę na moją świętą górę i rozweselę w moim domu modlitwy. Całopalenia ich oraz ofiary będą przyjęte na moim ołtarzu, bo dom mój będzie nazwany domem modlitwy dla wszystkich narodów”.

Oto słowo Boże.

Albo:

CZYTANIE z Księgi proroka Ezechiela (43,1-2.4-7a). Anioł poprowadził mnie ku bramie, która skierowana jest na wschód. I oto chwała Boga Izraela przyszła od wschodu,

a głos Jego był jak szum wielu wód, a ziemia jaśniała od Jego chwały. A chwała Pańska weszła do świątyni przez bramę, która wychodziła na wschód. Wtedy uniósł mnie duch i zaniósł mnie na wewnętrzny dziedziniec. – A oto świątynia pełna była chwały Pańskiej. I usłyszałem, jak ktoś mówił do mnie od strony świątyni, podczas gdy ów mąż stał jeszcze przy mnie. Rzekł do mnie: „Synu człowieczy, to jest miejsce tronu mojego, miejsce podstawy moich stóp, gdzie chcę na wieki mieszkać pośród Izraelitów”.

Oto słowo Boże.

Albo:

CZYTANIE z Księgi proroka Ezechiela (47,1-2.8-9.12). Podczas widzenia otrzymanego od Pana zaprowadził mnie anioł z powrotem przed wejście do świątyni, a oto wypływała woda spod progu świątyni w kierunku wschodnim, ponieważ przednia strona świątyni była zwrócona ku wschodowi; a woda płynęła spod prawej strony świątyni na południe od ołtarza. I wyprowadził mnie przez bramę północną, i poza murami powiodł mnie do bramy zewnętrznej, zwróconej ku wschodowi. A oto woda wypływała spod prawej ściany świątyni, na południe od ołtarza. Anioł rzekł do mnie: „Woda ta płynie na obszar wschodni, wzdłuż steppów, i rozlewa się w wodach słonych, a wtedy wody stają się zdrowe. Wszystkie też istoty żyjące, od których tam się roi, dokądkolwiek potok wpłynie, pozostają przy życiu: będzie tam też niezliczona ilość ryb, bo dokądkolwiek dotrą te wody, wszystko będzie uzdrowione. A nad brzegami potoku mają rosnąć po obu stronach różnego rodzaju drzewa owocowe, których liście nie więdną, których owoce się nie wyczerpują; każdego miesiąca będą rodzić nowe, po-

nieważ woda dla nich przychodzi z przybytku. Ich owoce będą służyć za pokarm, a ich liście za lekarstwo”.
Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (1 Krn 29,10b-11b.11c-12)

REFREN: Chwalimy, Panie, Twe przesławne imię.

Bądź błogosławiony po wszystkie wieki, *
Panie, Boże ojca naszego, Izraela,
Twoja jest wielkość, moc i sława, majestat i chwała, *
bo wszystko, co jest na niebie i ziemi, Twoje jest, Panie.

Władza królewska należy do Ciebie, †
i nawet ziemski monarcha jest Twoją własnością. *
Bogactwo i chwała od Ciebie pochodzą.
Ty panujesz nad wszystkimi, †
w Twojej ręce spoczywa moc i siła, *
Ty swoją ręką wywyższasz i utwierdzasz wszystko.
Albo:

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 46,2-3.5-6.8-9)

REFREN: Bóg jest we wnętrzu swojego Kościoła.

Bóg jest dla nas ucieczką i siłą, *
najpewniejszą pomocą w trudnościach.
Przeto nie będziemy się bali, choćby zatrzęsła się ziemia *
i góry zapadły w otchłań morza.

Nurty rzeki rozweselają miasto Boże, *
najświętszy przybytek Najwyższego.
Bóg w nim przebywa, a ono się nie zachwieje, *
Bóg je wspomůže o świecie.

Pan Zastępów jest z nami, *
Bóg Jakuba jest naszą obroną.

Przyjdźcie, zobaczcie dzieła Pana, *
zdumiewające czyny, których dokonał na ziemi.

REFREN: Bóg jest we wnętrzu swojego Kościoła.

Albo:

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 84,3-5.10-11)

REFREN: Jak miła, Panie, jest świątynia Twoja.

Albo: Oto przybytek Pana Boga z ludźmi.

Dusza moja stęskniona pragnie przedsionków Pańskich, *
serce moje i ciało radośnie wołają do Boga żywego.

Nawet wróbel znajduje swój dom, a jaskółka gniazdo, †
gdzie złoży swe pisklęta: *

przy ołtarzach Twoich, Panie Zastępów, Królu mój i Boże!

Szczęśliwi, którzy mieszkają w domu Twoim, Panie, *
nieustannie wielbiąc Ciebie.

Spójrz, Boże, Tarczo nasza, *
wejrzyj na twarz Twojego Pomazańca.

Doprawdy, dzień jeden w przybytkach Twoich *
lepiej jest niż innych tysiące.

Wolę stać w progu domu mojego Boga, *
niż mieszkać w namiotach grzeszników.

Albo:

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 95,1-7c)

REFREN: Stańmy z radością przed obliczem Pana.

Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, *
wznośmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia.
Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem, *
z weselem śpiewajmy Mu pieśni.

Bo Pan jest Bogiem wielkim, †
wielkim Królem nad wszystkimi bogami. *
W Jego rękę głębiny ziemi, szczyty gór do Niego należą.
Jego własnością jest morze, które sam stworzył, *
i ziemia, którą ulepiły Jego ręce.

Przyjdźcie, uwielbiamy Go, padając na twarze, *
klękniemy przed Panem, który nas stworzył.
Albowiem On jest naszym Bogiem, *
a my ludem Jego pastwiska i owcami w Jego rękę.

Albo:

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 122,1b-4.8-9)

REFREN: Idźmy z radością na spotkanie Pana.

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: *
„Pójdziemy do domu Pana”.
Już stoją nasze stopy *
w twoich bramach, Jeruzalem.

Jeruzalem, wzniesione jak miasto *
gęsto i ściśle zabudowane.
Do niego wstępują pokolenia Pańskie, *
aby zgodnie z prawem Izraela wielbić imię Pana.

Ze względu na moich braci i przyjaciół
będę wołał: „Pokój z tobą!”.
Ze względu na dom Pana, Boga naszego, *
modłę się o dobro dla ciebie.

CZYTANIE z Pierwszego Listu św. Pawła Apostoła do Koryntian (3,9b-11.16-17). Bracia: Wy jesteście Bożą budowlą. Według danej mi łaski Bożej, jako roztropny budowni-

czy, położyłem fundament, ktoś inny zaś wznosi budynek. Niech każdy jednak baczy na to, jak buduje. Fundamentu bowiem nikt nie może położyć innego, jak ten, który jest położony, a którym jest Jezus Chrystus. Czyż nie wiecie, że jesteście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was? Jeżeli ktoś zniszczy świątynię Boga, tego zniszczy Bóg. Świątynia Boga jest święta, a wy nią jesteście. Oto słowo Boże.

Albo:

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan (2,19-22). Bracia: Nie jesteście już obcymi i przybyszami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga – zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie głowicą węgła jest sam Chrystus Jezus. W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosisie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha. Oto słowo Boże.

Albo:

CZYTANIE z Listu do Hebrajczyków (12,18-19.22-24). Bracia: Nie przyszlście do namacalnego i płonącego ognia, do mgły, do ciemności i burzy ani też do grzmiących trąb i do takiego dźwięku słów, iż wszyscy, którzy go usłyszeli, prosili, aby do nich nie mówił. Wy natomiast przyszlście do góry Syjon, do miasta Boga żywego – Jeruzalem niebieskiego, do niezliczonej liczby aniołów, na uroczyste zgromadzenie, i do Kościoła pierworodnych, którzy są zapisani w niebiosach, do Boga, który sędzi wszystkich, do duchów ludzi sprawiedliwych, którzy już doszli do celu, do Pośred-

nika Nowego Testamentu – Jezusa, do pokropienia krwią, która przemawia mocniej niż krew Abła.

Oto słowo Boże.

Albo:

CZYTANIE z Pierwszego Listu św. Piotra Apostoła (2,4-9).
Najmilsi: Przybliżając się do Pana, który jest żywym kamieniem, odrzuconym wprowadzie przez ludzi, ale u Boga wybranym i drogocennym, wy również, niby żywe kamienie, jesteście budowani jako duchowa świątynia, by stanowić święte kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, miłych Bogu przez Jezusa Chrystusa. To bowiem zawiera się w Piśmie: „Oto kładę na Syjonie kamień węgielny, wybrany, drogocenny, a kto wierzy w niego, na pewno nie zostanie zawiedziony”. Wam zatem, którzy wierzycie, cześć! Dla tych zaś, co nie wierzą, właśnie ten kamień, który odrzucili budowniczo, stał się głowicą węgla – i kamieniem obrazy, i skałą potknięcia się. Ci, nieposłuszni słowu, upadają, do czego zresztą są przeznaczeni. Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem Bogu na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali chwalebne dzieła Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła.

Oto słowo Boże.

AKLAMACJA: Alleluja.

Wybrałem i uświęciłem tę świątynię,
aby moja obecność trwała tam na wieki.

Albo:

AKLAMACJA: Alleluja.

Niebiosa są moim tronem, a ziemia podnóżkiem dla nóg moich.

Jakiż to dom chcecie Mi wybudować?

Albo:

AKLAMACJA: Alleluja.

Mieszkanie moje pośród nich będzie,
Ja będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem.

Albo:

AKLAMACJA: Alleluja.

W moim domu ten, kto prosi, otrzymuje,
kto szuka, znajduje, a kołaczącemu otworzą.

Albo:

AKLAMACJA: Alleluja.

Ty jesteś Piotr, czyli Opoka,
i na tej opoce zbuduję mój Kościół,
a bramy piekielne go nie przemogą.

SŁOWA EWANGELII według św. Mateusza (16,13-19). Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: „Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?”. A oni odpowiedzieli: „Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków”. Jezus zapytał ich: „A wy za kogo Mnie uważacie?”. Odpowiedział Szymon Piotr: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego”. Na to Jezus mu rzekł: „Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr, czyli Opoka, i na tej opoce

zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie”.

Oto słowo Pańskie.

Albo:

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (19,1-10). Jezus wszedł do Jerycha i przechodził przez miasto. A pewien człowiek, imieniem Zacheusz, który był zwierzchnikiem celników i był bardzo bogaty, chciał koniecznie zobaczyć Jezusa, któż to jest, ale sam nie mógł z powodu tłumu, gdyż był niskiego wzrostu. Pobiegł więc naprzód i wspiał się na sykomorę, aby móc Go ujrzyć, tamtędy bowiem miał przechodzić. Gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzał w górę i rzekł do niego: „Zacheuszu, zejdz prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu”. Zszedł więc z pośpiechem i przyjął Go rozradowany. A wszyscy, widząc to, szemrali: „Do grzesznika poszedł w gościnę”. Lecz Zacheusz stanął i rzekł do Pana: „Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogoś w czymś skrzywdziłem, zwracam poczwórnje”. Na to Jezus rzekł do niego: „Dzisiaj zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama. Albowiem Syn Człowieczy przyszedł odszukać i zbawić to, co zginęło”.

Oto słowo Pańskie.

Albo:

SŁOWA EWANGELII według św. Jana (2,13-22). Zbliżała się pora Paschy żydowskiej i Jezus przybył do Jerozolimy. W świątyni zastał siedzących za stołami bankierów oraz tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie. Wówczas,

sporządziwszy sobie bicz ze sznurów, powypędział wszystkich ze świątyni, także baranki i woły, porozrzucił monety bankierów, a stoły powywracał. Do tych zaś, którzy sprzedawali gołębie, rzekł: „Zabierzcie to stąd i z domu mego Ojca nie róbcie targowiska!“. Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: „Gorliwość o dom Twój pochłonie Mnie“. W odpowiedzi zaś na to Żydzi rzekli do Niego: „Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz?“. Jezus dał im taką odpowiedź: „Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzy dni wzniosę ją na nowo“. Powiedzieli do Niego Żydzi: „Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty ją wzniesiesz w przeciągu trzech dni?“. On zaś mówił o świątyni swego ciała. Gdy zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus.

Oto słowo Pańskie.

Albo:

SŁOWA EWANGELII według św. Jana (4,19-24). Kobieta z Samarii powiedziała do Jezusa: „Panie, widzę, że jesteś prorokiem. Ojcowie nasi oddawali cześć Bogu na tej górze, a wy mówicie, że w Jerozolimie jest miejsce, gdzie należy czcić Boga“. Odpowiedział jej Jezus: „Wierz Mi, kobieto, że nadchodzi godzina, kiedy ani na tej górze, ani w Jerozolimie nie będziecie czcili Ojca. Wy czcicie to, czego nie znacie, my czcimy to, co znamy, ponieważ zbawienie bierze początek od Żydów. Nadchodzi jednak godzina, nawet już jest, kiedy to prawdziwi czciciele będą oddawać cześć Ojcu w Duchu i prawdzie, a takich to czcicieli szuka Ojciec. Bóg jest duchem; trzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie“.

Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: W rocznicę poświęcenia kościoła własnego usłyszeliśmy w liturgii Ewangelię o spotkaniu w Jerychu Jezusa z Zacheuszem. Historia jego życia była trudna. Jako celnik, współpracował z rzymskim okupantem, oszukiwał innych i budził powszechną niechęć. A jednak Jezus zapragnął spotkać właśnie jego. Gdy zaś do tego spotkania doszło, życie Zacheusza całkowicie się zmieniło.

Kluczowym słowem w opisie tego wydarzenia jest „dziś”. Jezus wypowiada je dwukrotnie. Po raz pierwszy pod drzewem, na którym siedział zdziwiony Zacheusz, mówi: „dziś muszę się zatrzymać w twoim domu”. Następnie, po decyzji Zacheusza, by odmienić swoje życie, dodaje: „Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu”. Jezus nie mówi: „jutro”, „kiedyś”, „być może”, „przyjdzie taki dzień”, ale po prostu: „dziś”. Zacheusz miał jedną szansę – właśnie „dziś” – i potrafił ją wykorzystać. W dniu, w którym pozwolił Jezusowi wejść do swojego domu, w jego życiu pojawiło się prawdziwe światło. Ono całkowicie zmieniło jego spojrzenie na wszystko, czym dotąd żył i co robił.

Jezus przychodzi do nas w tym kościele, a każda Eucharystia tutaj sprawowana od dnia jego poświęcenia staje się naszym „dziś”. W każdej Eucharystii Nauczyciel mówi do nas: „Dziś chcę i muszę się zatrzymać w twoim domu”, „Dziś pozwól mi wejść do swojego życia”. Czy potrafimy wykorzystać tę szansę, tak jak wykorzystał ją Zacheusz?

WIERZĘ

MODLITWA WIERNYCH:

- Boże, nasz Ojcze, prosimy, aby wszyscy wierzący w Chrystusa pamiętali, że są żywym Kościołem, a ich ciała są świątynią Ducha Świętego.

- Aby papież Leon, biskupi i prezbiterzy zabiegali o jedność poprzez troskę o duchową budowlę Kościoła.
- Aby wierzący w Chrystusa troszczyli się o estetykę przestrzeni sakralnej swoich świątyń, tworząc atmosferę sprzyjającą głębszemu przeżywaniu liturgii.
- Aby budowniczzy i artyści naszej świątyni zostali nagrodzeni przebywaniem z Tobą w wiecznej świątyni nieba.
- Abyśmy własną obecnością ożywiali nasze świątynie i nie zapominali o wspieraniu ich swoimi ofiarami.

PIEŚŃ NA PRZYGOTOWANIE DARÓW: Czego chcesz od nas, Panie, E/116, L/95, M/174, S/837

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, wspominając dzień, w którym nappełniłeś ten dom swoją świętą obecnością, * prosimy Cię, abyś nas samych uczynił darem miłym Tobie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA: Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy Tobie, Ojczy święty, * zawsze i wszędzie składali dziękczynienie, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * Ty pozwoliłeś zbudować ten gmach widzialny, * w którym otaczasz opieką lud swój * pielgrzymujący do Ciebie * i dajesz mu znak i łaskę jedności z Tobą. * W tym świętym miejscu * sam wznosisz dla siebie świątynię z żywych kamieni, * którymi my jesteśmy, * i sprawiasz, że Kościół rozszerzony po całym świecie * rozwija się jako Mistyczne Ciało Chrystusa, * aż osiągnie swoją pełnię * w błogosławionym pokoju w niebieskim Jeruzalem. * Dlatego zgromadzeni w Twojej świątyni * i zjednoczeni z wszystkimi Świętymi, * wysławiamy Ciebie, wołając: Święty...

PIEŚŃ NA KOMUNIE I NA DZIĘKCZYNIENIE: Jezusowi cześć i chwała, L/277, S/360; Duszo Chrystusowa, E/437 lub L/175, S/347

ANTYFONA: Jesteśmy świątynią Boga i Duch Boży w nas mieszka. * Świątynia Boga jest święta, * a my nią jesteśmy.

MÓDLMY SIĘ: Panie, nasz Boże, w rocznicę poświęcenia tego kościoła lud Tobie oddany złożył eucharystyczną Ofiarę, * niech ona stanie się dla niego źródłem łaski i radości. Przez Chrystusa, Pana naszego.

UROCZYSTE BŁOGOSŁAWIENSTWO: Bóg, Pan nieba i ziemi, † który zgromadził was dzisiaj na rocznicę poświęcenia tego kościoła, * niech wam hojnie udzieli swego błogosławieństwa.

Amen.

Bóg, który chce zjednoczyć w swoim Synu wszystkie rozproszone dzieci, † niech was uczyni swoją świątynią * i mieszkaniem Ducha Świętego.

Amen.

Niech Bóg zamieszka w waszych duszach oczyszczonych z grzechu, * abyście mogli osiągnąć wieczne szczęście z wszystkimi Świętymi.

Amen.

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, ✠ i Duch Święty.

Amen.

PIEŚŃ NA ZAKOŃCZENIE: Jakże pójdziemy za Tobą, Chrystusie, E/440, S/351

Poniedziałek, 26 października

Dzień powszedni

Słowo Jezusa ma moc: prowadzi do prawdy, zaprasza do nawrócenia oraz dźwiga z grzechu i upokorzenia. Czasem także zawstydzą – tak, jak zawstydziło przeciwników Jezusa, gdy w szabat uzdrowił cierpiącą kobietę. Jezus przyniósł światu wolność oraz pokazał, że drugi człowiek jest ważniejszy niż instytucje, przepisy, prawa i procedury. Msza święta jest miejscem, w którym możemy doświadczyć prawdziwej wolności dzieci Bożych oraz odkryć, że w relacji Boga do człowieka chodzi przede wszystkim o miłość.

ANTYFONA: Niech się weseli serce szukających Pana. * Rozważajcie o Panu i Jego potędze, * zawsze szukajcie Jego oblicza.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, pomnóż w nas wiarę, nadzieję i miłość † i daj nam ukochać Twoje przykazania, * abyśmy mogli otrzymać obiecane zbawienie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan (4,32–5,8). Bracia: Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłośni. Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg wam przebaczył w Chrystusie. Bądźcie więc naśladowcami Boga, jako dzieci umiłowane, i postępujcie drogą miłości, bo i Chrystus was umiłował i samego siebie wydał za nas w ofierze i dani na woń miłą Bogu. O nierządzie zaś i wszelkiej nieczystości albo chciwości niechaj nawet mowy nie będzie wśród was, jak przystoi świętym, ani o tym, co haniebne, ani niedorzecz-

nego gadania lub nieprzyzwoitych żartów, bo to wszystko jest niestosowne. Raczej winno być wdzięczne usposobienie. O tym bowiem bądźcie przekonani, że żaden rozpustnik ani nieczysty, ani chciwiec – to jest bałwochwalca – nie ma dziedzictwa w królestwie Chrystusa i Boga. Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowami, bo przez te grzechy nadchodzi gniew Boży na synów buntu. Nie miejcie więc z nimi nic wspólnego! Niegdyś bowiem byliście ciemnością, lecz teraz jesteście światłością w Panu: postępujcie jak dzieci światłości.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 1,1-4.6)

REFREN: Jak dobre dzieci, naśladujmy Boga.

Szczęśliwy człowiek, który nie idzie za radą występnych, †
nie wchodzi na drogę grzeszników *
i nie zasiada w gronie szyderców,
lecz w Prawie Pańskim upodobał sobie *
i rozmyśla nad nim dniem i nocą.

On jest jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą, *
które wydaje owoc w swoim czasie.

Liście jego nie więdną, *
a wszystko, co czyni, jest udane.

Co innego grzesznicy: *
są jak plewa, którą wiatr rozmiata.
Albowiem droga sprawiedliwych jest Panu znana, *
a droga występnych zaginie.

AKLAMACJA: Alleluja.

Słowo Twoje, Panie, jest prawdą,
uświęć nas w prawdzie.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (13,10-17). Jezus nauczał w szabat w jednej z synagog. A była tam kobieta, która od osiemnastu lat miała ducha niemocy: była pochylona i w żaden sposób nie mogła się wyprostować. Gdy Jezus ją zobaczył, przywołał ją i rzekł do niej: „Niewiasto, jesteś wolna od swej niemocy”. Położył na nią ręce, a natychmiast wyprostowała się i chwaliła Boga. Lecz przełożony synagogi, oburzony tym, że Jezus uzdrowił w szabat, rzekł do ludu: „Jest sześć dni, w które należy pracować. W te więc przychodźcie i leczcie się, a nie w dzień szabatu!”. Pan mu odpowiedział: „Obłudnicy, czyż każdy z was nie odwiązuje w szabat wołu lub osła od żłobu i nie prowadzi, by go napoić? A owej córki Abrahama, którą Szatan osiemnaście lat trzymał na uwięzi, czy nie należało uwolnić od tych więzów w dzień szabatu?”. Na te słowa wstyd ogarnął wszystkich Jego przeciwników, a lud cały cieszył się ze wszystkich wspaniałych czynów, dokonywanych przez Niego.

Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: *Miłość Boga do człowieka nie ma granic. On zawsze jest gotowy przebaczać nam grzechy i kierować naszymi krokami. Przychodzi do nas ze swoim słowem i swoją mocą wtedy, gdy najbardziej tego potrzebujemy. Często jednak to właśnie my nie potrafimy lub nie chcemy tego przyjąć. Stajemy się wtedy podobni do przełożonego synagogi, który zgorszył się tym, że Jezus uzdrowił cierpiącą kobietę w szabat. Jakże często próbujemy urządzać świat po swojemu, decydować o tym, co i kiedy powinno się wydarzyć, a nawet „pozwalać” Bogu działać w naszym życiu tylko na naszych warunkach. Tymczasem Bóg z cierpliwością i miłością nieustannie przypomina nam, że to On jest Panem świata i ludzkiego życia. To Jego wola ma*

się wypełniać, a bez Jego pomocy niewiele możemy osiągnąć. Właśnie w tym objawia się Jego miłość i miłosierdzie wobec nas.

MODLITWA WIERNYCH:

- Wejrzyj, Boże, na Kościół, aby naśladował Chrystusa, niosąc pomoc dźwigającym ciężar fizycznego cierpienia i duchowej niemocy.
- Wejrzyj na księży posługujących w szpitalach i hospicjach, aby świadczyli o Twojej miłości i nieśli potrzebującym wsparcie duchowe.
- Wejrzyj na wszystkie narody doświadczane przez wojny, prześladowania i niesprawiedliwość, aby zaznały upragnionego pokoju.
- Wejrzyj na personel medyczny, aby napełniony Twoją mądrością, cierpliwością i empatią pomagał chorym odzyskać zdrowie i wewnętrzną wolność.
- Wejrzyj na naszą wspólnotę, abyśmy otrzymanymi podczas dzisiejszej Eucharystii łaskami dzielili się z ludźmi, których spotkamy.

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, wejrzyj na dary, które Ci składamy, † niech ta Ofiara, wyraz naszej służby, * przyczyni się do Twojej chwały. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41

ANTYFONA: Będziemy się radować ze zbawienia * i wielbić imię Pana Boga naszego.

MÓDLMY SIĘ: Boże, nasz Ojciec, niech Twój Sakrament dokona w nas tego, co oznacza, † abyśmy osiągnęli

zjednoczenie z Chrystusem, * którego przyjmujemy pod osłoną chleba i wina. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Wtorek, 27 października Dzień powszedni

Pan Bóg nieustannie pokazuje nam, że to On kieruje światem, historią i ludzkimi losami. Chociaż bardzo byśmy tego chcieli, nie wszystko w życiu zależy od nas i nie wszystko możemy kontrolować. To Bóg pierwszy wychodzi do nas z miłością, a my – jeśli tylko zachowamy w sobie choć odrobinę wrażliwości – możemy jedynie przyjąć to, co On nam daje. Jego królestwo zaś nieustannie rozwija się i wzrasta jak ziarnko gorczycy oraz ciasto przygotowywane do wypieku chleba.

ANTYFONA: Niech się weseli serce szukających Pana. * Rozważajcie o Panu i Jego potędze, * zawsze szukajcie Jego oblicza.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, pomnóż w nas wiarę, nadzieję i miłość † i daj nam ukochać Twoje przykazania, * abyśmy mogli otrzymać obiecanie zbawienie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan (5,21-33). Bracia: Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni Chrystusowej. Żony niechaj będą poddane swym mężom, jak Panu, bo mąż jest głową żony, jak i Chrystus – Głową Kościoła: On – Zbawca Ciała. Lecz jak Kościół poddany jest

Chrystusowi, tak i żony mężom – we wszystkim. Mężowie, miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie, aby go uświęcić, oczyściwszy obmyciem wodą, któremu towarzyszy słowo, aby samemu sobie przedstawić Kościół jako chwalebny, niemający skazy czy zmarszczki, czy czegoś podobnego, lecz aby był święty i nieskalany. Mężowie powinni miłować swoje żony, tak jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie samego miłuje. Przecież nigdy nikt nie odnosił się z nienawiścią do własnego ciała, lecz każdy je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus – Kościół, bo jesteśmy członkami Jego Ciała. Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, a połączy się z żoną swoją, i będą dwoje jednym ciałem. Tajemnica to wielka, a ja mówię: w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła. W końcu więc niechaj również każdy z was tak miłuje swą żonę jak siebie samego. A żona niechaj ze czcią się odnosi do swojego męża. Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 128,1b-5)

REFREN: Szczęśliwy człowiek, który służy Panu.

Szczęśliwy człowiek, który służy Panu *
i chodzi Jego drogami.

Będiesz spożywał owoc pracy rąk swoich, *
szczęście osiągniesz i dobrze ci będzie.

Małżonka twoja jak płodny szcep winny *
w zaciszu twego domu.

Synowie twoi jak oliwne gałązki *
dokoła twego stołu.

Tak będzie błogosławiony człowiek, *
który służy Panu.

Niech cię z Syjonu Pan błogosławi †
i obyś oglądał pomyślność Jeruzalem *
przez wszystkie dni twego życia.

REFREN: Szczęśliwy człowiek, który służy Panu.

AKLAMACJA: Alleluja.

Wysławiam Cię, Ojczy, Panie nieba i ziemi,
że tajemnice królestwa objawiłeś prostaczkom.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (13,18-21). Jezus mówił: „Do czego podobne jest królestwo Boże i z czym mam je porównać? Podobne jest do ziarnka gorczycy, które ktoś wziął i posiał w swoim ogrodzie. Wrosło i stało się wielkim drzewem, tak że ptaki podniebne zagnieździły się na jego gałęziach”. I mówił dalej: „Z czym mam porównać królestwo Boże? Podobne jest do zaczynu, który pewna kobieta wzięła i włożyła w trzy miary mąki, aż wszystko się zakwasilo”.

Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: *Chcielibyśmy zrobić wiele, aby królestwo Boże się rozszerzało: głosić wszystkim Ewangelię, nawracać, przekonywać, tworzyć, pisać i mówić o Bogu. Często nam się wydaje, że ewangelizacja świata zależy przede wszystkim od naszych słów, gorliwości i zaangażowania. Jezus jednak patrzy na to inaczej. On wie, że królestwo Boże posiada swój wewnętrzny dynamizm: nieustannie wzrasta i rozwija się bez względu na ludzkie wysiłki. My natomiast mamy być wierni Ewangelii w naszym codziennym życiu – zarówno w małych, jak i w wielkich sprawach. Właśnie wtedy najbardziej przyczyniamy się do rozwoju i wzrostu królestwa Bożego. Oczywiście ewangelizacja i głoszenie Dobrej Nowiny światu są bardzo ważne i wyma-*

gają naszego pełnego zaangażowania. Jednak fundamentem wszystkiego musi być codzienna wierność, wypełniona miłością Boga i bliźniego, realizowana w prostocie i zwyczajności naszego ludzkiego świadectwa.

MODLITWA WIERNYCH:

- Spraw, Boże, nasz Ojcze, aby papież Leon, biskupi, prezbiterzy przez ewangelizację świata skutecznie służyli sprawie rozwoju królestwa Bożego.
- Aby skłócone narody i wspólnoty przyjęły przemieniającą moc zgody i wzajemnego przebaczenia.
- Aby rodziny, wspólnoty i parafie wzrastały w wierze i wzajemnej miłości mocą zmartwychwstałego Chrystusa.
- Aby nasi bliscy zmarli dostąpili łaski Twojego miłosierdzia i cieszyli się przebywaniem w królestwie niebieskim.
- Abyśmy uczestnicząc w tej Eucharystii, podjęli dobre czyny na rzecz ludzi, których dzisiaj postawisz na naszej drodze życia.

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, wejrzyj na dary, które Ci składamy, † niech ta Ofiara, wyraz naszej służby, * przyczyni się do Twojej chwały. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41

ANTYFONA: Chrystus nas umiłował * i samego siebie wydał za nas w ofierze * na wdzięczną wonność Bogu.

MÓDLMY SIĘ: Boże, nasz Ojcze, niech Twój Sakrament dokona w nas tego, co oznacza, † abyśmy osiągnęli zjednoczenie z Chrystusem, * którego przyjmujemy

pod osłoną chleba i wina. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Środa, 28 października Świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza

Liturgia ku czci Apostołów jest zawsze pełna radości i nadziei, ponieważ dzięki świadectwu i życiu najbliższych uczniów Jezusa możemy dostrzec piękno Ewangelii oraz jej moc przemieniania ludzkich serc. Święci Szymon i Juda Tadeusz według tradycji mieli wspólnie ponieść męczeństwo. Zachowali jednak i przekazali kolejnym pokoleniom wiarę, którą otrzymali od Mistrza. Tę samą wiarę, którą słusznie nazywamy apostołską, wyznajemy, celebrując Eucharystię i w niej uczestnicząc.

PIEŚŃ NA WEJŚCIE: Chrystus, Chrystus to nadzieja, E/371, S/833

ALBO ANTYFONA: Bóg z miłości wybrał Szymona i Judę Tadeusza na Apostołów * i dał im wieczną chwałę.

CHWAŁA

MÓDLMY SIĘ: Boże, Ty nas doprowadziłeś do poznania Twojego imienia przez nauczanie świętych Apostołów, † spraw dzięki wstawiennictwu świętych Szymona i Judy Tadeusza, * aby Twój Kościół stale wzrastał, pociągając do wiary nowe narody. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan (2,19-22).
Bracia: Nie jesteście już obcymi i przybyszami, ale jeste-

ście współobywatelami świętych i domownikami Boga – zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie głowicą węgla jest sam Chrystus Jezus. W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha.
Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 19,2-5b)

REFREN: Po całej ziemi ich głos się rozchodzi.

Niebiosa głoszą chwałę Boga, *
dzieło rąk Jego obwieszcza nieboskłon.
Dzień opowiada dniowi, *
noc nocy wiadomość przekazuje.

Nie są to słowa ani nie jest to mowa, *
których by dźwięku nie usłyszano.
Ich głos się rozchodzi po całej ziemi, *
ich słowa aż po krańce świata.

AKLAMACJA: Alleluja.

Ciebie, Boże, chwalimy, Ciebie, Panie, wysławiamy,
Ciebie wychwala przesławny chór Apostołów.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (6,12-19). Pewnego razu Jezus wyszedł na górę, aby się modlić, i całą noc trwał na modlitwie do Boga. Z nastaniem dnia przywołał swoich uczniów i wybrał spośród nich dwunastu, których też nazwał apostołami: Szymona, któremu nadał imię Piotr, i brata jego, Andrzeja, Jakuba, Jana, Filipa, Bartłomieja, Mateusza, Tomasza, Jakuba, syna Alfeusza, Szymona z przydomkiem Gorliwy, Judę, syna Jakuba, i Judasza

Iskariotę, który stał się zdrajcą. Zszedł z nimi na dół i zatrzymał się na równinie; był tam liczny tłum Jego uczniów i wielkie mnóstwo ludu z całej Judei i z Jeruzalem oraz z nadmorskich okolic Tyru i Sydonu; przyszli oni, aby Go słuchać i znaleźć uzdrowienie ze swych chorób. Także i ci, których dręczyły duchy nieczyste, doznawali uzdrowienia. A cały tłum starał się Go dotknąć, ponieważ moc wychodziła od Niego i uzdrawiała wszystkich.

Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: *Apostołowie doskonale wiedzieli, że są wybrani spośród wielu innych, którzy szli za Jezusem. Mistrz wezwał ich po imieniu, byli z Nim niemal przez cały czas, a On wyjaśniał im dokładniej to, co wcześniej przekazywał tłumom. A oni byli zawsze blisko. Gdy zachodziła taka potrzeba, pomagali Mu we wszystkim. Musieli więc mieć świadomość, że tamtego poranka, kiedy wezwał ich do siebie i wybrał, aby z Nim byli, On całą noc spędził na modlitwie. Każda ważna decyzja Jezusa i każdy znaczący moment Jego życia były poprzedzone modlitwą – długą, ufną, intensywną, osobistą i synowską. Taka była modlitwa Jezusa, której apostołowie nie tylko się uczyli, ale którą wręcz chłonęli. Dlatego ich późniejsza misja okazała się tak intensywna i tak owocna. Kościół w pierwszych wiekach rozwijał się i rozszerzał tak szybko i dynamicznie także dlatego, że apostołowie potrafili się modlić i przekazywali swoim następcom, czym jest autentyczna modlitwa. Jeśli człowiek naprawdę się modli, w jego życiu wszystko staje się możliwe.*

MODLITWA WIERNYCH:

- **Modłmy się za Kościół, aby Jego pasterze – następcy Apostołów – z osobistej modlitwy czerpali siłę do wypełniania powierzonych im przez Chrystusa zadań.**

- Za naszą ojczyznę, aby pielęgnowała przywiązanie do chrześcijaństwa oraz opartą na wierze w Boga kulturę, niezależność ducha i umiłowanie wolności.
- Za rodziny, aby otwarte na wartości transcendentne przygotowywały dzieci do podejmowania wyborów zgodnych z otrzymanym od Boga powołaniem.
- Za seminaria duchowne i zakonne domy formacji, aby były miejscami naśladowania Chrystusa, prowadzącego ich do służby Bogu i ludziom.
- Za nas samych, abyśmy znajdowali czas na indywidualną relację z Chrystusem, otwierającą serce na miłość Bożą i miłość do braci.

PIEŚŃ NA PRZYGOTOWANIE DARÓW: O Panie, Tyś moim pastierzem, E/469, L/263, M/84, S/852

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, przyjmij nasze dary na cześć świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza, którzy cieszą się wieczną chwałą, * i spraw, abyśmy godnie uczestniczyli w Najświętszej Ofierze. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA O APOSTOŁACH 67 – 68

PIEŚŃ NA KOMUNIE I NA DZIĘKCZYNIENIE: O mój Jezu w Hostii skryty, L/282, S/369; Niechaj Cię, Panie, N2/406

ANTYFONA: Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, * a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego, * i będziemy u niego przebywać.

MÓDLMY SIĘ: Przyjawszy Najświętszy Sakrament, zjednoczeni w Duchu Świętym, pokornie błagamy Cię,

Boże, † aby Ofiara złożona dla uczczenia męczeństwa Apostołów Szymona i Judy Tadeusza * utwierdziła nas w Twojej miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PIEŚŃ NA ZAKOŃCZENIE: Błogosław, Panie, nas, E/366, L/251, M/13, S/820, albo: Idźcie na cały świat, E/379, S/325

Czwartek, 29 października Dzień powszedni

Jezus nieustannie uczy nas bycia w drodze. Co więcej, mówi, że ludzkie życie to nieustanne podążanie za Nim i poszukiwanie tego, co naprawdę ważne. Gdy dowiedział się, że Jego życie jest w niebezpieczeństwie, nie przeraził się, ponieważ wiedział, że musi się wypełnić wszystko, co zostało o Nim napisane w Piśmie. Eucharystia zawsze nam uświadamia, że naszym powołaniem jest być z Jezusem, iść za Nim i odkrywać piękno Ewangelii oraz życia, które z niej wypływa.

ANTYFONA: Niech się weseli serce szukających Pana. * Rozważajcie o Panu i Jego potędze, * zawsze szukajcie Jego oblicza.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, pomnóż w nas wiarę, nadzieję i miłość † i daj nam ukochać Twoje przykazania, * abyśmy mogli otrzymać obiecane zbawienie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Efezjan (6,10-20).
 Bracia: Bądźcie mocni w Panu – siłą Jego potęgi. Przyobleczcie pełną zbroję Bożą, byście mogli się ostać wobec podstępnych zakusów diabła. Nie toczymy bowiem walki przeciw krwi i ciału, lecz przeciw Zwierzchnościom, przeciw Władzom, przeciw rządcom świata tych ciemności, przeciw duchowym pierwiastkom zła na wyżynach niebieskich. Dlatego przywdziejcie pełną zbroję Bożą, abyście się zdołali przeciwstawić w dzień zły i ostać, zwalczwszy wszystko. Stańcie więc do walki, przepasawszy biodra wasze prawdą i przyoblókszy pancerz, którym jest sprawiedliwość, a obuwszy nogi w gotowość głoszenia dobrej nowiny o pokoju. W każdym położeniu bierzcie wiarę jako tarczę, dzięki której zdołacie zgasić wszystkie rozżarzone pociski Złego. Weźcie też hełm zbawienia i miecz Ducha, to jest słowo Boże – wśród wszelkiej modlitwy i błagania. Przy każdej sposobności módlcie się w Duchu! Nad tym właśnie czuwajcie najusilniej i prosicie za wszystkich świętych i za mnie, aby dane mi było słowo, gdy usta otworzę, by jawnie i swobodnie głosić tajemnicę Ewangelii, dla której sprawuję poselstwo jako więzień – żebym jawnie ją wypowiedział, tak jak winienem. Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 144,1b-2.9-10)

REFREN: Błogosławiony Pan, Opoka moja.

Błogosławiony Pan, Opoka moja, †

On moje ręce zaprawia do walki, *

moje palce do bitwy.

On mocą i warownią moją, osłoną moją i moim wybawcą, *
 moją tarczą i schronieniem, On, który mi poddaje ludy.

Boże, będę Ci śpiewał pieśń nową, *
grać Ci będę na harfie o dziesięciu strunach.
Ty królom dajesz zwycięstwo, *
Ty wyzwoliłeś Dawida, swego sługę.

REFREN: Błogosławiony Pan, Opoka moja.

AKLAMACJA: Alleluja.

Błogosławiony Król, który przychodzi w imię Pańskie.
Pokój w niebie i chwała na wysokościach.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (13,31-35). W tym czasie przyszli niektórzy faryzeusze i rzekli do Jezusa: „Wydź i uchodź stąd, bo Herod chce Cię zabić”. Lecz On im odpowiedział: „Idźcie i powiedzcie temu lisowi: Oto wyrzucam złe duchy i dokonuję uzdrowień dziś i jutro, a trzeciego dnia będę u kresu. Jednak dziś, jutro i pojutrze muszę być w drodze, bo rzecz to niemożliwa, żeby prorok zginął poza Jeruzalem. Jeruzalem, Jeruzalem! Ty zabijasz proroków i kamienujesz tych, którzy do ciebie są posłani. Ile razy chciałem zgromadzić twoje dzieci, jak ptak swoje pisklęta pod skrzydła, a nie chcieliście. Oto dom wasz tylko dla was pozostanie. Mówię zaś wam: nie ujrzycie Mnie, aż nadejdzie czas, gdy powiecie: «Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie»”.
Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: Człowiek dojrzały wie, kim jest, zna własne ko-rzenie, konsekwentnie realizuje swoje życiowe powołanie i – nie zważając na trudności – świadomie dąży do wyznaczonych sobie celów. Czytając Ewangelię, z łatwością odkrywamy, że właśnie takim dojrzałym człowiekiem był Jezus. Doskonale wiedział, kim jest i jakie zadanie ma do wykonania. Miał rów-

niez świadomość, że Dobra Nowina, którą głosił, jest tak nowa i wymagająca, że wielu ją odrzuci, a niektórzy będą chcieli Go nawet zabić. Mimo to do końca wypełnił wolę Ojca i przez tajemnicę swojej Paschy odkupił cały świat oraz każdego człowieka. Warto więc postawić sobie pytanie: czy ja, jako chrześcijanin i uczeń Jezusa, przeżywam swoje życie w dojrzały sposób? Odpowiedź na nie może otworzyć przed nami zupełnie nowe perspektywy.

MODLITWA WIERNYCH:

- Dobry Boże, Kościołowi daj łaskę odważnego głoszenia Twojego słowa, także pośród przeciwności ze strony świata.
- Dobry Boże, niesprawiedliwie cierpiącym pomóż otworzyć się na nadzieję, która rodzi się z głębokiej wiary i bliskiej relacji z Tobą.
- Dobry Boże, małżonków przeżywających kryzysy obdarz wiarą w moc sakramentu, który ludzkie życie ma ugruntować w Tobie i skierowywać stale na Ciebie.
- Dobry Boże, naszych bliskich zmarłych wprowadź do swojego domu i daj im po trudach ziemskiej pielgrzymki zaznać już radości życia wiecznego.
- Dobry Boże, w nas, otaczających dzisiaj ten ołtarz, pomnażaj wiarę i pomóż nam iść wiernie drogą Twoich wymagań.

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, wejrzyj na dary, które Ci składamy, † niech ta Ofiara, wyraz naszej służby, * przyczyni się do Twojej chwały. Przez Chrystusa, Pana naszego.

ANTYFONA: Będziemy się radować ze zbawienia * i wielbić imię Pana Boga naszego.

MÓDLMY SIĘ: Boże, nasz Ojcze, niech Twój Sakrament dokona w nas tego, co oznacza, † abyśmy osiągnęli zjednoczenie z Chrystusem, * którego przyjmujemy pod osłoną chleba i wina. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Piątek, 30 października Dzień powszedni

Postawa Jezusa mogła gorszyć pobożnych faryzeuszów i uczonych w Piśmie. Jego nauka była zupełną nowością, a On sam w szabat czynił to, czego w ich rozumieniu nie powinien robić: uzdrawiał, wskrzeszał, nauczał i głosił dobrą nowinę. Czynił tak, ponieważ człowiek był dla Niego zawsze ważniejszy niż jakikolwiek – nawet najbardziej uduchowiony – przepis prawa. Uczestnicząc w Eucharystii, warto dostrzec tę postawę Jezusa i nie bać się rozpoznawać Go w drugim człowieku.

ANTYFONA: Niech się weseli serce szukających Pana. * Rozważajcie o Panu i Jego potędze, * zawsze szukajcie Jego oblicza.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, pomnóż w nas wiarę, nadzieję i miłość † i daj nam ukochać Twoje przykazania, * abyśmy mogli otrzymać obiecane zbawienie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Filipian (1,1-11).
 Paweł i Tymoteusz, służy Chrystusa Jezusa, do wszystkich świętych w Chrystusie Jezusie, którzy są w Filipi, wraz z biskupami i diakonami. Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i Pana, Jezusa Chrystusa! Dziękuję Bogu mojemu, ilekroć was wspominam – zawsze, w każdej modlitwie, zanosząc ją z radością za was wszystkich – z powodu waszego udziału w szerzeniu Ewangelii od pierwszego dnia aż do chwili obecnej. Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa. Słusznie przecież mogę tak o was myśleć, bo noszę was wszystkich w sercu jako tych, którzy mają udział w mojej łasce: zarówno w moich kajdanach, jak i w obronie Ewangelii uzasadnionej dowodami. Albowiem Bóg jest mi świadkiem, jak gorąco tęsknię za wami wszystkimi ożywiony miłością Chrystusa Jezusa. A modłę się o to, by miłość wasza doskonalila się coraz bardziej i bardziej w głębszym poznaniu i wszelkim wyczuciu dla oceny tego, co lepsze, abyście byli czysti i bez zarzutu na dzień Chrystusa, napelnieni plonem sprawiedliwości, który przynosimy przez Jezusa Chrystusa, na chwałę i cześć Boga.
 Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 111,1b-6)

REFREN: Wielkie są dzieła, które Pan uczynił.

Z całego serca będę chwalił Pana *
 w radzie sprawiedliwych i na zgromadzeniu.
 Wielkie są dzieła Pana, *
 zgłębiać je mają wszyscy, którzy je miłują.

Jego dzieło jest wspaniałe i pełne majestatu, *
 a Jego sprawiedliwość trwa na wieki.

Sprawił, że trwa pamięć Jego cudów, *
Pan jest miłosierny i łaskawy.

REFREN: Wielkie są dzieła, które Pan uczynił.

Dał pokarm bogobojnym, *
pamiętać będzie wiecznie o swoim przymierzu.
Ludowi swemu okazał potęgę dzieł swoich, *
oddając im posiadłości pogan.

AKLAMACJA: Alleluja.

Moje owce słuchają mego głosu,
Ja znam je, a one idą za Mną.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (14,1-6). Gdy Jezus przyszedł do domu pewnego przywódcy faryzeuszów, aby w szabat spożyć posiłek, oni Go śledzili. A oto zjawił się przed Nim pewien człowiek chory na wodną puchlinę. Wtedy Jezus zapytał uczonych w Prawie i faryzeuszów: „Czy wolno w szabat uzdrawiać, czy też nie?”. Lecz oni milczeli. On zaś dotknął go, uzdrowił i odprawił. A do nich rzekł: „Któż z was, jeśli jego syn albo wół wpadnie do studni, nie wyciągnie go zaraz, nawet w dzień szabatu?”. I nie zdołali Mu na to odpowiedzieć. Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: Postawienie dobrego i trafnego pytania to niezwykle cenna umiejętność. Zdarza się, że w rozmowie lub dyskusji dochodzimy do ściany i nie widzimy już możliwości dalszego dialogu. Niczego nie osiągamy, a każda ze stron pozostaje przy swoim stanowisku. Niby rozmawiamy, ale nikt nie czuje się naprawdę wysłuchany ani zrozumiany. Wystarczy jednak, że ktoś zada właściwe pytanie, a sytuacja natychmiast się

zmienia. Rozmowa wchodzi na zupełnie inny poziom, a rozwiązanie problemu okazuje się znacznie bliższe, niż wcześniej się wydawało. Tak było również wtedy, gdy Jezus po uzdrowieniu chorego człowieka w szabat zapytał: „Któż z was, jeśli jego syn albo wół wpadnie do studni, nie wyciągnie go zaraz, nawet w dzień szabatu?”. To proste pytanie całkowicie zmieniło poziom dyskusji z faryzeuszami. Ich milczenie świadczy o tym, że zrozumieli, iż przykazanie miłości bliźniego jest rzeczywiście największym przykazaniem. A o tym nie trzeba już wcale dyskutować.

MODLITWA WIERNYCH:

- Ojcze, udziel łaski owocnej posługi Papieżowi i wszystkim pasterzom Kościoła, w podejmowaniu dialogu z człowiekiem i światem na naszym etapie dziejów.
- Pozwól lekarzom i personelowi medycznemu w każdym chorym widzieć cierpiącego Chrystusa i nieść im z miłością profesjonalną pomoc.
- Pomóż rządzącym stanowić prawo służące wszystkim i chroniące słabych, umożliwiając im godne życie oraz zapewnienie dostępu do należytej opieki.
- Dotknij obojętnych na krzywdę ludzką Twoją łaską, daj im przyjąć miłosierną miłość i udzielić wsparcia potrzebującym.
- Uzdolnij nas, uczestniczących w dzisiejszej Uczcie Paschalnej, do kierowania się w codziennym życiu przykazaniem miłości Ciebie i bliźniego.

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, wejrzyj na dary, które Ci składamy, † niech ta Ofiara, wyraz naszej służby, * przyczyni się do Twojej chwały. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41

ANTYFONA: Chrystus nas umiłował * i samego siebie wydał za nas w ofierze * na wdzięczną wonność Bogu.

MÓDLMY SIĘ: Boże, nasz Ojcie, niech Twój Sakrament dokona w nas tego, co oznacza, † abyśmy osiągnęli zjednoczenie z Chrystusem, * którego przyjmujemy pod osłoną chleba i wina. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Sobota, 31 października Dzień powszedni

„Dla mnie bowiem żyć – to Chrystus, a umrzeć – to zysk” – powie nam dziś św. Paweł. Jego paschalne spojrzenie pozwala z wielkim spokojem i nadzieją patrzeć na wszystko, co przeżywamy i co składa się na naszą codzienność. Szczególnie ważne jest, aby w takim paschalnym duchu umieć oceniać siebie i dostrzegać swoją wartość. W tym świetle warto odczytać słowa Jezusa: „Każdy (...), kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się uniża, będzie wywyższony”.

ANTYFONA: Niech się weseli serce szukających Pana. * Rozważajcie o Panu i Jego potędze, * zawsze szukajcie Jego oblicza.

MÓDLMY SIĘ: Wszechmogący, wieczny Boże, pomnóż w nas wiarę, nadzieję i miłość † i daj nam ukochać Twoje przykazania, * abyśmy mogli otrzymać obiecane zbawienie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego

Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

CZYTANIE z Listu św. Pawła Apostoła do Filipian (1,18b-26).
 Bracia: Na wszelki sposób głosi się Chrystusa. A z tego ja się cieszę i będę się cieszył. Wiem bowiem, że mi to wyjdzie na zbawienie dzięki waszej modlitwie i pomocy, udzielanej przez Ducha Jezusa Chrystusa, zgodnie z gorącym oczekiwaniem i nadzieją moją, że w niczym nie doznam zawodu. Lecz jak zawsze, tak i teraz, z całą swobodą i jawnością Chrystus będzie uwielbiony w moim ciele: czy to przez życie, czy przez śmierć. Dla mnie bowiem żyć – to Chrystus, a umrzeć – to zysk. Jeśli zaś żyć w ciele – to dla mnie owocna praca, cóż mam wybrać? Nie umiem powiedzieć. Z dwóch stron doznaję nalegania: pragnę odejść, a być z Chrystusem, bo to o wiele lepsze; pozostawać zaś w ciele – to bardziej konieczne ze względu na was. A ufny w to, wiem, że pozostanę, i to pozostanę nadal dla was wszystkich, dla waszego postępu i radości w wierze, aby rośla wasza duma w Chrystusie Jezusie przez moją ponowną obecność u was.
 Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 42,2-3.5)

REFREN: Boga żywego pragnie moja dusza.

Jak łania pragnie wody ze strumieni, *
 tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże.

Dusza moja Boga pragnie, Boga żywego, *
 kiedyż więc przyjdę i ujrzę oblicze Boże?

Rozpływa się we mnie moja dusza, *
 gdy wspominam, jak z tłumem kroczyłem do Bożego domu,

w świątecznym orszaku, *
wśród głosów radości i chwały.

REFREN: Boga żywego pragnie moja dusza.

AKLAMACJA: Alleluja.

Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode Mnie,
bo jestem cichy i pokornego serca.

SŁOWA EWANGELII według św. Łukasza (14,1.7-11). Gdy Jezus przyszedł do domu pewnego przywódcy faryzeuszów, aby w szabat spożyć posiłek, oni Go śledzili. Potem opowiedział zaproszonym przypowieść, gdy zauważył, jak sobie pierwsze miejsca wybierali. Tak mówił do nich: „Jeśli cię ktoś zaprosi na ucztę, nie zajmuj pierwszego miejsca, by przypadkiem ktoś znamienitszy od ciebie nie był zaproszony przez niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu zaprosił, i powie ci: «Ustąp temu miejsca», a wtedy musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miejsce. Lecz gdy będziesz zaproszony, idź i usiądź na ostatnim miejscu. A gdy przyjdzie ten, który cię zaprosił, powie ci: «Przyjacielu, przesiądź się wyżej». I spotka cię zaszczyt wobec wszystkich współbiesiadników. Każdy bowiem, kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się uniża, będzie wywyższony”.
Oto słowo Pańskie.

ROZWAŻANIE: *Może się nam wydawać, że z góry widać lepiej. Jest to prawdą, gdy chodzi o górskie wędrówki i podziwianie krajobrazu. Stojąc na szczycie lub przechodząc przez przełęcz, można rzeczywiście zachwycić się otaczającym nas pięknem i zobaczyć to, czego nie widać w dolinach. Mogłoby się wydawać, że podobnie jest w relacjach międzyludzkich oraz w funkcjonowaniu instytucji. Zdarza się jednak, że człowiek, który*

zajdzie najwyżej i odniesie sukces, inaczej postrzega rzeczywistość. Widzi tylko to, co chce widzieć, łatwiej też mu odwrócić głowę, aby nie dostrzegać tego, co trudne i niekomfortowe. Jezus dobrze o tym wiedział, gdy mówił, że lepiej jest znaleźć ostatnie miejsce i na nim usiąść. Dopiero stamtąd można zobaczyć prawdziwy obraz życia. Stamtąd też łatwiej dostrzec człowieka w całej jego pełni – ze wszystkim, co niesie jego egzystencja: z radościami i smutkami, z trudem i wdzięcznością. Ostatnie miejsce uczy wrażliwości na to, co najważniejsze: na bliźniego.

MODLITWA WIERNYCH:

- Módlmy się za Kościół, aby zarówno jego pasterze, jak i wierni świeccy włączali się w dzieło zbawienia świata.
- Za nowożeńców, aby pamiętali, że jedynym źródłem miłości małżeńskiej jest Jezus Chrystus, nieustannie obecny w zawartym przez nich sakramencie.
- Za ludzi starszych, aby akceptując swoje ograniczenia, pogłębiali więź z Jezusem i stali się świadkami człowieczeństwa i chrześcijaństwa dla otoczenia.
- Za członków Róż Żywego Różańca i odmawiających Różaniec, aby rozważanie tajemnic zbawienia przynosiło owoce nawrócenia w ich rodzinach i parafiach.
- Za nas, uczestniczących w dzisiejszej liturgii Eucharystii, abyśmy zawsze zajmowali właściwe miejsce, służąc naszym bliźnim bezinteresownie i z miłością.

MODLITWA NAD DARAMI: Wszechmogący Boże, wejrzyj na dary, które Ci składamy, † niech ta Ofiara, wyraz naszej służby, * przyczyni się do Twojej chwały. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA ZWYKŁA 36 – 41

ANTYFONA: Będziemy się radować ze zbawienia * i wielbić imię Pana Boga naszego.

MÓDLMY SIĘ: Boże, nasz Ojcze, niech Twój Sakrament dokona w nas tego, co oznacza, † abyśmy osiągnęli zjednoczenie z Chrystusem, * którego przyjmujemy pod osłoną chleba i wina. Który żyje i króluje na wieki wieków.

Obrzędy Mszy świętej

OBRZĘDY WSTĘPNE

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
Amen.

Miłość Boga Ojca, łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa i dar jedności w Duchu Świętym niech będą z wami wszystkimi.

Albo:

Pan z wami.
I z duchem twoim.

AKT POKUTY: Uznajmy przed Bogiem, że jesteśmy grzesznicy, abyśmy mogli z czystym sercem złożyć Najświętszą Ofiarę.

Spowiadam się Bogu wszechmogącemu * i wam, bracia i siostry, * że bardzo zgrzeszyłem * myślą, mową, uczynkiem i zaniedbaniem: moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina. Przeto błagam Najświętszą Maryję, zawsze Dziewicę, * wszystkich Aniołów i Świętych * i was, bracia i siostry, * o modlitwę za mnie * do Pana Boga naszego.

Albo:

Przepróśmy Boga za nasze grzechy, abyśmy mogli godnie przyjąć słowo Boże i złożyć Najświętszą Ofiarę.

Zmiłuj się nad nami, Panie.
Bo zgrzeszyliśmy przeciw Tobie.

Okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje.
I daj nam swoje zbawienie.

Albo:

Uznajmy przed Bogiem, że jesteśmy grzeszni, i błagajmy Go o miłosierdzie, abyśmy mogli godnie złożyć Najświętszą Ofiarę.

Panie, który nie przyszedłeś wzywać sprawiedliwych, ale grzeszników, zmiłuj się nad nami.

Zmiłuj się nad nami.

Chryste, który przebywałeś z celnikami i grzesznikami, zmiłuj się nad nami.

Zmiłuj się nad nami.

Panie, który chcesz raczej miłosierdzia niż ofiary, zmiłuj się nad nami.

Zmiłuj się nad nami.

Panie, który umarłeś na krzyżu za nasze grzechy, zmiłuj się nad nami.

Zmiłuj się nad nami.

Chryste, który zmartwychwstałeś dla naszego usprawiedliwienia, zmiłuj się nad nami.

Zmiłuj się nad nami.

Panie, który wstąpiłeś do nieba, aby nas doprowadzić do Ojca, zmiłuj się nad nami.

Zmiłuj się nad nami.

Panie Jezu, Dobry Pasterzu, który znasz swoje owce, zmiłuj się nad nami.

Zmiłuj się nad nami.

Chryste, który oddałeś życie za swoje owce, zmiłuj się nad nami.

Zmiłuj się nad nami.

Panie, który szukasz owiec zagubionych, zmiłuj się nad nami.

Zmiłuj się nad nami.

Niech się zmiłuje nad nami Bóg wszechmogący * i odpuściwszy nam grzechy, * doprowadzi nas do życia wiecznego.

Amen.

Panie, zmiłuj się nad nami. Panie, zmiłuj się nad nami.
Chryste, zmiłuj się nad nami. Chryste, zmiłuj się nad nami.

Panie, zmiłuj się nad nami. Panie, zmiłuj się nad nami.

CHWAŁA na wysokości Bogu, * a na ziemi pokój ludziom dobrej woli. * Chwalimy Cię. * Błogosławimy Cię. * Wielbimy Cię. * Wysławiamy Cię. * Dzięki Ci składamy, * bo wielka jest chwała Twoja. * Panie Boże, Królu nieba, * Boże, Ojcze wszechmogący. * Panie, Synu Jednorodzony, * Jezu Chryste. * Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca. * Który gładzisz grzechy świata, * zmiłuj się nad nami. * Który gładzisz grzechy świata, * przyjm błaganie nasze. * Który siedzisz po prawicy Ojca, * zmiłuj się nad nami. * Albowiem tylko Tyś jest święty. * Tylko Tyś jest Panem. * Tylko Tyś Najwyższy, Jezu Chryste. * Z Duchem Świętym w chwale Boga Ojca. * Amen.

MÓDLMY SIĘ (Kolekta)

LITURGIA SŁOWA

CZYTANIE PIERWSZE – PSALM RESPONSORYJNY – CZYTANIE DRUGIE – AKLAMACJA – EWANGELIA – HOMILIA

WIERZĘ w jednego Boga, * Ojca wszechmogącego, * Stwórcy nieba i ziemi, * wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. * I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, * Syna Bożego Jednorodzonego, * który z Ojca jest zrodzo-

ny * przed wszystkimi wiekami. * Bóg z Boga, Światłość ze Światłości, * Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego. * Zrodzony, a nie stworzony, * współistotny Ojcu, * a przez Niego wszystko się stało. * On to dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba. I za sprawą Ducha Świętego * przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem. * Ukrzyżowany również za nas, * pod Poncjuszem Piłatem został umęczony i pogrzebany. * I zmartwychwstał dnia trzeciego, * jak oznajmia Pismo. * I wstąpił do nieba; siedzi po prawicy Ojca. * I powtórnie przyjdzie w chwale * sądzić żywych i umarłych, * a królestwu Jego nie będzie końca. * Wierzę w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, * który od Ojca i Syna pochodzi. * Który z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę; * który mówił przez Proroków. * Wierzę w jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół. * Wyznaję jeden chrzest na odpuszczenie grzechów. * I oczekuję wskrzeszenia umarłych. * I życia wiecznego w przyszłym świecie. Amen.

MODLITWA WIERNYCH

LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

Błogosławiony jesteś, Panie, Boże wszechświata, * bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy chleb, * który jest owocem ziemi i pracy rąk ludzkich; * Tobie go przynosimy, * aby stał się dla nas chlebem życia.

Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki.

☐ Przez to misterium wody i wina * daj nam, Boże, udział w Bóstwie Chrystusa, * który przyjął nasze człowieczeństwo.

Błogosławiony jesteś, Panie, Boże wszechświata, * bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy wino, * które jest owocem winnego krzewu i pracy rąk ludzkich; * Tobie je przynosimy, * aby stało się dla nas napojem duchowym.

Błogosławiony jesteś, Boże, teraz i na wieki.

□ Przyjmij nas, Panie, stojących przed Tobą * w duchu pokory i z sercem skruszonym; * niech nasza Ofiara tak się dzisiaj dokona * przed Tobą, Panie Boże, * aby się Tobie podobała.

□ Obmyj mnie, Panie, z mojej winy * i oczyść mnie z grzechu mojego.

Módlcie się, * aby moją i waszą Ofiarę * przyjął Bóg, Ojciec wszechmogący.

Niech Pan przyjmie Ofiarę z rąk twoich * na cześć i chwałę swojego imienia, * a także na pożytek nasz i całego Kościoła świętego.

MODLITWA NAD DARAMI

Pan z wami.

I z duchem twoim.

W górę serca.

Wznosimy je do Pana.

Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

Godne to i sprawiedliwe.

28

1. PREFACJA NA NIEDZIELE ZWYKŁE

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, a dla nas zbawienne, * abyśmy Tobie składali dziękczynienie i Ciebie wychwalali, * Panie, Ojczye niebieski, wszechmogący i miłosierny

Boże, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * On to cudownie sprawił, * że przez wielkanocne misterium * zostaliśmy uwolnieni z jarzma grzechu i śmierci * i wezwani do chwały. * Jesteśmy bowiem plemieniem wybranym, * królewskim kapłaństwem, * narodem świętym, ludem odkupionym * i wszędzie głosimy wszechmoc Twoją, Boże, * który nas wezwałś z ciemności * do Twojego przedziwnego światła. * Dlatego z Aniołami i Archaniołami, * i z wszystkimi chórami niebios * głosimy Twoją chwałę, * razem z nimi wołając: Święty...

ŚWIĘTY, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów. * Pełne są niebios i ziemia chwały Twojej. * Hosanna na wysokości. * Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. * Hosanna na wysokości.

29

2. PREFACJA NA NIEDZIELE ZWYKŁE

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, a dla nas zbawienne, * abyśmy Tobie składali dziękczynienie i Ciebie wychwalali, * Panie, Ojczy niebieski, wszechmogący i miłosierny Boże, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * On bowiem, litując się nad grzesznymi ludźmi, * narodził się z Maryi Dziewicy, * przez swoją mękę na krzyżu * wybawił nas od śmierci wiecznej, * a zmartwychwstając, dał nam wiekuiste życie. * Dlatego z Aniołami i Archaniołami, * i z wszystkimi chórami niebios * głosimy Twoją chwałę, * razem z nimi wołając: Święty...

30

3. PREFACJA NA NIEDZIELE ZWYKŁE

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, a dla nas zbawienne, * abyśmy Tobie składali dziękczynienie i Ciebie wychwalali, * Panie, Ojczy niebieski, wszechmogący i miłosierny Boże. * Poznaliśmy Twoją niezmierzoną chwałę, * gdy nam

zesłałeś swojego Syna, * aby stał się człowiekiem * i wyba-
wił nas od zguby wiecznej. * W ten sposób nasze śmier-
telne człowieczeństwo * stało się narzędziem zbawienia, *
przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * Przez Niego Twój
majestat uwielbiają zastępy Aniołów, * którzy zawsze się
radują w Twojej obecności. * Prosimy, aby i nasze głosy
przyłączyły się do nich, * razem z nimi wołając: Święty...

31

4. PREFACJA NA NIEDZIELE ZWYKŁE

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, a dla nas zbawienne, *
abyśmy Tobie składali dziękczynienie i Ciebie wychwala-
li, * Panie, Ojcze niebieski, wszechmogący i miłosierny
Boże, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * On przez
narodzenie z Maryi Dziewicy * obdarzył ludzkość nową
młodością, * przez swoją mękę zgładził nasze grzechy, *
przez powstanie z martwych * dał nam dostęp do życia
wiecznego, * a wstępując do Ciebie, Ojcze, * otworzył nam
bramy nieba. * Dlatego z chórami Aniołów i Świętych *
głosimy Twoją chwałę, * razem z nimi wołając: Święty...

32

5. PREFACJA NA NIEDZIELE ZWYKŁE

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, a dla nas zbawienne, *
abyśmy Tobie składali dziękczynienie i Ciebie wychwalali, *
Panie, Ojcze niebieski, wszechmogący i miłosierny Boże. *
Ty stworzyłeś wszystko, co jest na świecie, * i sprawiłeś, że
zmieniają się pory roku. * Ty stworzyłeś człowieka na swoje
podobieństwo * i poddałeś mu wszechświat godny podzi-
wu, * aby w Twoim imieniu panował nad całym stworze-
niem * i chwalił Ciebie w Twoich dziełach, * przez naszego
Pana Jezusa Chrystusa. * Dlatego z wszystkimi Aniołami
wychwalamy Ciebie, * z radością wołając: Święty...

33

6. PREFACJA NA NIEDZIELE ZWYKŁE

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, a dla nas zbawienne, * abyśmy Tobie składali dziękczynienie i Ciebie wychwalali, * Panie, Ojcie niebieski, wszechmogący i miłosierny Boże, * w którym żyjemy, poruszamy się i jesteśmy. * W czasie naszej doczesnej pielgrzymki * doznajemy Twojej dobroci w codziennych potrzebach * i nosimy już w sobie zadatek życia wiecznego. * Mając bowiem pierwsze dary Ducha, * przez którego wskrzesiłeś z martwych Jezusa, * spodziewamy się wiekuistego udziału w misterium paschalnym. * Dlatego z wszystkimi Aniołami wychwalamy Ciebie, * z radością wołając: Święty...

34

7. PREFACJA NA NIEDZIELE ZWYKŁE

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, * Panie, Ojcie święty, wszechmogący, wieczny Boże. * W swoim miłosierdziu tak świat umiłowałeś, * że zesłałeś nam jako Odkupiciela Twojego Syna. * On stał się podobny do nas we wszystkim oprócz grzechu, * abyś mógł to w nas miłować, co umiłowałeś w swoim Synu. * Przez Jego posłuszeństwo odnowiłeś przymierze, * które zerwaliśmy przez grzeszne nieposłuszeństwo. * Dlatego z Aniołami i wszystkimi Świętymi * wysławiamy Ciebie, z radością wołając: Święty...

35

8. PREFACJA NA NIEDZIELE ZWYKŁE

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, a dla nas zbawienne, * abyśmy Tobie składali dziękczynienie i Ciebie wychwalali, * Panie, Ojcie niebieski, wszechmogący i miłosierny Boże. * Ty przez krew swojego Syna i moc Ducha Świętego * zgromadziłeś przy sobie swoje dzieci, * które grzech

oddalił od Ciebie, * aby Twój lud zjednoczony na wzór Trójcy Świętej * stał się Kościołem, Ciałem Chrystusa * i żywą świątynią Ducha Świętego * ku chwale Twojej nieskończonej mądrości. * Dlatego zjednoczeni z chórami Aniołów * wysławiamy Ciebie, z radością wołając: Święty...

36

1. PREFACJA ZWYKŁA

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy nieustannie wysławiali Ciebie, * wszechmogący, wieczny Boże, * i Tobie za wszystko składali dziękczynienie, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * W Nim chciałeś wszystko odnowić, * abyśmy mogli uczestniczyć w życiu, * które On w pełni posiada. * On, będąc prawdziwym Bogiem, * uniżył samego siebie * i przez krew przelaną na krzyżu * przyniósł pokój całemu światu. * Dlatego został wywyższony nad całe stworzenie * i stał się przyczyną wiecznego zbawienia * dla wszystkich, którzy są Mu posłuszni. * Przez Niego z Aniołami i wszystkimi Świętymi * głosimy Twoją chwałę, razem z nimi wołając: Święty...

37

2. PREFACJA ZWYKŁA

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy nieustannie wysławiali Ciebie, * wszechmogący, wieczny Boże, * i Tobie za wszystko składali dziękczynienie. * Ty z miłości stworzyłeś człowieka, * a gdy zasłużył na potępienie, * odkupiłeś go w Twoim miłosierdziu, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * Przez Niego Twój majestat uwielbiają zastępy Aniołów, * którzy zawsze się radują w Twojej obecności. * Prosimy, aby i nasze głosy przyłączyły się do nich, * razem z nimi wołając: Święty...

38

3. PREFACJA ZWYKŁA

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, * Panie, Ojcie święty, wszechmogący, wieczny Boże. * Ty przez umiłowanego Syna swojego stworzyłeś człowieka * i w swojej dobroci odrodziłeś go do nowego życia. * Dlatego służą Tobie wszystkie stworzenia, * wysławiają Ciebie wszyscy odkupieni * i jednym sercem błogosławią Ciebie Twoi Święci. * My także razem z wszystkimi Aniołami * głosimy Twoją chwałę, z radością wołając: Święty...

39

4. PREFACJA ZWYKŁA

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, * aby Ciebie, Boże, chwaliły niebo i ziemia. * Chociaż nie potrzebujesz naszego uwielbienia, * pobudzasz nas jednak swoją łaską, * abyśmy Tobie składali dziękczynienie. * Nasze hymny pochwalne niczego Tobie nie dodają, * ale się przyczyniają do naszego zbawienia, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * Dlatego zjednoczeni z chórami Aniołów * wysławiamy Ciebie, z radością wołając: Święty...

40

5. PREFACJA ZWYKŁA

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy nieustannie wysławiali Ciebie, * wszechmogący, wieczny Boże, * i Tobie za wszystko składali dziękczynienie, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * Zjednoczeni w miłości wspominamy śmierć Jego, z żywą wiarą wyznajemy Jego zmartwychwstanie * i z mocną nadzieją * oczekujemy Jego przyjścia w chwale. * Dlatego z Aniołami i wszystkimi Świętymi * wysławiamy Ciebie, razem z nimi wołając: Święty...

41

6. PREFACJA ZWYKŁA

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy Tobie, Ojczy święty, * zawsze i wszędzie składali dziękczynienie, * przez umiłowanego Syna Twojego, Jezusa Chrystusa. * On jest Słowem Twoim, przez które wszystko stworzyłeś. * Jego nam zesłałeś jako Zbawiciela i Odkupiciela, * który stał się człowiekiem za sprawą Ducha Świętego * i narodził się z Dziewicy. * On, spełniając Twoją wolę, nabył dla Ciebie lud święty, * gdy wyciągnął swoje ręce na krzyżu, * aby śmierć pokonać i objawić moc zmartwychwstania. * Dlatego z Aniołami i wszystkimi Świętymi * głosimy Twoją chwałę, razem z nimi wołając: Święty...

46

1. PREFACJA O NAJŚWIĘTSZEJ EUCHARYSTII

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, * Panie, Ojczy święty, wszechmogący, wieczny Boże, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * On sam, jako prawdziwy i wieczny Kapłan, * ustanawiając obrzęd wiekuistej Ofiary, * pierwszy się Tobie oddał w zbawczej Ofierze * i nam polecił ją składać na swoją pamiątkę. * Jego Ciało za nas wydane umacnia nas, gdy je spożywamy, * a Krew za nas wylana obmywa nas, gdy ją pijemy. * Dlatego zjednoczeni z chórami Aniołów * wysławiamy Ciebie, * z radością wołając: Święty...

47

2. PREFACJA O NAJŚWIĘTSZEJ EUCHARYSTII

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy nieustannie wysławiali Ciebie, * wszechmogący, wieczny Boże, * i Tobie za wszystko składali dziękczynienie, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * On chciał,

aby na wieki trwała pamiątka zbawczej ofiary Krzyża, *
 dlatego spożywając z Apostołami ostatnią wieczerzę, *
 oddał się jako Baranek bez skazy * na doskonałą i miłą
 Tobie ofiarę uwielbienia. * W tym wielkim Sakramencie *
 posilasza i uświęcał swoich wiernych, * aby ludzi miesz-
 kających na jednej ziemi oświecała jedna wiara i łączyła
 jedna miłość. * Przystępujemy do Uczty sakramentalnej, *
 abyśmy przeniknęli Twoją łaską * stawali się podobni do
 Chrystusa, naszego niebieskiego wzoru. * Dlatego niebo
 i ziemia z uwielbieniem śpiewają Tobie pieśń nową * i my
 z wszystkimi zastępami Aniołów wysławiamy Ciebie, * ra-
 zem z nimi wołając: Święty...

48 PREFACJA O NAJŚWIĘTSZYM SERCU PANA JEZUSA

Zaprawdę, godne to jest, * abyśmy Tobie, Ojczy świątym,
 składali dziękczynienie, * i sprawiedliwe, abyśmy Ciebie
 wychwalali, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * On,
 wywyższony na krzyżu, * w swojej nieskończonej mi-
 łości * ofiarował za nas samego siebie. * Z Jego przebitego
 boku wypłynęła krew i woda, * i tam wzięły początek sa-
 kramenty Kościoła, * aby wszyscy ludzie, * pociągnięci do
 otwartego Serca Zbawiciela, * z radością czerpali ze źródeł
 zbawienia. * Dlatego z Aniołami i wszystkimi Świętymi *
 wysławiamy Ciebie, razem z nimi wołając: Święty...

55 1. PREFACJA O NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNIE

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, *
 abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, *
 Panie, Ojczy świątym, wszechmogący, wieczny Boże, * i aby-
 śmy Ciebie wielbili, błogosławili i wysławiali, * obchodząc...
 (oddając cześć) Najświętszej Maryi, * zawsze Dziewicy. *
 Ona za sprawą Ducha Świętego * poczęła Jednorodzonego

Syna Twojego * i zachowując chwałę dziewictwa, * wydała światu przedwieczną Światłość, * naszego Pana Jezusa Chrystusa. * Przez Niego Twój majestat uwielbiają zastępy Aniołów, * którzy zawsze się radują w Twojej obecności. * Prosimy, aby i nasze głosy przyłączyły się do nich, * razem z nimi wołając: Święty...

56 2. PREFACJA O NAJSWIĘTSZEJ MARYI PANNIE

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy wysławiali Ciebie, Boże, * za cuda, które zdziałałeś w Twoich Świętych. * Oddając cześć Najświętszej Dziewicy Maryi, * dzięki składamy za Twoją dobroć, * powtarzając Jej hymn uwielbienia. * Wielkie rzeczy uczyniłeś dla całej ziemi * i Twoje miłosierdzie rozciągnąłeś na wszystkie pokolenia. * Ty wejrzałeś na pokorę swojej Służebnicy * i przez Nią zesłałeś ludziom Zbawiciela, * Twojego Syna, a naszego Pana Jezusa Chrystusa. * Przez Niego Twój majestat uwielbiają zastępy Aniołów, * którzy zawsze się radują w Twojej obecności. * Prosimy, aby i nasze głosy przyłączyły się do nich, * razem z nimi wołając: Święty...

67 1. PREFACJA O APOSTOŁACH

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, a dla nas zbawienne, * abyśmy Tobie składali dziękczynienie i Ciebie wychwalali, * Panie, Ojczy niebieski, wszechmogący i miłosierny Boże. * Ty bowiem, wiekuisty Pasterzu, nie opuszczasz swojej owczarni, * lecz przez świętych Apostołów otaczasz ją nieustanną opieką, * aby kierowali nią ci zwierzchnicy, * którym jako namiestnikom swojego Syna * zleciłeś władzę pasterską. * Dlatego z Aniołami i wszystkimi Świętymi * wysławiamy Ciebie, razem z nimi wołając: Święty...

68

2. PREFACJA O APOSTOŁACH

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, a dla nas zbawienne, * abyśmy Tobie składali dziękczynienie i Ciebie wychwalali, * Panie, Ojczy niebieski, wszechmogący i miłosierny Boże, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * Ty zbudowałeś Kościół na fundamencie Apostołów, * aby na świecie był trwałym znakiem Twojej świętości * i głosił wszystkim ludziom dobrą nowinę o zbawieniu. * Dlatego zjednoczeni z chórami Aniołów * wysławiamy Ciebie, z radością wołając: Święty...

70

1. PREFACJA O ŚWIĘTYCH

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, a dla nas zbawienne, * abyśmy Tobie składali dziękczynienie i Ciebie wychwalali, * Panie, Ojczy niebieski, wszechmogący i miłosierny Boże. * W zgromadzeniu Świętych jaśnieje Twoja chwała, * bo dzięki Twojej łasce zdobyli zasługi, które nagradzasz. * W ich życiu ukazujesz nam wzór postępowania, * przez ich wstawiennictwo udzielasz nam pomocy, * a we wspólnocie z nimi dajesz nam obiecanie dziedzictwo. * Umocnieni przez tak licznych świadków, * toczymy zwycięski bój z wrogami zbawienia, * aby osiągnąć razem ze Świętymi niewiednący wieniec chwały, przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * Dlatego z Aniołami, Archaniołami i wszystkimi Świętymi * głosimy Twoją chwałę, razem z nimi wołając: Święty...

71

2. PREFACJA O ŚWIĘTYCH

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy nieustannie wysławiali Ciebie, * wszechmogący, wieczny Boże, * i Tobie za wszystko składali dziękczynienie...

nie, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * Przez wspaniałe świadectwo życia Twoich Świętych * obdarzasz swój Kościół nową mocą * i dajesz nam dowody swojej miłości. * Przykład Świętych nas pobudza, * a ich bratnia modlitwa nas wspomaga, * abyśmy osiągnęli pełnię zbawienia. * Dlatego z Aniołami i wszystkimi Świętymi * wysławiamy Ciebie, z radością wołając: Święty...

72

PREFACJA O ŚWIĘTYCH MĘCZENNIKACH

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, * Panie, Ojczy święty, wszechmogący, wieczny Boże. * Ty w męczeństwie świętego N. ukazałeś cuda swojej łaski, * on bowiem, naśladowując Chrystusa, przelał krew ku Twojej chwale. * Ty sprawiasz, że moc w słabości się doskonali, * i umacniasz słabych ludzi do złożenia świadectwa wiary, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * Dlatego łącząc się z Aniołami w niebie, * wielbimy Ciebie na ziemi, razem z nimi wołając: Święty...

73

PREFACJA O ŚWIĘTYCH PASTERZACH

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy nieustannie wysławiali Ciebie, * wszechmogący, wieczny Boże, * i Tobie za wszystko składali dziękczynienie, * przez naszego Pana Jezusa Chrystusa. * Z radością oddajemy cześć świętemu N., którego dałeś swojemu ludowi * jako gorliwego pasterza. * Jego przykład umacnia nas w dobrym życiu, * jego słowa nas pouczają, * a jego wstawiennictwo wyprasza nam Twoją opiekę. * Dlatego z chórami Aniołów i Świętych * głosimy Twoją chwałę, * razem z nimi wołając: Święty...

74 PREFACJA O ŚWIĘTYCH DZIEWICACH I ZAKONNIKACH

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, a dla nas zbawienne, * abyśmy Tobie składali dziękczynienie i Ciebie wychwalali, * Panie, Ojcze niebieski, wszechmogący i miłosierny Boże. * W Świętych, którzy oddali się Chrystusowi * ze względu na królestwo niebieskie, * wychwalamy Twoją cudowną opatrzność. * Ty powołujesz wybranych ludzi do pierwotnej świętości * i pozwalasz im kosztować darów, * których nam udzielił w przyszłym świecie. * Dlatego z Aniołami i wszystkimi Świętymi * wysławiamy Ciebie, razem z nimi wołając: Święty...

PIERWSZA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA CZYLI KANON RZYMSKI

⇒ **GC** Ojcze nieskończenie dobry, * pokornie Cię błagamy przez Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, naszego Pana, * abyś przyjął i pobłogosławił ✠ te święte dary ofiarne.

Składamy je Tobie przede wszystkim * za Twój święty Kościół powszechny, * razem z Twoim sługą, naszym papieżem Leonem * i naszym biskupem N. * oraz wszystkimi, którzy wiernie strzegą * wiary katolickiej i apostołskiej. * Obdarz swój Kościół pokojem i jednością, * otaczaj opieką i rządz nim na całej ziemi.

⇒ **1K** Pamiętaj, Boże, o swoich sługach i służebnicach N. i N., * i o wszystkich tu zgromadzonych, * których wiara i oddanie są Ci znane.

W MSZY PRZY UDZIELANIU CHRZTU: Pamiętaj, Boże, o swoich sługach i służebnicach N. i N., * którzy jako rodzice chrzestni * przedstawili Twoich wybranych do chrztu świę-

tego, * i o wszystkich tu zgromadzonych, * których wiara i oddanie są Ci znane.

Za nich składamy Tobie tę Ofiarę uwielbienia, * a także oni ją składają * i wnoszą swoje modlitwy ku Tobie, * Bogu wiecznemu, żywemu i prawdziwemu, * za siebie oraz za wszystkich swoich bliskich, * aby dostąpić odkupienia dusz swoich * i osiągnąć zbawienie.

⇒ **2K** Zjednoczeni z całym Kościołem, * ze czcią wspominamy * najpierw pełną chwały Maryję, zawsze Dziewicę, * Matkę Boga i naszego Pana Jezusa Chrystusa, * a także świętego Józefa, * Oblubieńca Najświętszej Dziewicy, * oraz Twoich świętych Apostołów i Męczenników: * Piotra i Pawła, Andrzeja, * (Jakuba, Jana, Tomasza, * Jakuba, Filipa, Bartłomieja, * Mateusza, Szymona i Tadeusza, * Linusa, Kleta, Klemensa, Sykstusa, * Korneliusza, Cypriana, Wawrzyńca, Chryzogona, * Jana i Pawła, Kosmę i Damiana) * i wszystkich Twoich Świętych. * Przez ich zasługi i modlitwy * otaczaj nas we wszystkim swoją przemożną opieką. * (Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.)

W NIEDZIELE: Zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyste obchodzimy pierwszy dzień tygodnia, * w którym Jezus Chrystus zmartwychwstał * i zesłał na Apostołów Ducha Świętego,

W ROCZNICĘ KONSEKRACJI WŁASNEGO KOŚCIOŁA: Zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyste obchodzimy dzień poświęcenia tej świątyni, * w którym przyjąłeś ją na własność * i nappełniłeś swoją obecnością,

i ze czcią wspominamy najpierw pełną chwały Maryję, zawsze Dziewicę, * Matkę Boga i naszego Pana Jezusa Chrystusa, * a także świętego Józefa, * Oblubieńca Najświętszej

Dziewicy, oraz * Twoich świętych Apostołów i Męczenników: * Piotra i Pawła, Andrzeja, * (Jakuba, Jana, Tomasza, * Jakuba, Filipa, Bartłomieja, * Mateusza, Szymona i Tadeusza, * Linusa, Kleta, Klemensa, Sykstusa, * Korneliusza, Cypriana, Wawrzyńca, Chryzogona, * Jana i Pawła, Kosmę i Damiana) * i wszystkich Twoich Świętych. * Przez ich zasługi i modlitwy * otaczaj nas we wszystkim swoją przemożną opieką. (Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.)

⇒ **GC** Boże, przyjmij łaskawie tę Ofiarę * od nas, sług Twoich, * i całego ludu Twego. * Napelnij nasze życie swoim pokojem, * zachowaj nas od wiecznego potępienia * i dołącz do grona swoich wybranych. (Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.)

W MSZY PRZY UDZIELANIU CHRZTU: Boże, przyjmij łaskawie tę Ofiarę * od nas, sług Twoich, * i całego ludu Twego. * Składamy ją Tobie także za tych, * których odrodziłeś z wody i Ducha Świętego, * udzielając im odpuszczenia wszystkich grzechów, * aby ich włączyć * w Mistyczne Ciało naszego Pana Jezusa Chrystusa. * Spraw, aby ich imiona * zostały zapisane w księdze życia. (Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.)

⇒ **WK** Prosimy Cię, Boże, * uświęć tę Ofiarę pełnią swojego błogosławieństwa, * mocą Twojego Ducha uczyni ją doskonałą i miłą sobie, * aby się stała dla nas Ciałem i Krwią * Twojego umiłowanego Syna, * naszego Pana Jezusa Chrystusa.

On to w dzień przed męką * wziął chleb w swoje święte i czcigodne ręce, * podniósł oczy ku niebu, * do Ciebie, Boga, swojego Ojca wszechmogącego, * i dzięki Tobie składając, błogosławił, * łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc:

**BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE,
KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.**

Podobnie po wieczerzy wziął ten przesławny kielich * w swoje święte i czcigodne ręce, * ponownie dzięki Tobie składając, błogosławił * i podał swoim uczniom, mówiąc:

**BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ
NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA,
KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU BĘDZIE WYLANA
NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ.**

⇒ **GC AKLAMACJA:** Oto wielka tajemnica wiary.

Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, * wyznajemy Twoje zmartwychwstanie * i oczekujemy Twego przyjścia w chwale.

⇒ **WK** Boże Ojcze, my, Twoi słudzy, * oraz lud Twój święty, * wspominając błogosławioną mękę, zmartwychwstanie * oraz chwalebne wniebowstąpienie Twojego Syna, * naszego Pana Jezusa Chrystusa, * składamy Twojemu najwyższemu majestatowi * z otrzymanych od Ciebie darów * Ofiarę czystą, świętą i doskonałą, * Chleb święty życia wiecznego * i Kielich wiekuistego zbawienia. * Racz wejrzeć na nie z miłością i łaskawie przyjąć, * podobnie jak przyjąłeś dary swojego sługi, * sprawiedliwego Abła, * i ofiarę naszego Patriarchy Abrahama * oraz tę ofiarę, * którą Ci złożył najwyższy Twój kapłan Melchizedek, * jako zapowiedź Ofiary doskonałej.

Pokornie Cię błagamy, wszechmogący Boże, * niech Twój święty Anioł zanieś tę Ofiarę na ołtarz w niebie * przed oblicze boskiego majestatu Twego, abyśmy przyjmując

z tego ołtarza * Najświętsze Ciało i Krew Twojego Syna, * otrzymali obfite błogosławieństwo i łaskę. (Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.)

⇒ **3K** Pamiętaj, Boże, o swoich sługach i służebnicach N. i N., * którzy przed nami odeszli ze znakiem wiary * i śpią w pokoju. Błagamy Cię, daj tym zmarłym * oraz wszystkim spoczywającym w Chrystusie * udział w Twojej radości, światłości i pokoju. (Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.)

⇒ **4K** Również nam, Twoim grzesznym sługom, * ufającym w Twoje wielkie miłosierdzie, * daj udział we wspólnocie z Twoimi świętymi Apostołami i Męczennikami: * Janem Chrzcicielem, Szczepanem, * Maciejem, Barnabą, * (Ignacym, Aleksandrem, * Marcelinem, Piotrem, * Felicją, Perpetuą, * Agatą, Łucją, * Agnieszką, Cecylią, Anastazją) * i wszystkimi Twoimi Świętymi; * prosimy Cię, dopuść nas do ich grona * nie z powodu naszych zasług, * lecz dzięki Twojemu przebaczeniu.

⇒ **GC** Przez Chrystusa, naszego Pana, * przez którego, Boże, wszystkie te dobra * ustawicznie stwarzasz, uświęcasz, ożywasz, * błogosławisz i nam ich udzielasz.

⇒ **WK** Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie * Tobie, Boże, Ojcie wszechmogący, * w jedności Ducha Świętego * wszelka cześć i chwała, * przez wszystkie wieki wieków.

Amen.

DRUGA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, * słuszne i zbawienne, * abyśmy Tobie, Ojcie święty, * zawsze i wszędzie skła-

dali dziękczynienie, * przez umiłowanego Syna Twojego, Jezusa Chrystusa. * On jest Słowem Twoim, * przez które wszystko stworzyłeś. * Jego nam zesłałeś jako Zbawiciela i Odkupiciela, * który stał się człowiekiem za sprawą Ducha Świętego * i narodził się z Dziewicy. * On, spełniając Twoją wolę, * nabył dla Ciebie lud święty, * gdy wyciągnął swoje ręce na krzyżu, * aby śmierć pokonać i objawić moc Zmartwychwstania. * Dlatego z Aniołami i wszystkimi Świętymi * głosimy Twoją chwałę, razem z nimi wołając: Święty...

⇒ **GC** Zaprawdę, święty jesteś, Boże, * źródło wszelkiej świętości.

W NIEDZIELE: Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem * uroczyste obchodzimy pierwszy dzień tygodnia, * w którym Jezus Chrystus zmartwychwstał * i zesłał na Apostołów Ducha Świętego. * Przez Chrystusa prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

W ROCZNICĘ KONSEKRACJI WŁASNEGO KOŚCIOŁA: Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem * uroczyste obchodzimy dzień poświęcenia tej świątyni, * w którym przyjąłeś ją na własność * i napełniłeś swoją obecnością. Przez Jezusa Chrystusa, Arcykapłana dóbr przyszłych, * prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

⇒ **WK** Uświęć te dary * mocą Twojego Ducha, * aby stały się dla nas Ciałem ✠ i Krwią * naszego Pana Jezusa Chrystusa. On to, gdy dobrowolnie wydał się na mękę, wziął chleb i dzięki Tobie składając, * łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc:

**BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE,
KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.**

Podobnie po wieczerzy wziął kielich * i ponownie dzięki Tobie składając, * podał swoim uczniom, mówiąc:

**BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ
NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA,
KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU BĘDZIE WYLANA
NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ.**

⇒ **GC AKLAMACJA:** Wielka jest tajemnica naszej wiary. Ile razy ten Chleb spożywamy * i pijemy z tego Kielicha, * głosimy śmierć Twoją, Panie, * oczekując Twego przyjścia w chwale.

⇒ **WK** Wspominając śmierć i zmartwychwstanie Twojego Syna, * ofiarujemy Tobie, Boże, Chleb życia i Kielich zbawienia * i dziękujemy, że nas wybrałeś, * abyśmy stali przed Tobą i Tobie służyli. * Pokornie błagamy, * aby Duch Święty zjednoczył nas wszystkich, * przyjmujących Ciało i Krew Chrystusa.

⇒ **1K** Pamiętaj, Boże, o Twoim Kościele na całej ziemi. * Spraw, aby lud Twój wzrastał w miłości * razem z naszym papieżem Leonem, * naszym biskupem N. * oraz całym duchowieństwem.

W MSZY PRZY UDZIELANIU CHRZTU: Pamiętaj, Boże, o nowo ochrzczonych, * którzy dzisiaj przez chrzest (i bierzmowanie) * zostali włączeni do Twojego ludu, * aby z wiarą i odwagą * szli za Twoim Synem, Jezusem Chrystusem.

⇒ **2K W MSZACH OFIAROWANYCH ZA ZMARŁYCH:** Pamiętaj o Twoim słudze N., którego * (Twojej służebnicy N., którą) * (dzisiaj) z tego świata wezwałeś do siebie. * Spraw, aby ten, który (ta, która) przez chrzest * został(a) włączy-

ny (włączona) w śmierć Twojego Syna, * miał(a) również udział w Jego zmartwychwstaniu.

⇒ **2K** Pamiętaj także o naszych zmarłych braciach i siostrach, * którzy zasnęli z nadzieją zmartwychwstania, * i o wszystkich, którzy w Twojej łasce odeszli z tego świata. * Dopuść ich do oglądania Twojej światłości. * Prosimy Cię, zmiłuj się nad nami wszystkimi * i daj nam udział w życiu wiecznym * z Najświętszą Bogurodnicą Dziewicą Maryją, * ze świętym Józefem, Jej Oblubieńcem, * ze świętymi Apostołami, * (ze świętym N.) i wszystkimi Świętymi, * którzy w ciągu wieków podobali się Tobie, * abyśmy z nimi wychwalali Ciebie przez Twojego Syna, Jezusa Chrystusa.

⇒ **WK** Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie * Tobie, Boże, Ojczy wszechmogący, * w jedności Ducha Świętego * wszelka cześć i chwała, * przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

TRZECIA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

⇒ **GC** Zaprawdę, święty jesteś, Boże, * i słusznie Cię sła-
wi wszelkie stworzenie, * bo przez Jezusa Chrystusa, Two-
jego Syna, naszego Pana, * mocą Ducha Świętego ożywasz
i uświęcasz wszystko * oraz nieustannie gromadzisz lud
swoj, * aby na całej ziemi * składał Tobie ofiarę czystą.

W NIEDZIELE: Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednocze-
ni z całym Kościołem * uroczyście obchodzimy pierwszy
dzień tygodnia, * w którym Jezus Chrystus zmartwych-
wstał * i zesłał na Apostołów Ducha Świętego.

W ROCZNICĘ KONSEKRACJI WŁASNEGO KOŚCIOŁA: Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem * uroczystie obchodzimy dzień poświęcenia tej świątyni, * w którym przyjąłeś ją na własność * i napełniłeś swoją obecnością.

⇒ **WK** Pokornie błagamy Cię, Boże, * uświęć mocą Twojego Ducha te dary, * które przynieśliśmy Tobie, aby się stały Ciałem ✠ i Krwią * Twojego Syna, naszego Pana, Jezusa Chrystusa, który nam nakazał spełniać to misterium.

On bowiem tej nocy, której był wydany, wziął chleb i dzięki Tobie składając, błogosławił, * łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc:

**BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE,
KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.**

Podobnie po wieczerzy wziął kielich * i dzięki Tobie składając, błogosławił * i podał swoim uczniom, mówiąc:

**BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ
NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA,
KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU BĘDZIE WYLANA
NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ.**

⇒ **GC AKLAMACJA:** Uwielbiamy tajemnicę wiary.
Panie, Ty nas wybawiłeś * przez krzyż i zmartwychwstanie swoje, * Ty jesteś Zbawicielem świata.

⇒ **WK** Wspominając, Boże, * zbawczą mękę Twojego Syna, * jak również cudowne Jego zmartwychwstanie i wniebowstąpienie, * oraz czekając na powtórne Jego przyjście, * składamy Ci wśród dziękczynnych modłów * tę żywą

i świętą Ofiarę. * Wejrzyj, prosimy, na dar Twojego Kościoła * i przyjmij Ofiarę, przez którą nas pojednałeś ze sobą. * Spraw, abyśmy posileni Ciałem i Krwią Twojego Syna * i napełnieni Duchem Świętym, * stali się jednym ciałem i jedną duszą w Chrystusie.

⇒ **1K** Niech On nas uczyni wiecznym darem dla Ciebie, * abyśmy otrzymali dziedzictwo z Twoimi wybranymi, * przede wszystkim z Najświętszą Dziewicą, Bogurodnicą Maryją, * ze świętym Józefem, Jej Oblubieńcem, * ze świętymi Apostołami i Męczennikami, * (ze świętym N.) i wszystkimi Świętymi, * którzy nieustannie orędują za nami u Ciebie.

⇒ **2K** Prosimy Cię, Boże, * aby ta Ofiara naszego pojednania z Tobą * sprowadziła na cały świat pokój i zbawienie. * Utwierdź w wierze i miłości Twój Kościół * pielgrzymujący na ziemi; * a więc Twojego sługę, naszego papieża Leona, * naszego biskupa N., wszystkich biskupów świata, duchowieństwo * i cały lud odkupiony.

W MSZY PRZY UDZIELANIU CHRZTU: Umocnij w wierności nowo ochrzczonych, * którzy dzisiaj zostali włączeni do Twojego ludu * przez odradzające obmycie (i dar Ducha Świętego). * Spraw, aby nieustannie rozwijało się w nich nowe życie.

Wysłuchaj łaskawie modlitwy zgromadzonych tutaj wiernych, * którzy z Twojej łaski stoją przed Tobą. * W miłosierdziu swoim, o dobry Ojcze, * zjednocz ze sobą wszystkie swoje dzieci * rozproszone po całym świecie.

Przyjmij do swojego królestwa naszych zmarłych braci i siostry * oraz wszystkich, którzy w Twojej łasce odeszli z tego świata. * Ufamy, że razem z nimi będziemy się tam wiecznie radować Twoją chwałą, przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, * przez którego obdarzasz świat wszelkimi dobrami.

W MSZACH OFIAROWANYCH ZA ZMARŁYCH: Pamiętaj o Twoim słudze N., * którego (Twojej służebnicy N., którą) (dzisiaj) z tego świata wezwałeś do siebie. * Spraw, aby ten, który (ta, która) przez chrzest * został(a) włączony(a) w śmierć Twojego Syna, * miał(a) również udział w Jego zmartwychwstaniu, * gdy wskrzesi ciała zmarłych z prochu ziemi * i upodobni nasze ciało, podległe zniszczeniu, * do swojego ciała uwielbionego. * Przyjmij również do swojego królestwa * naszych zmarłych braci i siostry * oraz wszystkich, którzy w Twojej łasce odeszli z tego świata. * Ufamy, że razem z nimi będziemy się tam wiecznie radować Twoją chwałą, * gdy otrzesz z naszych oczu wszelką łzę, * bo widząc Ciebie, Boże, jaki jesteś, * przez wszystkie wieki będziemy do Ciebie podobni * i chwalić Cię będziemy bez końca przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, * przez którego obdarzasz świat wszelkimi dobrami.

⇒ **WK** Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie * Tobie, Boże, Ojczy wszechmogący, * w jedności Ducha Świętego * wszelka cześć i chwała, * przez wszystkie wieki wieków.

Amen.

CZWARTA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

Zaprawdę, godne to jest, * abyśmy Tobie składali dziękczynienie, * i sprawiedliwe, abyśmy Ciebie wychwalali, * Ojczy święty, * albowiem Ty jeden jesteś Bogiem żywym i prawdziwym, * Ty jesteś przedwieczny i trwasz na wieki, * mieszkając w niedostępnej światłości. * Tylko Ty, Boże, jesteś dobry * i jako jedyne źródło życia powołałeś wszystko do istnienia, * aby nappełnić swoje stworzenia do-

brami * i wiele z nich uszczęśliwić jasnością Twojej chwały. * Stoją więc przed Tobą niezliczone zastępy Aniołów, * którzy służą Tobie dniem i nocą, * a wpatrzeni w chwałę Twojego oblicza * nieustannie cześć Tobie oddają. * Łącząc się z nimi, * razem z całym stworzeniem, które jest pod niebem * i wielbi Cię przez nasze usta, * z radością wysławiamy Twoje imię, wołając: Święty...

Wysławiamy Cię, Ojczy święty, bo jesteś wielki * i wszystkie stworzenia głoszą Twoją mądrość i miłość. * Ty stworzyłeś człowieka na swoje podobieństwo * i powierzyłeś mu cały świat, * aby służąc Tobie samemu jako Stwórco, * rządził wszelkim stworzeniem. * A gdy człowiek przez nieposłuszeństwo utracił Twoją przyjaźń, * nie pozostałeś go pod władzą śmierci. * W miłosierdziu swoim pospieszyłeś z pomocą wszystkim ludziom, * aby Ciebie szukali i znaleźli. * Wielokrotnie zawierałeś przymierze z ludźmi * i pouczałeś ich przez Proroków, * aby oczekiwali zbawienia. * Ojczy święty, tak umiłowales świat, * że gdy nadeszła pełnia czasów, * zesłałeś nam swojego Jednorodzonego Syna, * aby nas zbawił. * On to za sprawą Ducha Świętego stał się człowiekiem, * narodził się z Maryi Dziewicy * i był do nas podobny we wszystkim oprócz grzechu. * Ubogim głosił dobrą nowinę o zbawieniu, * jeńcom wyzwolenie, a smutnym radość. * Aby wypełnić Twoje postanowienie, * wydał się na śmierć krzyżową, * a zmartwychwstając, zwyciężył śmierć i odnowił życie. * Abyśmy żyli już nie dla siebie, * ale dla Chrystusa, który za nas umarł i zmartwychwstał, * zesłał On od Ciebie, Ojczy, * jako pierwszy dar dla wierzących, Ducha Świętego, * który dalej prowadzi Jego dzieło na świecie * i dopełnia wszelkiego uświęcenia.

⇒ **WK** Prosimy Cię, Boże, * niech Duch Święty uświęci te dary, aby się stały Ciałem ✠ i Krwią * naszego Pana Jezusa Chrystusa dla spełnienia tego wielkiego misterium, * które On nam zostawił * jako znak wiecznego przymierza.

Kiedy nadeszła godzina, * aby Jezus został uwielbiony przez Ciebie, Ojczye święty, * umiłował swych, którzy byli na świecie, * do końca ich umiłował, * i gdy spożywali wieczerzę, wziął chleb, błogosławił, * łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc:

**BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE,
KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.**

Podobnie wziął kielich napełniony winem, * dzięki składał i podał swoim uczniom, mówiąc:

**BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ
NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA,
KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU BĘDZIE WYLANA
NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ.**

⇒ **GC AKLAMACJA:** Tajemnica wiary.

Chrystus umarł, * Chrystus zmartwychwstał, * Chrystus powróci.

⇒ **WK** Boże Ojczye, sprawując teraz pamiętkę naszego odkupienia, * wspominamy śmierć Chrystusa * i Jego zstąpienie do otchłani, * wyznajemy Jego zmartwychwstanie * i wstąpienie do nieba, * a oczekując Jego przyjścia w chwale, * składamy Ci, Boże, Jego Ciało i Krew * jako Ofiarę miłą Tobie i zbawienną dla całego świata.

Wejrzyj, Boże, na Ofiarę, * którą sam dałeś swojemu Kościołowi, * i spraw, aby wszyscy, którzy będą spożywali ten sam Chleb * i pili z jednego Kielicha, * zostali przez Ducha Świętego złączeni w jedno ciało * i stali się w Chrystusie żywą ofiarą ku Twojej chwale.

⇒ **1K** Pamiętaj, Boże, o wszystkich, * za których składamy tę Ofiarę: * przede wszystkim o Twoim słudze, naszym papieżu Leonie, * o naszym biskupie N., * o wszystkich biskupach i całym duchowieństwie, * o składających Ofiarę i tutaj zgromadzonych,

W MSZY PRZY UDZIELANIU CHRZYTU: o nowo ochrzczonych, * których dzisiaj odrodziłeś z wody i z Ducha Świętego, o całym Twoim ludzie * i o wszystkich, którzy szczerym sercem Ciebie szukają.

⇒ **2K** Pamiętaj także o tych, * którzy odeszli z tego świata w pokoju z Chrystusem, * oraz o wszystkich zmarłych, * których wiarę jedynie Ty znałeś. * O dobry Ojcie, daj nam, swoim dzieciom, * dziedzictwo życia wiecznego * z Najświętszą Dziewicą, Bogurodnicą Maryją, * ze świętym Józefem, Jej Oblubieńcem, * z Apostołami i wszystkimi Świętymi w Twoim królestwie, * gdzie z całym stworzeniem wyzwolonym z grzechu i śmierci * będziemy Cię chwalić przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, przez którego obdarzasz świat wszelkimi dobrami.

⇒ **WK** Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie * Tobie, Boże, Ojcie wszechmogący, * w jedności Ducha Świętego * wszelka cześć i chwała, * przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

PIĄTA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA (C)

Zaprawdę, godne to jest, abyśmy Tobie, Ojczy miłosierny, składali dziękczynienie: * Tyś nam dał swego Syna, Jezusa Chrystusa, * naszego Brata i Odkupiciela. * W Nim objawiłeś swoją miłość wobec maluczkich i ubogich, * wobec chorych i odrzuconych przez ludzi. * Chrystus nie zamyka się nigdy na potrzeby i cierpienia braci. * On życiem i słowem ogłosił światu, * że Ty jesteś Ojczy i troszczysz się o wszystkie swoje dzieci. * Za te znaki Twojej dobroci wychwalamy Cię i błogosławimy, * i zjednoczeni z Aniołami i Świętymi * śpiewamy hymn Twojej chwały, wołając: Święty...

⇒ **GC** Wysławiamy Cię, Ojczy święty: * Ty nas zawsze podtrzymujesz w doczesnym pielgrzymowaniu, * a zwłaszcza w tej godzinie, * w której Jezus Chrystus, Twój Syn, gromadzi nas na świętej wieczerzy. * On, podobnie jak uczniom w Emaus, * wyjaśnia nam Pisma i łamie dla nas chleb.

⇒ **WK** Prosimy Cię, Ojczy wszechmogący, * ześlij swego Ducha na ten chleb i wino, aby Twój Syn stał się obecny wśród nas * w swoim Ciele ✠ i w swojej Krwi.

On to, w noc przed swoją męką, podczas wieczerzy, * wziął chleb i dzięki Tobie składając, * łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc:

**BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE,
KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.**

Podobnie wziął kielich z winem, * dzięki składając, błogosławił * i podał swoim uczniom, mówiąc:

**BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ**

**NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA,
KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU BĘDZIE WYLANA
NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ.**

⇒ **GC AKLAMACJA:** Oto wielka tajemnica wiary.

Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, * wyznajemy Twoje zmar-
twychwstanie * i oczekujemy Twego przyścia w chwale.

⇒ **WK** Obchodząc pamiątkę naszego pojednania, * głó-
simy, Ojcze, dzieło Twojej miłości. * Ty sprawiłeś, że Je-
zus Chrystus, Twój Syn, * przez mękę i krzyż wszedł do
chwały zmartwychwstania. * Ty Go wezwałeś, aby zasiadł
po Twojej prawicy * jako nieśmiertelny Król wieków i Pan
całego wszechświata.

Wejrzyj, Ojcze święty, na tę Ofiarę: * jest nią Chrystus, *
który w swoim Ciele i w swojej Krwi wydaje się za nas *
i swoją Ofiarą otwiera nam drogę do Ciebie.

Boże, Ojcze miłosierdzia, daj nam Ducha Świętego, * Du-
cha miłości, * Ducha Twojego Syna.

⇒ **1K** Umocnij swój lud Chlebem życia i Kielichem zba-
wienia; * uczyni nas doskonałymi w wierze i miłości * w jed-
ności z naszym papieżem Leonem i z naszym biskupem
N. * Otwórz nasze oczy na potrzeby i cierpienia braci; *
oświeć nas światłem swego słowa, * abyśmy pocieszali
utrudzonych i uciśnionych, * spraw, abyśmy z miłością po-
dejmowali posługę wobec ubogich i cierpiących. * Niech
Twój Kościół będzie żywym świadectwem prawdy i wolno-
ści, * sprawiedliwości i pokoju, * aby wszyscy ludzie otwo-
rzyli się na nadzieję nowego świata.

⇒ **2K** Pamiętaj także o naszych braciach i siostrach, *
którzy odeszli z tego świata w pokoju z Chrystusem, *
i o wszystkich zmarłych, których wiarę jedynie Ty znałeś: *

Dopuszcz ich do oglądania Twojej światłości * i pełni życia w zmartwychwstaniu. * Daj także nam na końcu ziemskiego pielgrzymowania * dojść do wiecznego życia, * gdzie nas oczekujesz. * Zjednoczeni z Najświętszą Dziewicą Maryją, * z Apostołami i Męczennikami, * (ze świętym N.) i wszystkimi Świętymi * wychwalamy Ciebie w Chrystusie, Twoim Synu i naszym Panu.

⇒ **WK** Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie * Tobie, Boże, Ojcie wszechmogący, * w jedności Ducha Świętego * wszelka cześć i chwała, * przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

MODLITWA EUCHARYSTYCZNA O TAJEMNICY POJEDNANIA (1)

Zaprawdę, godne to jest, abyśmy Tobie składali dziękczynienie, * Ojcie święty, Boże nieskończonej dobroci.

Ty nieustannie wzywasz grzeszników do odnowy w Twoim Duchu * i najpełniej objawiasz swoją wszechmoc w łasce przebaczenia. * Wiele razy ludzie łamali Twoje przymierze, a Ty zamiast ich opuścić, zawarłeś z nimi nowe przymierze * przez Jezusa, Twojego Syna i naszego Odkupiciela: * przymierze tak mocne, że nic nie może go złamać. * Nam także dajesz czas pojednania i pokoju, * abyśmy polecając się jedynie Twojemu miłosierdziu, * odnaleźli drogę powrotu do Ciebie, * otwierając się na działanie Ducha Świętego, * nowym życiem żyli w Chrystusie, * wychwalali nieprzerwanie Twoje imię i służyli braciom. * Wdzięczni za tajemnicę Twojej dobroci, * pełni podziwu i radości z odnalezionego zbawienia, * jednoczymy się z niezliczonymi chórami Aniołów i Świętych, * aby śpiewać Twoją chwałę: Święty...

⇒ **GC** Ojcie prawdziwie święty, * od początku świata czynisz nas uczestnikami Twego zamysłu miłości, * abyśmy byli świętymi, jak Ty jesteś święty.

⇒ **WK** Wejrzyj na lud zebrany wokół Ciebie * i ześlij swego Ducha, * aby dary, które Ci składamy w ofierze, * stały się Ciałem ✠ i Krwią * umiłowanego Syna Twego, Jezusa Chrystusa, * w którym my także jesteśmy Twoimi synami.

Byliśmy umarli z powodu grzechu * i niezdolni zbliżyć się do Ciebie, * ale Ty dałeś nam najwyższy dowód swego miłosierdzia, * gdy Twój Syn, jedyny Sprawiedliwy, * wydał się w nasze ręce * i pozwolił się przybić do krzyża. * On zanim wyciągnął ramiona pomiędzy niebem i ziemią, * na znak wiecznego przymierza, * chciał obchodzić Paschę ze swymi uczniami.

Gdy spożywali wieczerzę, wziął chleb * i dzięki Tobie składając, błogosławił, * łamał i dawał swoim uczniom, mówiąc:

**BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE,
KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.**

Podobnie po wieczerzy, * wiedząc, że pojedna wszystko w sobie * przez krew wylaną na krzyżu, wziął kielich z winem * i ponownie dzięki składając, * podał swoim uczniom, mówiąc:

**BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ
NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA,
KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU BĘDZIE WYLANA
NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ.**

⇒ **GC AKLAMACJA:** Oto wielka tajemnica wiary.

Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, * wyznajemy Twoje zmartwychwstanie * i oczekujemy Twego przyjścia w chwale.

⇒ **WK** Obchodząc pamiątkę śmierci i zmartwychwstania Twojego Syna, * który jest naszą Paschą i naszym pokojem, * i oczekując błogosławionego dnia Jego przyjścia na końcu czasów, * składamy Ci, Boże prawdziwy i wierny, tę Ofiarę, * która całej ludzkości daje pojednanie z Tobą. * Wejrzyj, Ojcze, na swoją rodzinę, która łączy się z Tobą * w jedynej Ofierze Jezusa Chrystusa, * i daj nam moc Ducha Świętego, * abyśmy zwyciężywszy wszelkie podziały i niezgodę, * zostali złączeni w jedno ciało.

⇒ **1K** Zachowaj nas wszystkich w jednej wierze i miłości * z naszym papieżem Leonem * i naszym biskupem N. * Wspieraj nas we wspólnym budowaniu Twojego królestwa * aż do dnia, w którym przyjdziemy do Ciebie, w Twoim domu, * święci pośród Świętych, z Najświętszą Dziewicą Maryją, * z Apostołami, * (ze świętym N.) i naszymi zmarłymi braćmi i siostrami, * których polecamy Twojemu miłosierdziu. * Wtedy, pośród nowego stworzenia, * wyzwolonego ostatecznie od zepsucia śmierci, * śpiewać będziemy hymn dziękczynienia, * który wznosi się ku Tobie * od Chrystusa, żyjącego na wieki.

⇒ **WK** Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie * Tobie, Boże, Ojcze wszechmogący, * w jedności Ducha Świętego * wszelka cześć i chwała, * przez wszystkie wieki wieków.

Amen.

MODLITWA EUCHARYSTYCZNA W MSZY Z UDZIAŁEM DZIECI (2)

Najlepszy nasz Ojcze, * bardzo się cieszymy z tego, * że możemy Tobie dziękować * i razem z Panem Jezusem śpiewać ku Twojej chwale. * Wiemy, że bardzo nas kochasz, * bo dla nas stworzyłeś wielki, piękny świat, * i dałeś nam swojego Syna, Jezusa Chrystusa, * aby nas prowadził do Ciebie. * Boże, nasz Ojcze, * Ty tak nas kochasz, * że jednoczysz nas z Jezusem, * abyśmy jako Twoje dzieci byli jedną rodziną. * Dziękujemy Ci za tę wielką miłość * i razem z Aniołami i Świętymi, którzy Ciebie uwielbiają, * śpiewamy: Święty...

Najlepszy nasz Ojcze, * Ty posłałeś nam Jezusa, * przyjaciele dzieci i ubogich. * Jezus nauczył nas kochać Ciebie i bliźnich, * uwolnił serca ludzi od zła, które niszczy przyjaźń, * i usunął z nich nienawiść, * która odbiera nam szczęście. * Jezus przyobiegał nam, * że Duch Święty będzie zawsze z nami * i będzie nam pomagał żyć z Tobą. * Za to wszystko niech Jezus będzie błogosławiony.

Boże, nasz Ojcze, * prosimy Ciebie, * ześlij i teraz Twojego Ducha Świętego, * aby dary chleba i wina stały się Ciałem ✠ i Krwią * naszego Pana * Jezusa Chrystusa.

On to w dzień przed męką * objawił nam Twoją nieskończoną miłość. * Podczas wieczerzy, którą spożywał ze swoimi uczniami, wziął chleb * i dzięki Tobie składając, łamał * i rozdawał im, mówiąc:

**BIERZCIE I JEDZCIE Z TEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM CIAŁO MOJE,
KTÓRE ZA WAS BĘDZIE WYDANE.**

Podobnie wziął kielich napełniony winem, * odmówił modlitwę dziękczynną * i podał kielich swoim uczniom, mówiąc:

**BIERZCIE I PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY:
TO JEST BOWIEM KIELICH KRWI MOJEJ
NOWEGO I WIECZNEGO PRZYMIERZA,
KTÓRA ZA WAS I ZA WIELU BĘDZIE WYLANA
NA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.
TO CZYŃCIE NA MOJĄ PAMIĄTKĘ.**

Oto wielka tajemnica wiary.

Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, * wyznajemy Twoje zmartwychwstanie * i oczekujemy Twego przyjścia w chwale.

Najlepszy Ojcze, * wspominamy śmierć i zmartwychwstanie Pana Jezusa, * Zbawiciela świata. * On jest teraz z nami, * ofiarujemy Go Tobie, * a z Nim i nas samych.

Wysłuchaj nas, Panie Boże, * i udziel Ducha Twojej miłości wszystkim, * którzy biorą udział w tej Ofierze, aby w Twoim Kościele coraz bardziej byli zjednoczeni z Tobą, * z naszym papieżem Leonem, z naszym biskupem N., * z innymi biskupami * i z tymi wszystkimi, którzy pracują dla Twojego ludu. * Nie zapominaj o tych, których bardzo kochamy (N. i N.), * i o tych, których kochamy jeszcze za mało. * Pamiętaj o tych, którzy umarli (N. i N.), * i przyjmij ich z miłością do Twojego domu.

Doprowadź nas wszystkich do siebie, * abyśmy razem z Dziewicą Maryją, * Matką Twojego Syna i naszą, * i z wszystkimi, którzy kochają naszego Pana Jezusa Chrystusa, * na wieki śpiewali Tobie pieśń chwały.

Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie * Tobie, Boże, Ojcze wszechmogący, * w jedności Ducha Świętego * wszelka cześć i chwała, * przez wszystkie wieki wieków.

Amen.

OBRZĘDY KOMUNII

Pouczeni przez Zbawiciela i posłuszni Jego słowom, ośmielamy się mówić:

W OKRESIE ZWYKŁYM: Módlmy się do Ojca niebieskiego, jak nas nauczył Jezus Chrystus:

Albo:

Otrzymaliśmy Ducha Świętego, który nas uczynił dziećmi Bożymi, dlatego ośmielamy się mówić:

PRZY CHRZCIE DZIECI: Nowo ochrzczone dzieci będą Pana Boga nazywać Ojcem. W ich imieniu módlmy się tak, jak nas nauczył Pan Jezus:

OJCZE NASZ, któryś jest w niebie, * święć się imię Twoje, * przyjdź królestwo Twoje, * bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi. * Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. * I odpuść nam nasze winy, * jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. * I nie wódz nas na pokuszenie, * ale nas zbaw ode złego.

Wybaw nas, Panie, od zła wszelkiego * i obdarz nasze czasy pokojem. * Wspomóż nas w swoim miłosierdziu, * abyśmy zawsze wolni od grzechu * i bezpieczni od wszelkiego zamętu, * pełni nadziei oczekiwali * przyjścia naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

Bo Twoje jest królestwo i potęga, i chwała na wieki.

Panie Jezu Chryste, * Ty powiedziałeś swoim Apostołom: * Pokój wam zostawiam, pokój mój wam daję.

Prosimy Cię, nie zważaj na grzechy nasze, * lecz na wiarę swojego Kościoła * i zgodnie z Twoją wolą * napęł-

niaj go pokojem i doprowadź do pełnej jedności. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Amen.

Pokój Pański niech zawsze będzie z wami.

I z duchem twoim.

Przekażcie sobie znak pokoju.

□ Ciało i Krew naszego Pana Jezusa Chrystusa, * które łączymy i będziemy przyjmować, * niech nam pomogą osiągnąć życie wieczne.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem.

□ Panie Jezu Chryste, Synu Boga żywego, * Ty z woli Ojca, * za współdziałaniem Ducha Świętego, * przez swoją śmierć dałeś życie światu, * wybaw mnie przez najświętsze Ciało i Krew Twoją * od wszystkich nieprawości moich i od wszelkiego zła; * spraw także, * abym zawsze zachowywał Twoje przykazania, * i nie dozwól mi nigdy odłączyć się od Ciebie.

Albo:

□ Panie Jezu Chryste, * niech przyjęcie Ciała i Krwi Twojej * nie ściągnie na mnie wyroku potępienia, * lecz dzięki Twemu miłosierdziu niech mnie chroni * oraz skutecznie leczy moją duszę i ciało.

Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata. * Błogosławieni, którzy zostali wezwani na Jego ucztę.

Panie, nie jestem godzien, abyś przyszedł do mnie, * ale powiedz tylko słowo, * a będzie uzdrowiona dusza moja.

❑ Ciało Chrystusa niech mnie strzeże na życie wieczne.

❑ Krew Chrystusa niech mnie strzeże na życie wieczne.

❑ Panie, daj nam czystym sercem przyjąć to, * co spożyliśmy ustami, * i dar otrzymany w doczesności * niech się stanie dla nas * lekarstwem na życie wieczne.

MODLITWA PO KOMUNII

OBRZĘDY ZAKOŃCZENIA

Pan z wami.

I z duchem twoim.

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, ✠ i Duch Święty.

Amen.

Idźcie w pokoju Chrystusa.

Bogu niech będą dzięki.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO PONTYFIKALNE:

Niech imię Pańskie będzie błogosławione.

Teraz i na wieki.

Wspomożenie nasze w imieniu Pana.

Który stworzył niebo i ziemię.

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, ✠ i Duch Święty.

Amen.

TAJEMNICE RADOSNE

TAJEMNICA I: Zwiastowanie

A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. (J 1,14a)

Maryjo, słusznie błogosławia Cię wszystkie pokolenia, bo przyjechałaś do swego serca niesłyszana prawdę. Oto Jedyne Bóg posłał swojego Syna w ciele człowieka. Syn Najwyższego zamieszkał najpierw w Twoim łonie, a potem już jawnie w świecie pośród ludzi. Przez kilka miesięcy tylko Ty wiedziałaś, że wszystkie nadzieje proroków i ratunek całego Izraela nosisz teraz pod sercem. Nikt tak jak Ty, Matko, nie potrafi ochronić nadziei. Ty niesiesz ją w sobie, gdy nikt inny nie potrafi jej jeszcze zobaczyć. Dlatego, gdy nie widzę nadziei, u Ciebie szukam pomocy.

TAJEMNICA II: Nawiedzenie

A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? (Łk 1,43)

Człowiek pokorny nie skupia się na sobie. Dlatego nie mogłaś, Maryjo, zamknąć się w domu i kontemplować swojego wybrania, ani nie pogrążyłaś się w obawach. Ty wstajesz i idziesz z pośpiechem do kobiety, która może naprawdę potrzebować pomocy – w trakcie porodu, w połogu, przy mężu dotkniętym nagłą słabością. Idziesz do kobiety, która może zrozumieć i przeżyć z Tobą tę radość i drżenie; która będzie umiała też przyjąć nadzieję przepelniającą Twoje serce. Pokora, choć znosi samotność ze spokojem, szuka spotkania.

TAJEMNICA III: Narodzenie

Gdzie jest nowo narodzony Król żydowski? Ujrzeliśmy bowiem Jego gwiazdę na Wschodzie i przybyliśmy oddać Mu pokłon. (Mt 2,2)

Zaiste, Panie, myśli Twoje nie są jak nasze myśli. Władca wszechświata, byt doskonały i nieskończony staje się niemowlęciem. Dziewica rodzi syna. Mesjasz przychodzi na świat na peryferiach rzymskiego imperium, w stajni poza miastem. Po ludzku wszystko jest nie tak... Dla Ciebie, Panie, nie mają jednak znaczenia ludzkie porządki. Czegokolwiek byśmy się spodziewali, Twoje rozwiązanie zawsze przekracza nasze wyobrażenia. Swoje największe dzieło rozpocząłeś w ukryciu jako bezbronne niemowlę.

TAJEMNICA IV: Ofiarowanie

Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą. (Łk 2,34b)

Symeon wyczekiwał „pociechy Izraela” (Łk 2,25) i dzięki łasce Ducha Świętego rozpoznał spełnienie się tej nadziei w małym chłopcu. Jednak prawdziwa pociecha to obietnica głębokiej zmiany – upadków i powstawania, przewyżczenia starego porządku. Bóg nie oferuje powierzchownego pocieszenia, nie składa pustych obietnic. Działa zdecydowanie, niekiedy delikatnie, choć Jego wola napotyka w tym świecie na opór. Wszystko to, co ma prawdziwe znaczenie, co jest autentycznie dobre i sprawiedliwe, przychodzi do naszych serc i do świata przez Chrystusa. I jest to „znak, któremu sprzeciwiać się będą”.

TAJEMNICA V: Odnalezienie

Synu, czemuś nam to uczynił? (Łk 2,48)

Strach pomieszany z ulgą, zmęczenie, zagubienie... Prędzej czy później życie nas przestraszy, wyczerpie, wszystko będzie niezrozumiałe i przerażające. Ty, Maryjo, doświadczyłaś grozy tej chwili. Przekonałaś się, co się dzieje, kiedy człowiek przestaje widzieć Jezusa. I bez wahania zapytałaś: „Synu, czemuś nam to uczynił?”. Jesteś wzorem szczerości, ale też wzorem modlitwy, która przecież ma być wylaniem serca przed Panem. Na modlitwie można zadawać wszystkie pytania i przeżywać wszystkie emocje przed Tym, któremu zależy na mnie.

TAJEMNICE ŚWIATŁA

TAJEMNICA I: Chrzest Pana Jezusa

A oto głos z nieba mówił: „Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie”. (Mt 3,17)

Przyjąłeś, Panie, chrzest w Jordanie, żebym ja ostatecznie mógł przyjąć chrzest z Ducha Świętego. Tradycja widzi w tym wydarzeniu Twoją świadomą i dobrowolną zgodę na przyjęcie na siebie grzechów ludzi. Zanurzyłeś się w otchłani zła, rozpacz i śmierci, żebym ja mógł zanurzyć się w nieskończonej miłości Trójcy. Dzięki Tobie mogę usłyszeć słowa Ojca: „mój syn umiłowany”, „moja umiłowana córka” – skierowane do mnie. Bardzo pragnę uwierzyć tym słowom, uwierzyć, że masz, Boże, we mnie upodobanie.

TAJEMNICA II: Objawienie się Jezusa na weselu w Kanie

Wino i muzyka rozweselają serce, ale wyżej od tych obu rzeczy – umiłowanie mądrości. (Syr 40,20)

Ty, Panie, wszystko wiesz i wszystko widzisz. Jesteś dobrym i hojnym Panem. Jednak pozostawiasz przestrzeń także dla naszej inicjatywy. Chcesz, abyśmy prosili Ciebie o różne rzeczy, których potrzebujemy. Wszystkie dobra i radości tego świata Ty stworzyłeś i wzbudzasz dobre pragnienia w naszych sercach. Przynosimy więc nasze doczesne problemy Tobie i zwracamy się do Ciebie z ufnością. Chcemy uczynić to, co jest w naszej ludzkiej mocy, „uczynić wszystko, cokolwiek nam powiesz” (por. J 2,5). Ponieważ często nie potrafimy właściwie poprosić, uczyniłeś swoją Matkę naszą orędowniczką i przewodniczką.

TAJEMNICA III: Głoszenie królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Przeto wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa. (Rz 10,17)

Trzeba czasu, żeby słowo usłyszane i przyjęte przez rozum zamieszkało w naszym sercu. Najpierw należy je jednak usłyszeć. Dziękuję, Panie, za łaskę Twojego słowa, za to, że usłyszałem o Twojej miłości i o nadziei dla mnie. Dziękuję za Twoje nakazy, które wskazują mi właściwe drogi, i za Twoje obietnice, które wyznaczają właściwy cel mojemu życiu. Nawrócenie jest drogą, ale bez poznawania Twojego słowa nigdy nie mógłbym w tę drogę wyruszyć. Niech Twoje słowo, Panie, dotrze do mojego serca i niech je poruszy, niech mi towarzyszy, prowadzi i umacnia moją nadzieję. Bądź uwielbiony za dar Twojego słowa!

TAJEMNICA IV: Przemienienie na Górze Tabor

Pan króluje, oblókł się w majestat, Pan przywdział potęgę i nią się przepasał; tak utwierdził świat, że się nie zachwieje. (Ps 93,1)

Ukazałeś się, Panie, swoim uczniom jako piękno i potęga. Potrzebujemy czasem dostrzec przeblysłk Twojego majestatu, mocy i chwały po to, byśmy pamiętali, jak wielkim jesteś Królem, źródłem wszelkiego dobra i wszelkiego piękna. Niemożliwe, abyśmy wypadli z Twojej dłoni. Nasza dusza naturalnie rozpoznaje znaki Twej potęgi – jesteś obecny w harmonii natury, w ciszy katedry, w muzyce, w liturgii. Dziękuję Ci, Panie, za serce wrażliwe na piękno i za każdą możliwość rozpoznania Ciebie w Twoich dziełach.

TAJEMNICA V: Ustanowienie Eucharystii

O, wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy! Kupujcie i spożywajcie, dalejże, kupujcie bez pieniędzy i bez płacenia za wino i mleko! (Iz 55,1)

Ofiarowałeś nam, Panie, najwspanialszy dar – siebie samego. Mogę spotkać Ciebie osobiście i bardzo realnie. Moje zmysły podpowiadają, że to spotkanie naprawdę się dokonuje. Kościół od 2000 lat swoim autorytetem potwierdza, że to naprawdę Ty sam przychodzisz do mnie. To spotkanie jest bardzo intymne, a zarazem zakorzenia mnie w Kościele. Nie jestem już sam, Ty jesteś ze mną, są ze mną moi bracia i siostry. Wierzę, Panie, w Twoją obecność i w to, że nigdy nie jesteś bezsilny. Za każdym razem, gdy przyjąłem Eucharystię, Ty, Panie, prawdziwie byłeś ze mną, żadne spotkanie nie mogło być bezowocne, żadne nie było bez znaczenia.

TAJEMNICE BOLESNE

TAJEMNICA I: Modlitwa w Ogrójcu

Wtedy rzekł do nich: „Smutna jest dusza moja aż do śmierci; zostańcie tu i czuwajcie ze Mną”. (Mt 26,38)

Jak wielki jest smutek, który dotknął samego Boga... Całkowicie osamotniony tuż przed tym, gdy oddał nam siebie całkowicie z miłości. Od ponad 2000 lat Kościół próbuje nadrobić tę jedną straconą w Ogrójcu godzinę, gdy Twoje serce, Jezu, tak bardzo cierpiało, gdy prosiłeś, by tylko być z Tobą. Teraz, Panie, chcę być, prawdziwie czuwać przy Tobie. „Niech moja modlitwa będzie stale przed Tobą jak kadzidło” (Ps 141,2a).

TAJEMNICA II: Biczowanie

Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi, Mąż boleści, oswojony z cierpieniem, jak ktoś, przed kim się twarz zakrywa, wzgardzony tak, iż mieliśmy go za nic. (Iz 53,3)

Piłat z cynizmem i goryczą pytał Cię: „Cóż to jest prawda?” (J 18,38). Ja też zadaję sobie i Tobie, Panie, to pytanie, a Ty litujesz się nad moim zagubieniem i odpowiadasz: „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem” (J 14,6). Co za odkrycie! Oto prawda, którą mogę przyjąć, coś, co przekracza moje wyobrażenia. Przecież nie do pomyślenia jest, aby Ciebie, wszechmocnego Boga, naszego Pana, tak nieludzko okaleczono i oszpecono. Ty jednak żądasz, bym nosił Prawdę ukrytą w moim sercu.

TAJEMNICA III: Cierniem ukoronowanie

Potem podchodzili do Niego i mówili: „Witaj, Królu Żydowski!”. I policzkowali Go. (J 19,3)

Z cierpliwością znosiłeś, Panie, to upokorzenie. I wszystkie kolejne zaniedbania, skandale, zgorszenia, których się dopuszczamy. Wciąż na nowo wkładamy Ci na głowę koronę cierniową i wystawiamy na pośmiewisko, ale Ty nie cofasz swoich obietnic. Jesteś z nami w Twoim Kościele, nawet wtedy, gdy usiłujemy oszpecić Twoje oblicze. Wybacz nam, Panie, te wszystkie sytuacje, gdy staliśmy się antyświadcstwem, gdy utrudnialiśmy naszym braciom rozpoznanie Twojego świętego oblicza w Kościele.

TAJEMNICA IV: Dźwiganie krzyża

Albowiem nieprzyjaciel mnie przesładował: moje życie wdeptał w ziemię, pogrążył mnie w ciemnościach jak dawno umarłych. (Ps 143,3)

Jak patrzeć na cierpienie? Zło, im większe i bardziej bezsensowne się wydaje, tym bardziej przyciąga moją uwagę. Ztracam się w tej obserwacji i często dochodzę do ponurych wniosków. Wątpię w Bożą dobroć i obecność. Zastanawiam się, jak możesz, Panie, pozwalać na takie przerażające rzeczy... Ja widzę tylko niewielki fragment. Ty, Panie, wiesz, że każdy ból domaga się sensu. W tajemnicy cierpienia ukryłeś szansę intymnego spotkania z Tobą w miłości. Udziel nam łaski, abyśmy mogli zobaczyć sens w cierpieniu, i pomóż nam zachować spokój, kiedy go nie dostrzegamy.

TAJEMNICA V: Śmierć na krzyżu

Lecz on był przebity za nasze grzechy, zdruzgotany za nasze winy. Spadła nań chłosta zbawienna dla nas, a w jego ranach jest nasze uzdrowienie. (Iz 53,5)

Tak bardzo pragniesz, abym żył, że wolałeś sam umrzeć za mnie. Najbardziej znany Twój wizerunek to ten na krzyżu – z otwartymi ramionami. Ty, Panie, przyjąłeś mnie całego, z moją historią, z moimi błędami, z grzechami, ze wszystkim. Wiesz, jak trudno mi uwierzyć w taką całkowicie bezwarunkową miłość. Umarłeś za mnie, tak jakbym był jedyny na świecie. Udziel mi swojej łaski, aby moje serce zdołało uwierzyć w tak niesłychaną wiadomość.

TAJEMNICE CHWALEBNE

TAJEMNICA I: Zmartwychwstanie

Lecz Bóg wskrzesił Go, zerwawszy więzy śmierci, gdyż niemożliwe było, aby ona panowała nad Nim... (Dz 2,24)

Ty jesteś Panem życia i śmierci. Ukochałeś mnie, dlatego nie pozwoliś, by śmierć zapanowała nade mną. Twoje zmartwychwstanie odmieniło historię i niezliczone ludzkie serca. Chcę również zaufać tej nadziei. Śmierć jest tak przerażająca... Poprzez strach często włada naszym życiem na długo, zanim rzeczywiście przyjdzie. Tylko Twoje obietnice i Twoje zmartwychwstanie czynią mnie prawdziwie żywym i wolnym. Dopóki ufam Tobie – żyję.

TAJEMNICA II: Wniebowstąpienie

W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. (J 14,2)

Wybrałeś mnie, Panie, abym był twój, i chcesz mnie mieć przy sobie przez całą wieczność. Nie wiem, jak będzie wyglądało to moje mieszkanie, ale przecież Ty znasz mnie najlepiej. Wszystko to, co przeżyłem, to, jak kochałem i czego się nauczyłem – wszystko to było potrzebne i będzie miało znaczenie, kiedy już zamieszkać z Tobą. Całe moje doczesne życie jest ważne – drobne sprawy, moja wierność i moje upadki... To jest moja droga do Ciebie.

TAJEMNICA III: Zesłanie Ducha Świętego

Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i działania zgodnie z Jego wolą. (Flp 2,13)

Wszystkie moje dobre pragnienia, moje dzieła, moja modlitwa – wszystko to nie jest tylko moje. Pierwszy był Twój Duch, który mnie porusza, popycha, zachęca. Działasz, Panie, tak subtelnie, a równocześnie tak skutecznie. Gdy patrzę na Twoich świętych, na to, czego dokonali, idąc za Twoimi natchnieniami i działając z ufnością, ogarnia mnie podziw. Duchu Święty, działaj w naszych sercach, działaj w Kościele. Ufam, że uczynisz w nas wielkie rzeczy.

TAJEMNICA IV: Wniebowzięcie

Bo nie pozostawisz mojej duszy w Szeolu i nie dozwolisz, by wierny Tobie zaznał grobu. (Ps 16,10)

Jesteś, Maryjo, prawdziwie Matką Boga. Nosilaś Jezusa pod swoim sercem, brałaś Go na ręce, przytulałaś, karmi-

łaś i ubierałaś. Każdego dnia okazywałaś Mu swoją czułą i troskliwą miłość. Chrystus sam zechciał mieć Cię przy sobie na wieczność, taką, jaką byłaś na ziemi – z duszą i ciałem. Jesteś dla nas znakiem nadziei. Bóg stworzył nas tak, jak chciał, i pragnie zachować nas na wieki. Nasze ciało zostało stworzone, aby objawiać osobę, objawiać miłość. Tak będzie zawsze.

TAJEMNICA V: Ukoronowanie

Zwycięzcy dam zasiąść ze Mną na moim tronie. (Ap 3,21a)

Bóg jest nieskończenie hojny. Pokora, odwaga i wierność zostają wynagrodzone w sposób niewyobrażalny. Ta, która pozostawała niewidoczna, teraz jest najwspanialszą Królową, otrzymała udział w chwale i władzy swojego Syna. Bóg pragnie udzielać się człowiekowi i obdarowywać go swoimi łaskami. Zechciał dać nam potężną i troskliwą orędowniczkę, a zarazem żywy obraz spełnionej obietnicy. My również jesteśmy stworzeni dla Boga, a On pragnie, abyśmy razem z Nim królowali na wieki. Jestem ukochanym dzieckiem najwyższego Króla, dziedzicem wielkich obietnic.

TRADYCJA BIZANTYJSKA: ZARYS HISTORII (II)

Liturgia Konstantynopola była początkowo wariantem zachodniosyryjskiej liturgii z Antiochii. Splendor bazyliki Hagia Sophia, odbudowanej za cesarza Justyniana (527-565), sprawił, że celebrowana w niej liturgia – pod przewodnictwem patriarchy, z licznym udziałem duchowieństwa oraz ludu i w obecności cesarza – nabierała szczególnie uroczego charakteru, co miało wpływ zarówno na kształt obrzędów, jak i na treść tworzonych modlitw liturgicznych. W bizantyjskiej mistagogii liturgia została nazwana „niebem na ziemi”, a jej uczestników przyrównywano do duchów niebiańskich, uczestniczących w doskonałej liturgii nieba. Odniesienia takie znalazły się w układanych wówczas modlitwach kapłańskich, a także w śpiewanych troparionach i hymnach, choćby w „Hymnie Cherubinów” (II poł. VI w.), towarzyszącym procesji z darami. Równolegle tworzyła się inna charakterystyczna dla rytu bizantyjskiego teologia obrzędów Eucharystii jako alegorii wydarzeń z historii zbawienia. Teologię liturgii ziemskiej jako symbolu liturgii niebiańskiej rozwinął zwłaszcza św. Maksym Wyznawca (zm. 662), a głównym reprezentantem nurtu alegoryzującego był św. German z Konstantynopola (zm. 733).

Niezwykle ważnym wydarzeniem w historii rytu bizantyjskiego okazało się zmaganie z herezją ikonoklazmu (726-787 i 815-843), ostatnią z wielkich starożytnych herezji chrystologicznych. Owocem jej pokonania w IX wieku był rozwój ikonografii kościelnej. Od tego czasu kościoły ozdabiano mozaikami lub freskami według precyzyjnie wypracowanego programu ikonograficznego, rozmieszcza-

no w nich też ikony. W tradycji bizantyjsko-ruskiej zaczęto umieszczać je także na przegrodzie oddzielającej prezbiterium od nawy; z tej racji przegroda ta została nazwana ikonostasem.

Istotną rolę w przezwycięzeniu ikonoklazmu odegrały klasztory, przez co po ostatecznym triumfie ortodoksji (843) bardzo wzrosła pozycja monastycyzmu. Środowiska monastyczne wywarły również decydujący wpływ na ukształtowanie się liturgicznych obrzędów bizantyjskich. Wspomnieć trzeba zwłaszcza trzy centra monastycyzmu: palestyńską Ławrę św. Saby na Pustyni Judzkiej (istnieje od V w.), klasztor Studion w Konstantynopolu (V-XV w.) i Wielką Ławrę na Górze Athos (od X w.). Dzisiejsza liturgia bizantyjska jest, najogólniej mówiąc, syntezą liturgii Konstantynopola i sabaickiej Ławry w Palestynie. Pierwszą syntezę można nazwać studycką, ponieważ dokonano jej w konstantynopolitańskim klasztorze Studion około XI wieku. Liturgia ta zaczęła stopniowo rozprzestrzeniać się w świecie bizantyjskim, również na Rusi Kijowskiej, później także w Księstwie Moskiewskim. Drugą, tworzoną przez mnichów palestyńskich od XI wieku, można nazwać neosabaicką lub atonicką, gdyż przyjęto ją w Wielkiej Ławrze na Athosie. Ta forma liturgii stopniowo wyparła wcześniejszą syntezę studycką. Ważną rolę w jej propagowaniu odegrał Filoteusz, igumen Wielkiej Ławry, a później dwukrotny patriarcha Konstantynopola (1353-1355 i 1364-1376). Proces stopniowego przyjmowania rytu neosabaickiego w świecie bizantyjskim trwał do XVII wieku.

Liturgia bizantyjska jest dziś sprawowana w Kościołach prawosławnych przyjmujących pierwszych siedem soborów powszechnych oraz w mających unię z Rzymem Kościołach greckokatolickich.

SIEDEM PSALMÓW POKUTNYCH. PSALM 38

W komentarzu Biblii Jerozolimskiej zauważono, iż trzeci z psalmów pokutnych przypomina Księgę Hioba i pieśń o Słudze Pańskim z Księgi Izajasza. Widać to, gdy tylko sięgniemy do tekstu tego psalmu: „Ci, którzy złem odpłacają za dobro, za to mi grożą, że idę za dobrem” (w. 21) – to wołanie niewinnego sprawiedliwego, który szuka ratunku w Bogu. Tradycja chrześcijańska zobaczy tu Jezusa na drodze krzyżowej. W niektórych greckich rękopisach i przekładach starożytnych owa aluzja do Ukrzyżowanego jest jeszcze bardziej czytelna, bo w tym wersie dodano słowa: „Odrzucili mnie, umiłowanego, jak odrażającego trupa”, a w tłumaczeniach koptyjskich: „przebili moje ciało”. Nie przypadkiem Kościół modli się tym psalmem w godzinie czytań Wielkiego Piątku, kiedy rozpamiętuje mękę Pana. Wyznajemy wtedy, że jedyny Sprawiedliwy wydał się w nasze ręce i pozwolił się przybić do krzyża. Jak prorokował przed wiekami Izajasz: „Spadła nań chłosta zbawienna dla nas” (53,5).

W poszczególnych fragmentach Psalmu 38 można odczytać mękę Jezusa. On przecież został opuszczony przez wszystkich („moi bliscy trzymają się z daleka”). Nie da się zaprzeczyć, że padł ofiarą spisku („mówią przewrotnie i przez cały dzień obmyślają podstęp”). Cierpiał wewnętrzne zmagania („serce się we mnie trzepoce, moc mnie opuszcza”) oraz ból fizyczny („cuchną, ropieją me rany”). Przyjął to wszystko na siebie, nie oskarżając nikogo, nie broniąc się, tylko ufając Bogu: „On, gdy Mu złorzeczono, nie złorzeczył, gdy cierpiał, nie groził, ale zdawał się

na Tego, który sędzi sprawiedliwie” (1 P 2,23). Jezus został potraktowany jak trędowaty, oddzielony od innych, przeklęty. W tym wyznaniu Psalmisty można zobaczyć, co nasz grzech uczynił z Jezusem i co czyni z nami – prowadzi do ruiny, do opuszczenia, oddalenia od Boga.

Nawet i to Chrystus wziął na siebie. Psalm ten pokazuje, że rujnująca, niszcząca siła grzechu została przezwyciężona mocą miłosierdzia Boga, które się objawiło w ukrzyżowanym i zmartwychwstałym Jezusie. Dlatego uznanie siebie za trędowatego, oddzielonego od miłości Boga, skazanego na zagładę ma pomóc naszemu sercu przeżyć nawrócenie i przyjąć Bożą odpowiedź. Jednocześnie ma nam zawsze ukazywać dzieło Paschy Pana, czynić obecną ofiarę miłości Boga do grzeszników. W tym kontekście warto odnotować, że midrasze do tego psalmu przywołują proroctwo Zachariasza: „Cóż to za rany masz na ciele? (...) Tak mnie pobito w domu moich najmilszych” (13,6) i tłumaczą to jako przyznanie, że owe rany są z powodu miłości. W Jezusie ta miłość stała się konkretna aż po grób.

Psalm jest opatrzony wskazówką, że powstał „dla wspomnienia”, dla zachowania pamięci. Po zmartwychwstaniu możemy rozumieć, o jakie wspomnienie chodzi. I że to pamięć wielkich dzieł Boga czyni człowieka zdolnym do żywej nadziei, że Bóg go nie opuści, że przyjdzie z pomocą. Stąd przejmujące słowa: „Ty, odpowiesz, Panie, Boże mój!” (w. 16) albo jak tłumaczy Septuaginta: „Ty, Panie, mój Boże, potrafisz mnie wysłuchać”. Módlmy się tym psalmem z taką właśnie nadzieją: „Ty, Panie, potrafisz mnie wysłuchać”. Kościół to właśnie wyznaje, kiedy w modlitwie dziękczynnej obrzędów pojednania głosi miłosierdzie Boga: „Ty nie opuszczasz grzesznika, lecz darzysz go ojcowską miłością”..

ANIOŁOWIE

Mozaika z Baptysterium św. Jana we Florencji (ok. XIII w.)

Mozaika prezentowana na okładce pochodzi z wnętrza florenckiego Baptysterium św. Jana, które nosi tytuł bazyliki mniejszej i jest jednym z najstarszych zabytków w mieście. Powstało w IV-VI wieku jako budowla centralna na planie ośmioboku służąca do chrztów, co zostało zachowane w trakcie przebudowy w XI-XIII wieku. Obecny wygląd Baptysterium, w tym mozaiki pokrywające wnętrze kopuły, zawdzięczamy tejże przebudowie.

Mozaiki z Baptysterium św. Jana stanowią jeden z najważniejszych cykli mozaik włoskiego średniowiecza, do tego zachowały się w doskonałym stanie. Prace nad nimi mogły trwać ponad stulecie – od 1225 do 1330 roku. Korzystano przy tym z rysunków takich mistrzów jak Cimabue, Coppo di Marcovaldo, Meliore i Mistrz Magdaleny, a szklane barwne i złożone tessery układali prawdopodobnie mozaikarze pochodzenia weneckiego. Pokrycie mozaikami kopuły było trudnym i bardzo kosztownym przedsięwzięciem.

Zgodnie z układem architektonicznym ośmiobocznej budowli mozaiki wewnątrz kopuły podzielono na osiem pionowych klinów zwężających się ku górze i łączących się u szczytu kopuły. Wszystkie kliny niemal na samej górze zawierają przedstawienia aniołów uszeregowanych zgodnie z nauką Pseudo-Dionizego Areopagity, wczesnochrześcijańskiego autora pism teologicznych, uznawanego za twórcę angelologii. Wyróżnił on dziewięć chórów anielskich podzielonych na trzy triady: znajdujących się najbliżej Boga Serafinów, Cherubinów i Trony, następnie

Panowania, Moce i Potęgi oraz Zwierzchności, Archaniołów i Aniołów. Poniżej na trzech klinach przedstawiono Sąd Ostateczny, a na pozostałych sceny biblijne ukazujące stworzenie Adama i Ewy, dzieje Kaina i Abla, historię Józefa, sceny z życia Maryi i Jezusa oraz historię św. Jana Chrzciciela.

Przedstawienia aniołów, zajmujące pas u szczytu kopuły, poniżej dekoracji złożonej z ornamentów roślinnych, należą do najstarszych mozaik Baptysterium. Wykonał je prawdopodobnie malarz i mozaikarz Andrea Tafi, któremu tradycja przypisuje sprowadzenie do Florencji sztuki mozaiki. Mógł przy tym korzystać z pomocy greckiego mistrza Apolloniusza. Na jednej z ośmiu części umieścił postać Chrystusa Pantokratora z towarzyszącymi Mu sześćcioskrzydłymi dwoma czerwonymi Serafinami i dwoma błękitnymi Cherubinami. Na pozostałych znajdują się aniołowie przypisani do konkretnych chórów. Wszystkie postacie aniołów zostały ukazane – zgodnie z kanonem wykształconym w Bizancjum – na złotym tle, odbijającym światło i symbolizującym niebo. Głowy lekko skłaniają przed Bogiem, włosy mają przewiązane opaskami, które symbolicznie odsłaniają uszy, co jest znakiem gotowości słuchania i wypełniania poleceń. Skrzydła ukazane tu w sposób bardzo dekoracyjny przypominają o duchowej naturze aniołów. Ich stroje podobne są do dworskich szat. Prawe dłonie obu widocznych na przedstawionym fragmencie mozaiki aniołów unoszą się w geście modlitwy wstawienniczej, podczas gdy w lewych trzymają ozdobne laski, znak swego posłannictwa. Ich obute stopy są wyraźnie zaznaczone w sposób charakterystyczny dla średniowiecza – choć aniołowie są istotami niebiańskimi, zdają się mocno opierać na nogach.

Pytania i odpowiedzi

Modlitwa powszechna w mszale posoborowym. Jakie znaczenie mają przykłady podane w aneksie zamieszczonym w ostatniej typicznej edycji posoborowego Mszału rzymskiego z 2008 roku?

W paru ostatnich numerach „Oremus” ukazano genezę, naturę, strukturę oraz etapy kształtowania się modlitwy powszechnej, a także najczęściej popełniane błędy. W posoborowym dokumencie wprowadzającym modlitwę powszechną, czyli modlitwę wiernych, zamieszczono kilkadziesiąt przykładów wezwań w formie zarówno pełnej, jak i skróconej. Nie była to księga liturgiczna, ale przewodnik pomagający formułować wezwania modlitewne. Podkreślono również, że zawarte w nim propozycje służą opracowaniu wzorców przez konferencje episkopatów.

Spośród tych przykładów wybrano 11 wezwań do modlitwy powszechnej (*oratio universalis*) i z pewnymi korektami zamieszczono je w aneksie do kolejnych typicznych wydań mszału posoborowego. Są to dwa wzory ogólne (do wykorzystania także w okresie zwykłym), jeden na Adwent, jeden na okres Narodzenia Pańskiego, dwa na Wielki Post, jeden na pierwsze dni Wielkiego Tygodnia, jeden na okres paschalny, dwa na okres zwykły, jeden na Msze za zmarłych. Niektóre wzorce zawierają kilka wariantów poszczególnych wezwań.

Ograniczenie liczby przykładów miało na celu uniknięcie sytuacji, w której aneks do mszału pełniłby rolę „ustalonego” i powielanego tekstu liturgicznego. Byłoby to sprzeczne z dialogicznym charakterem modlitwy powszechnej będącej aktualną odpowiedzią na słowo Boże w kontekście konkretnej celebracji Mszy świętej.

Mszal przewiduje modlitwę powszechną na zakończenie liturgii słowa; podobnie jak Komunia wieńczy liturgię ofiary. Modlitwą kieruje kapłan z miejsca przewodniczenia liturgii Mszy świętej, nigdy koncelebrans. Na początku może on wskazać kontekst liturgiczny, zachęcić do uczestnictwa w błaganiach za Kościół i wszystkich ludzi. Wypełniając posługę kapłaństwa wspólnego – diakon, ewentualnie kantor, lektor, wierny świecki – z ambony lub innego odpowiedniego miejsca podaje intencje modlitwy przede wszystkim: a) w potrzebach Kościoła; b) za kierujących życiem społecznym (rządzących państwami) i o zbawienie całego świata; c) za doświadczających różnych trudności; d) w intencjach lokalnej wspólnoty. Analogiczne wskazania podaje Wprowadzenie do Lekcjonarza mszalnego.

W mszale podkreśla się, że wezwań powinno być niewiele; mają one być ułożone w duchu mądrej wolności, zwięzłe i wyrażać błagania całej wspólnoty. Wzorce słów zachęty kapłana zamieszczone w aneksie ukierunkowują modlitwę do Boga Ojca z akklamacjami wyrażającymi prośbę o wysłuchanie modlitw przez wszechmogącego Boga lub o Jego zmiłowanie (*Domine miserere*). Jedyne dwa przykłady wezwań skierowanych do Chrystusa Pana zawierają akklamację wyrażającą prośbę o usłyszenie (wysłuchanie) przez Chrystusa lub *Kyrie eleison*. Wierni w postawie stojącej odpowiadają wspólnie na wezwania lub modlą się w ciszy. Na zakończenie kapłan wypowiada modlitwę zbierającą prośby i skierowaną do Boga Ojca przez Chrystusa.

W mszale zaznacza się, że w Mszach świętych związanych z bierzmowaniem, zawarciem małżeństwa, pogrzebowych porządek wezwań może bardziej odpowiadać danej sytuacji. Księgi liturgiczne podają wówczas odpowiednie wzorce.

ZASADY PRENUMERATY

Miesięcznik „Oremus” ukazuje się dwanaście razy w roku. Cena 1 egz. 13,00 zł.

Dla klientów, którzy chcą zamówić w prenumeracie więcej niż 9 egz. tego samego numeru, przewidziany 10% rabat.

Zainteresowanych tą promocją

PROSIMY O KONTAKT:

prenumerata@wydawnictwo.pl

22 651 90 54 (godz. 8.00-16.00)

Prenumerata jest zwolniona z kosztów przesyłki,

PRENUMERATA KRAJOWA

**Prenumerata
na okres**

od 1 do 9 egz. (osób)
każdego numeru

3 miesiące

39,00 zł x liczba egz.

6 miesięcy

78,00 zł x liczba egz.

1 roku

149,00 zł x liczba egz.

Płatność przelewem (lub przekazem bankowym) na:

PROMIC Sp. z o.o. O./Warszawa

Wydawnictwo Księży Marianów

ul. Św. Bonifacego 9/1, 02-914 Warszawa

konto: 91 1240 6218 1111 0000 4611 3081

z dopiskiem: prenumerata „Oremus”, liczba egz. ..., na okres ...

Przy przedłużaniu prenumeraty prosimy o podanie kodu klienta.

Można opłacać prenumeratę drogą elektroniczną przez stronę internetową:

www.wydawnictwo.pl

**Na przełomie roku, ze względu na dużą liczbę zamówień,
czas oczekiwania na pierwszy zamówiony numer
może ulec wydłużeniu nawet do 4 tygodni.**

Dla księgarń istnieje możliwość zamówienia stałego
abonamentu na dowolną liczbę egzemplarzy z 20% zniżką.

**W przypadku zmiany adresu prosimy o przysłanie z wyprzedzeniem
informacji zawierającej: 1) adres dotychczasowy, 2) adres nowy,
3) datę, od której nowy adres będzie aktualny, 4) kod klienta.**

Bezcenne źródło pociechy, oferujące modlitwy dostosowane do konkretnych wyzwań **Jesieni życia** – od prośb o zdrowie i cierpliwą starość, aż po intencje za dorosłe dzieci i pomyślność całej rodziny. **Wszystko w formacie przyjaznym dla oczu.**

www.wydawnictwo.pl

- Do cen doliczamy koszty wysyłki.
Darmowa dostawa za zakupy powyżej 160 zł!

WYDAWNICTWO PROMIC

ul. Św. Bonifacego 9/1, 02-914 Warszawa, tel. 22 651 90 54, e-mail: sprzedaz@wydawnictwo.pl

czytania biblijne
wprowadzenia
modlitwy wiernych
rozważania
pytania i odpowiedzi

obrzędy Mszy świętej
liturgiczne ABC
propozycje śpiewów
pokochać Psalmy

www.wydawnictwo.pl

w następnych numerach
piszą m.in.:

Anna M. Faszczowa

Mira Majdan

s. Izabela Romanik WDC

Agnieszka Kuryś

ks. Janusz Chyła

Maciej Zachara MIC

ks. Krystian Chmielewski

ks. Piotr Kulbacki

PROMIC

Wydawnictwo Księży Marianów
www.wydawnictwo.pl

ISSN 1234-1762

